Έτος Ζ'

Τεῦχος 154ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ *Σελὶς*

Δρᾶσις Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας μέχρι λήξεως τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ὑπὸ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 7463

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Περὶ τοῦ τρόπου χαρακτηρισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπὸ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη (συνέχεια) 7467

ΔΙΚΑΙΟΝ

Μεταβίβασις κινητοῦ πράγματος παρὰ μὴ κυρίου—Ἀστικαὶ καὶ Ποινικαὶ συνέπειαι ταύτης, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ. Ντζιώρα 7472

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐκταφὴ καὶ ἐξακρίβωσις ταυτότητος 183 πτωμάτων, ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, ὑπὸ κ.κ. L. Nordoemme, βοηθοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας Oslo καὶ F. Stroem, ὀδοντοϊάτρου Oslo 7479

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Rex III—Ὁ ἀστυνομικὸς κύων, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «International Criminal Police Review», τεῦχος 108, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ 7485

ΣΟΒΑΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πῶς ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν οἱ δρᾶσται τῆς ληστείας Περιστερίου 7489

ΑΝΤΙΑΛΚΟΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ αἱ ὀλέθριαι ἐπὶ τῆς κοινωνίας συνέπειαί του, ὑπὸ τοῦ Ὑγιεινολόγου Ἰατροῦ, Ἐπιμελητοῦ Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, κ. Ἀνδρέου Οἰκονομίδη 7492

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«...Μὴ μᾶς τὰ πάρουν οἱ κόκκινοι Ἡρώδηδες...», ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ 7497

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 7501

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Cesbron κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 7503

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Νοσοκομειακὴ καὶ Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις τῶν ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων 7506

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7510

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 154ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

222.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

***

222. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

Κατὰ τὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1944, ὀλιγάριθμα τμήματα Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ μὲ τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἐνεφανίσθησαν εἰς Πάτρας. Κατ' ἀρχὴν ἐδόθη διαταγὴ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πόλι τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας. Οἱ διοικοῦντες τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν διαταγὴν τῶν Ἄγγλων. Κατόπιν, ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἤτοι τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐξεδιώχθησαν καὶ τὰ ἀπομένοντα ὑπολείμματα τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ ποὺ ἀπεσύρετο καὶ ἔτσι ἀπὸ 26ης Ἀπριλίου τοῦ 1941 ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀπηλευθερώθη.

Ὅταν οἱ Ἀγγλικὲς μονάδες ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Τζέλικο ἄρχισαν νὰ εἰσχωροῦν στὴν πόλι ἀπὸ τὸ Ν.Δ. τμῆμα αὐτῆς, ὁ τότε Διοικητὴς τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος κ. Θωμᾶς Ψαρᾶς ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἄγγλων καὶ ἔδωσε λεπτομερεῖς πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὰ Γερμανικὰ τμήματα ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὰς Πάτρας, τὶς θέσεις, τὶς κινήσεις, ὡς καὶ τὸν ὁπλισμὸν αὐτῶν.

Τὸ Ἐπιτελεῖον μάλιστα τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Τζέλικο ἐγκατεστάθη ὡς προκεχωρημένο φυλάκιο στὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος.

Ἀφοῦ ἐξεδιώχθησαν οἱ Γερμανοὶ ἐγκατεστάθησαν οἱ Ἄγγλοι στὴν πόλι μαζὶ

μὲ τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἐλασιτῶν ἐπὶ μίαν περίπου ἑβδομάδα ὑπῆρξε ἔναντι τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν πολιτῶν κάπως ἐφεκτική.

Κατόπιν ὅμως ἄρχισαν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἐγκληματική τους μανία, καὶ τὸ πρῶτο κακούργημά τους ἦταν νὰ σφάξουν ἕνα ἐθνικόφρονα πολίτη πάνω ἀπ' τὸ φρούριο τῆς πόλεως.

Παραλλήλως ἡ προκλητικότης τῶν ἐλασιτῶν ἀπέναντι τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἔμενε στὴ θέσι της, ἔφθασε στὸ κατακόρυφο.

Στὴν ἀρχὴ ἐπεχείρησαν νὰ τὴν ἀφομοιώσουν μὲ τὴν κομμουνιστικὴ πολιτοφυλακή, χωρὶς τελικὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν γιατὶ παρενέβησαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἔσωσαν τὴν πόλι ἀπὸ ἄγριες σφαγές, οἱ ὁποῖες θὰ ἐπακολουθοῦσαν ἂν ἐπέτρεπαν στὶς ὀρδὲς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. νὰ μποῦν χωρὶς αὐτοὺς μέσα στὴν πόλι.

Παρὰ ταῦτα συνεπεῖς οἱ κομμουνισταὶ πρὸς τὴν τακτική τους καὶ ἔχοντας σκοπὸ νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν Ἀστυνομία ν' ἀπογοητευθῇ καὶ ν' αὐτοδιαλυθῇ, ἵδρυσαν δικά τους τμήματα πολιτοφυλακῆς μὲ τὰ ὁποῖα συνεχῶς παρενοχλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικούς.

Ὡς πρώτη ἐκδήλωσι τῆς τακτικῆς αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξεν ἡ σύλληψις κατὰ τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1944 τῶν Ἀστυνόμων κ.κ. Κοντοκόλια Βασιλείου, Κοντοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀσημάκη Γεωργίου, τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Παναγιωτοπούλου Νικολάου καὶ τῶν ἀρχιφυλάκων Γαλανοπούλου Διονυσίου, Τασιώνη Χρήστου καὶ Ζαχαράκη Βασιλείου.

Τὴν ἴδια μέρα ἐπεχείρησαν νὰ συλλάβουν καὶ τὸν Ὑποδιοικητὴ τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀστυνόμο κ. Καραμπούλη Παναγιώτη καὶ τὸν Ὑπαστυνόμο Στασινόπουλο Παναγιώτη ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχαν, γιατὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἀξιωματικοὶ ἠρνήθησαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὶς ἐντολές τους καὶ ἐτήρησαν σθεναρὰ στάσι.

Τοὺς ἀνωτέρω συλληφθέντας περιώρισαν σὲ ὑπόγεια τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἀμέσως ὅμως ἐπενέβη προσωπικῶς στὴν Ἀγγλικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Ἀλκιβιάδης Κωνσταντάρας καὶ μετεφέρθησαν ἅπαντες στὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὅπου παρέμειναν χωρὶς νὰ βγαίνουν ἔξω ἐπὶ 65 περίπου ἡμέρες. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ ἐπεχείρησαν νὰ ἐπιβληθοῦν τελείως καὶ κατὰ τὸ πρῶτο 10ήμερο τοῦ Δ)βρίου 1944 περιωρίσθησαν, μερίμνῃ τῶν Ἄγγλων καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, κατόπιν ὅμως πιέσεως τῶν κομμουνιστῶν καὶ πρὸς τὸ σκοπὸ δῆθεν τῆς προστασίας των, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἀλκ. Κωνσταντάρας, οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Τσάμης Χρῆστος καὶ Καραμπούλης Παναγιώτης καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Ζαχαράκης Βασίλειος. Αὐτοὶ ἀρχικῶς περιωρίσθησαν στὸ οἴκημα τοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων καὶ τὴ νύχτα τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1944 μετεφέρθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους μὲ Καναδικὸ ἐμπορικὸ πλοῖο στὴν Ἰταλία. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέστρεψαν κατὰ τὸ 2ον 10ήμερο τοῦ Μαρτίου 1945 ὕστερα δηλαδὴ ἀπὸ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος τοῦ 1944 καὶ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι οἱ συλλήψεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ ταλαιπωρίες αὐτῶν καὶ τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὠφείλοντο στὴ μῆνι ἐναντίον αὐτῶν τῶν κομμουνιστῶν, ἐπειδὴ οὗτοι ἀντετάχθησαν πάντοτε πρὸς τοὺς σκοποὺς των καὶ τὶς βλέψεις των γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Ἀρχῆς καὶ τὴν κατάλυσι τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος στὰς Ἀθήνας, ὁ κομμουνιστικὸς στρατὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἡ κομμουνιστικὴ πολιτοφυλακὴ ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῇ στὰς Πάτρας, εἶχαν ἀποθρασυνθῇ καὶ δὲν ἀπεκλείετο αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις αὐτῶν γιὰ τὴ κατάληψι τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ τῶν ἄλλων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὁπότε θὰ παρέλυε τελείως ἡ Κρατικὴ μηχανή, ἔγινε κατάλληλη ἐνέργεια καὶ ἀνέλαβε τὴ φρούρησι

τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων ἡ 'Αγγλικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι μέχρι τῆς 12ης 'Ιανουαρίου 1945, ὁπότε μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος στὰς 'Αθήνας καὶ κατόπιν τελεσιγράφου τοῦ "Αγγλου Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Πατρῶν ἀπεχώρησαν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πόλι τὰ τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἡ κομμουνιστικὴ πολιτοφυλακή.

Τότε ἡ 'Αστυνομία ἀνασυγκροτήθηκε ταχύτατα καὶ ἐπεδόθη στὴν ἀποκατάστασι τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους καὶ στὴν ἐμπέδωσι τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἡ ὁποία εἶχε διασαλευθῆ. Κατόπιν καταγγελιῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἐνηργήθησαν 800 περίπου προανακρίσεις κατὰ προδοτῶν, φονέων, λῃστῶν, κλεπτῶν καὶ πάσης φύσεως ἐγκληματιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν καταφύγει στὴν πόλι ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Πελοποννήσου, τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ τῆς 'Επτανήσου καὶ οἱ ὁποῖοι συλληφθέντες ἐν συνεχείᾳ παρεπέμφθησαν στὶς Δικαστικὲς 'Αρχές.

Οἱ ποικιλώνυμες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τῶν Πατρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτη θέσι κατεῖχε ἡ Ο.Π.Λ.Α. ποὺ ἐβαρύνετο καὶ μὲ τὸν φόνο τοῦ κουρέως Θωμᾶ, ἐξηρθρώθησαν καὶ διελύθησαν.

"Ολες οἱ παραπάνω προανακρίσεις ἐνηργήθησαν ἀπὸ τὸν 'Αστυνόμο κ. Χρῆστο Τσάμη, τοὺς 'Υπαστυνόμους κ.κ. Παναγιώτη Στασινόπουλο καὶ Νικ. Παναγιωτόπουλο καὶ τὸν ἀρχιφύλακα κ. Διονύσιο Γαλανόπουλο τοῦ Τμήματος Γενικῆς 'Ασφαλείας Πατρῶν.

Παρὰ ταῦτα τὸ Ε.Α.Μ. δὲν ἔπαυσε στὴν πραγματικότητα νὰ δρᾷ προπαγανδιστικὰ καὶ μὲ διάφορα δημοσιεύματα νὰ προκαλῇ τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας ἰδίως ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὶς ἐνέργειές των ἔπαθαν ἢ ἐταλαιπωρήθησαν μὲ ἐπακόλουθο τὴ συνεχῆ ἀναταραχὴ καὶ τὴ δημιουργία διαρκῶς ἐπεισοδίων εἰς βάρος τῆς τάξεως, τὰ ὁποῖα ἡ 'Αστυνομία ἐπεμβαίνουσα ἐγκαίρως ἀντιμετώπιζε κατὰ τὸ δυνατὸν εὐστοχα.

Παρὰ τὴν δραστηριότητα ὅμως τῆς 'Αστυνομίας γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, κατὰ τὴν 17ην 'Οκτωβρίου τοῦ 1945 συνέβη τὸ ἀκόλουθο λυπηρὸ ἐπεισόδιο :

'Ο Ξένος... τοῦ ὁποίου τοὺς συγγενεῖς ἐσφαγίασαν οἱ κομμουνισταί, ἐπῆγε στὰ γραφεῖα τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος «'Ελεύθερη 'Αχαΐα» καὶ σκότωσε τὸν Ν. Σπυρόπουλο κομμουνιστή,τὸν ὁποῖο θεωροῦσε ὑπαίτιο τῆς δολοφονίας τῶν συγγενῶν του.

Λόγῳ τῶν πνευμάτων τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐξημμένα ἔγινε σύσκεψις στὰ Γραφεῖα τῆς 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημ/κῶν κ. Χριστόπουλος, ὁ 'Αστυνόμος κ. Κοντοκόλιας Βασίλειος καὶ ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ φονευθέντος ἰατρὸς κ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐθνικόφρων, μὲ σκοπὸ τὴ λῆψι καὶ ἐφαρμογὴ μέτρων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν ἀπειλοῦσαν νὰ διαταράξουν οἱ κομμουνισταὶ κατὰ τὴν κηδεία τοῦ θύματος, ἡ ὁποία ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ τὴν ἐπομένην ἡμέρα 18ην 'Οκτωβρίου 1945 στὸ δεύτερο Νεκροταφεῖο ποὺ βρίσκεται κοντὰ στοὺς στρατῶνες.

Κατὰ τὴ νεκρώσιμο ἀκολουθία, ἐνῷ εἶχε συμφωνηθῆ νὰ παραστοῦν μόνον οἱ συγγενεῖς τοῦ θύματος, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος συνεκεντρώθησαν καὶ παρηκολούθησαν τὴν κηδεία περισσότεροι ἀπὸ (2.000) δύο χιλιάδες κομμουνισταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ πολλὰ γνωστὰ στὴν 'Αστυνομία στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, ὁπότε ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθήσῃ ἡ ταφὴ τοῦ νεκροῦ, οἱ συγκεντρωμένοι ἐκεῖ κομμουνισταί, θέλοντες νὰ προκαλέσουν ταραχές, ἀξιώσανε νὰ τοὺς ἐπιτραπῇ νὰ πάρουν τὸ πτῶμα καὶ νὰ τὸ περιφέρουν στὴν πόλι. 'Ο ἐπικεφαλῆς τῆς 'Αστυνομικῆς δυνάμεως 'Αστυνόμος κ. Κ. Κατσαντώνης, ἀπηγόρευσε τοῦτο καὶ ἐπεβλήθη ὥστε νὰ γίνῃ κανονικῶς ἡ ταφὴ τοῦ νεκροῦ.

Ἐν τούτοις ὕστερα ἀπὸ λίγο οἱ κομμουνισταὶ ποὺ παρευρέθησαν στὴν κηδεία βγῆκαν ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο, συνεκρότησαν θορυβώδη διαδήλωσι καὶ κατηυθύνοντο διὰ τῆς ὁδοῦ Δωδεκάτου Συντάγματος καὶ Γερμανοῦ πρὸς τίς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λόντου Φυλακές, μὲ σκοπὸ νὰ τὶς προσβάλλουν καὶ ν' ἀπελευθερώσουν τοὺς κρατουμένους ὁμοϊδεάτας των.

Ἡ Ἀστυνομικὴ ὅμως δύναμις, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμο κ. Παναγιώτη Καραμπούλη, κατόπιν τῆς προκλητικότητος τῶν κομμουνιστῶν, ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσί της ὅταν ἔφθασαν στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Γερμανοῦ καὶ Βότσαρη, δηλαδὴ σὲ σημεῖο ὄχι μακρυὰ τῶν Φυλακῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἠρνήθησαν νὰ διαλυθοῦν, ὁπότε ἐπηκολούθησε βιαία διάλυσις, ἡ ὁποία ἐξελείχθη σὲ συμπλοκή. Ἠκούσθη μάλιστα καὶ πυροβολισμὸς ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν κομμουνιστῶν, ὁπότε οἱ ἀστυνομικοὶ ἔκαναν χρῆσι περιστρόφου πρὸς ἐκφοβισμὸν ὁπότε πρὸς στιγμὴν διεσκορπίσθησαν οἱ κομμουνισταί.

Δὲν ἄργησαν ὅμως νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ πάλι σὲ μικρὴ ἀπόστασι καὶ νὰ ἐπιχειροῦν νὰ κατέβουν στὴ πόλι μὲ σκοπὸ νὰ δημιουργήσουν ταραχὲς στὶς ἀρτηρίες τῶν ὁδῶν Γούναρη καὶ Γερμανοῦ.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως τοὺς ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως καὶ ἐπέτυχον νὰ τοὺς ἀναχαιτίσουν, ὁπότε ἐπηκολούθησε συμπλοκή.

Κατὰ τὴ συμπλοκὴ αὐτὴ ἐφονεύθη μὲ σφαῖρα περιστρόφου ποὺ ἐρρίφθη ἀπὸ κομμουνιστή, ὁ ἀστυφύλαξ Μπελεζώτης Παναγιώτης, τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, παρὰ τοῦ ἰδίου δὲ κομμουνιστοῦ ἐφονεύθη ἐπίσης καὶ ἕνας ἐκ τῶν διαδηλωτῶν ἀπὸ κακὸ ὑπολογισμόν. Κατόπιν διελύθη ἡ διαδήλωσις.

Ἔτσι ἐματαιώθησαν τὰ σχέδια τῶν κομμουνιστῶν, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ τάξις, ἐπλήρωσεν ὅμως ἡ Ἀστυνομία μὲ αἷμα στὸ πρόσωπο τοῦ πολὺ νέου ἀστυφύλακος Π. Μπελεζώτη.

(Συνεχίζεται)

Ὅλοι ὅσοι διαβάζουν τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» πρέπει νὰ συστήσουν μὲ θέρμη καὶ νὰ πείσουν τοὺς συναδέλφους των, ποὺ δὲν εἶναι συνδρομηταί μας, ὅτι διαπράττουν μεγάλο σφάλμα κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ τοῦ Σώματος ὁλοκλήρου, ὅταν δὲν φροντίζουν γιὰ τὴν πνευματική τους μόρφωση.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝ. ΤΟΥΖΕΝΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

5. Ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν προσόντα.
6. Διαπίστωσις προσόντων.

***

5. Ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν προσόντα.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν προσόντα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρων 116, 117 καὶ 119 τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος ὡς τὸ ἄρθρον 119 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3914/58 (Α. 199). Ἐξ αὐτῆς τῆς διατυπώσεως τοῦ νόμου προκύπτει ὅτι τ' ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν προσόντα διακρίνονται εἰς τυπικὰ καὶ οὐσιαστικά.

Ὡς τυπικὰ προσόντα ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Σώματος δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὴ ὡρισμένον χρόνον, ὃν δέον ὁ ἀξιωματικὸς νὰ ἔχῃ διανύσει ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ. Πιστοποιητικὰ σπουδῶν, ἢ τίτλους ἐκπαιδεύσεως ἢ μετεκπαιδεύσεως, ἢ ἐν γένει ἄλλα στοιχεῖα μαρτυροῦντα τὸν βαθμὸν τῶν γραμματικῶν γνώσεων ὁ νόμος δὲν ἀπαιτεῖ.

Μόνον προσφάτως διὰ τοῦ Ν.Δ. 3914/11-11-58 καθωρίσθη διὰ τὰς κατ' ἐκλογὴν προαγωγὰς ὅτι ὁ προτεινόμενος δέον νὰ «διακρίνεται μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων του διὰ τὴν εἰς ἐξαιρετικὸν βαθμὸν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ του». Τὸ στοιχεῖον τοῦτο, ὡς εἶναι εὐνόητον, ἐμμέσως ὑποχρεοῖ τὸν προτείνοντα καὶ κρίνοντα νὰ ἐκτιμήσῃ ἀναλόγως τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν τοῦ προτεινομένου ἐν συνδυασμῷ φυσικὰ πρὸς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα. Εὐνόητον ὅτι ὅσον ἀνερχόμεθα τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας τόσον ὁ ἔλεγχος τῶν προσόντων καὶ ἡ κρίσις πρέπει νὰ εἶναι αὐστηροτέρα. Ἡ σκέψις μας πάντοτε πρέπει νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ ἔργον ὅπερ θὰ ἐκτελέσῃ ἐν τῷ νέῳ βαθμῷ. Πρέπει νὰ κάνωμε τὴν σκέψιν: Εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ δι' ὃν προώρισται; Ἐὰν ναί εἰς ποῖον σημεῖον τελειότητος. Εὐνόητον ὅτι πρέπει νὰ προκρίνωμεν καὶ νὰ προωθήσωμεν τοὺς συγκεντροῦντας τὰ περισσότερα προσόντα.

Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὡς πρὸς τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν ὅτι διάφοροι κατὰ τὸ παρελθὸν διατάξεις παρεχώρησαν εἰδικὰ εὐεργετήματα ἐμφανίζουσαι τὸν προτεινόμενον ὡς ἔχοντα μείζονα ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν. Ἐναπόκειται εἰς τὸν προτείνοντα νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὰ στοιχεῖα πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ἐπίσης τὸ καθοριζόμενον ὡς προσόν, ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης μέσης Σχολῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις Σχολῆς Ὑπαστυνόμων δὲν ἔχει σχέσιν ἐνταῦθα. Ὅρα καὶ ὑπ' ἀριθ. 884/1957 κ.ἀ. ἀπόφ. Σ.Ε. Ὡς ὅμως θὰ ἴδωμεν περαιτέρω οἱ τίτλοι σπουδῶν καὶ αἱ ἐν γένει πνευματικαὶ ἱκανότητες τῶν ἀξιωματικῶν ἐκτιμῶνται ὡς πνευματικὰ προσόντα.

Οὐσιαστικὰ προσόντα

Προκειμένου νὰ ἐξετάσωμεν τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν διάκρισιν αὐτοῦ εἰς **σωματικά, πνευματικά, καὶ ἠθικὰ ἢ ψυχικά.**

Ὁ Ὀργανισμός μας εἰς τὸ ἄρθρ. 119, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καθορίζει τὰ ἐξεταστέα προσόντα. Ὁπωσδήποτε ἐξεταζόμενον ἓν προσόν, μία ἰδιότης, ἐπηρεάζει σημαντικῶς τὴν τελικὴν γνώμην τοῦ προτείνοντος ἢ κρίνοντος δι' ὃ νομίζομεν ὅτι

συμφέρει ἡ καθολικὴ κατανόησις τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν ὅρων.

α) Σωματικὰ προσόντα. Εἰς τὸ ἄρθρον 119 τοῦ 'Οργανισμοῦ ἀναφέρεται ὅτι διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ἀξιωματικῶν ὡς προακτέων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν «ἡ διανοητικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία καὶ ἀντοχή». Αἱ ἔννοιαι αὗται, φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀναλύσεως. Ἡ σωματικὴ ὑγεία καὶ διάπλασις, τὸ ἐν γένει παράστημα τοῦ κρινομένου, ἡ ἀντοχὴ εἰς τὰς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας κοπώσεις ἐπηρεάζουν ἀμέσως καὶ οὐσιαστικῶς καὶ τὰ ἄλλα προσόντα, ἅτινα ἀπαιτεῖ ὁ νόμος ἤτοι «τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα, τὰ διοικητικά, ἀστυνομικά, ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ προσόντα».

Τὰ σωματικὰ προσόντα συνάγονται ἀπὸ τὰς περιοδικὰς ὑγειονομικὰς ἐξετάσεις, τὰς νοσηλείας, τὰς τυχὸν ληφθείσας ἀναρ. ἀδείας, τυχὸν περιπτώσεις καθ' ἃς ἀφέθη ἐλεύθερος ὑπηρεσίας κλπ. ἐν συναρτήσει φυσικὰ πρὸς τὸ ἐπίπονον τῆς ἐργασίας, τὴν ἀντοχὴν εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰς στερήσεις. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ὅταν ἕνας ἀξιωματικὸς διὰ λόγους ὑγείας ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ὀλιγώτερον κοπιώδη ἄλλων ὑστερεῖ κατὰ τὸ προσὸν τοῦτο ἔναντι ἄλλων συναδέλφων του καὶ συνεπῶς ὁ παραλληλισμὸς θὰ εἶναι ἀνάλογος.

β) Πνευματικὰ προσόντα. Ὡς τοιαῦτα ἀναφέρομεν τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς νοητικὰς λειτουργίας. Σπουδαιότεραι τούτων εἶναι ἡ νοημοσύνη, κρίσις, μνήμη, φαντασία, μόρφωσις, ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις, ἀφομοιωτικὴ ἱκανότης, ἐκπαιδευτικὴ ἱκανότης, εὐστροφία πνεύματος, διορατικότης, ὀργανωτικότης, μεθοδικότης, δημιουργικότης. Διὰ τῆς ἀναζητήσεως καὶ ἀξιολογήσεως ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω πνευματικῶν προσόντων μορφώνομεν γνώμην περὶ τῆς συνολικῆς εἰκόνος τῶν πνευματικῶν προσόντων τοῦ κρινομένου ἀξιωματικοῦ. Τὰ πνευματικὰ προσόντα εἶναι πολλάκις δῶρα τῆς φύσεως πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἔμφυτοι τρόπον τινὰ ἱκανότητες, αἵτινες ὑπάρχουν κατὰ διαφόρους βαθμοὺς εἰς τὰ ἄτομα. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅμως ὅτι διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων καὶ συστηματικῆς ἐξασκήσεως δύνανται νὰ βελτιωθῶσι τὰ πνευματικὰ προσόντα καὶ ἀφθονοῦν τὰ παραδείγματα ἀτόμων τὰ ὁποῖα «τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν κατὰ φύσιν ἐγένοντο κρείσσονα». Ἄλλωστε πρὸς τοῦτο ἀποβλέπει καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς πάσης, παντὸς εἴδους ἐκπαιδεύσεως. Νὰ καλλιεργηθῶσι καὶ ν' ἀναπτυχθῶσιν αἱ λανθάνουσαι πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ ἀτόμου, διὰ νὰ δύναται νὰ ἐπιτελῇ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ ἔργον.

Τὰ πνευματικὰ προσόντα προκύπτουν ἀπὸ στοιχεῖα ὡς αἱ γραμματικαὶ γνώσεις, τὰ πτυχία διαφόρων Σχολῶν ἐν συναρτήσει καὶ μὲ τὴν βαθμολογίαν, ἡ συμμετοχὴ ἢ μὴ εἰς διενεργουμένους διαγωνισμούς, ἡ εἰς αὐτοὺς ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία, ἡ φοίτησις εἰς Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως ἢ Σχολάς, ὁ τρόπος εἰσόδου (μετὰ ἢ ἄνευ ἐξετάσεων) εἰς ταύτας, αἱ τυχὸν συνταχθεῖσαι μελέται ἢ δημοσιευθεῖσαι διατριβαί, τὸ εἶδος τῆς ἐκτελεσθείσης ὑπηρεσίας, ἡ γνῶσις ξένων γλωσσῶν καὶ πλεῖστα ἄλλα στοιχεῖα.

γ) Ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ προσόντα. Ταῦτα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καρποὶ κληρονομιῶν τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ἀγωγῆς ἑκάστου. Τὰ ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ προσόντα ἢ ψυχικαὶ ἰδιότητες, ὅπως παρ' ἄλλων ἀποκαλοῦνται, ἀναφέρονται εἰς τὸ συναίσθημα καὶ τὴν βούλησιν τοῦ ἀτόμου. Ἐκ τῶν ψυχικῶν τούτων προσόντων ἢ ἰδιοτήτων ἄλλα μὲν εἶναι γενικὰ καὶ ἁρμόζουσιν εἰς πᾶν ἐνάρετον ἄτομον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος του, ἄλλα δὲ εἰδικά, τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἐπαγγελματικὰ προσόντα καὶ ἁρμόζουν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἀξιωματικούς.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων γενικῶν προσόντων συγκαταλέγομεν τὴν εἰλικρίνειαν, εὐθύτητα, ἐντιμότητα ἀνιδιοτέλειαν, μετριοφροσύνην, σεμνότητα φιλοκαλίαν, ἐγκράτειαν, ἀξιοπρέπειαν, χρηστοήθειαν, εὐσέβειαν, κοινωνικότητα, λεπτότητα, ἀκρίβειαν, τάξιν, ζωτικότητα, φιλοπονίαν, δραστηριότητα, νομιμοφροσύνην,

εὐσυνειδησίαν, ἐχεμύθειαν, αἰσιοδοξίαν, θετικότητα, αὐτογνωσίαν, αὐτοπεποίθησιν καὶ ἄλλα.

Μεταξὺ δὲ τῶν κυριωτέρων εἰδικῶν ψυχικῶν προσόντων ἅτινα καὶ ἐπαγγελματικὰ συνήθως ἀποκαλοῦμεν εἶναι ἡ πρωτοβουλία, ἀλληλεγγύη, συναδελφότης, δικαιοσύνη, ἀπροσωποληψία, θάρρος, σθένος, ἀγωνιστικότης, πειθαρχικότης, εὐπροσηγορία, προσήνεια, παρρησία, σταθερότης, ἀποφασιστικότης, θέλησις, πρόβλεψις, ἐπιβολή, ἡγετικὸν κῦρος, γόητρον, ἐπιμέλεια, καρτερία, εὐφυΐα, φλοφροσύνη, ἐργατικότης.

Θὰ ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι εἰδικῶς διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας ἡ πρόβλεψις καθὼς καὶ ἡ δ ι α ί σ θ η σ ι ς τοῦ τὶ εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς συμβῇ ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας καὶ βάσει ὡρισμένων δεδομένων ἀποτελοῦν ἀξιόλογα εἰδικὰ προσόντα τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀστυνομίας ὅστις ἐὰν διαθέτῃ ταῦτα ἐπιτυγχάνει κατὰ μέγιστον ποσοστὸν εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ὑφισταμένων του.

Σημειοῦμεν ὅμως ὅτι καὶ ἰδιότητες τινές, αἱ ὁποῖαι γενικῶς εἶναι ἐλαττώματα, ὑπὸ ὡρισμένας περιστάσεις καὶ ἐφ' ὅσον δὲν φθάνουν τὰ ἄκρα εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν ὡς προσόντα. Τὰ ψυχικὰ προσόντα συνάγονται ἐκ τῶν πάσης φύσεως ποινῶν, παραπομπῶν εἰς συμβούλια, ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ διακρίσεων. Ὁμοίως καὶ διὰ ταῦτα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἡ συμπεριφορὰ καὶ αἱ πράξεις τοῦ κρινομένου.

Πλὴν ὅμως τῆς γενικῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω διακρίσεως τῶν προσόντων εἰς σωματικά, πνευματικὰ καὶ ψυχικά, ἅτινα ἀφορῶσι ὅλας τὰς κατηγορίας καὶ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν, δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν καὶ ἑτέραν κατηγορίαν προσόντων τῶν «ε ἰ δ ι κ ῶ ν». Ὡς τοιαῦτα νοοῦμεν τ' ἀπαιτούμενα δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν, βαθμὸν καὶ θέσιν προσόντα. Πλὴν ὅμως ὁ καθορισμὸς τῶν εἰδικῶν τούτων προσόντων ἀπαιτεῖ ἀνάλυσιν τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ἑκάστη ὑπηρεσία καὶ οἱ παρ' αὐταῖς ἀξιωματικοὶ ἑνὸς δεδομένου βαθμοῦ. Εὐνόητον ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι λίαν δυσχερὲς καὶ πολύπλοκον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ προσόντα νομίζομεν ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐν σχέσει πρὸς ἄλληλα εἶναι σχετικὴ καὶ ἡ σημασία καὶ σπουδαιότης ἑκάστου μεμονωμένως δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ εἰμὴ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν θέσιν, τὸν βαθμὸν καὶ ἄλλους παράγοντας. Ἕνας σωματικῶς ἀνάπηρος π.χ. δύναται νὰ εἶναι Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, δὲν δύναται ὅμως νὰ εἶναι ἀστυφύλαξ.

Κατὰ κανόνα διὰ τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς προέχουσαν σημασίαν ἔχουν τὰ σωματικὰ προσόντα, διὰ τοὺς μέσους βαθμοὺς ἔχουν τὰ ψυχικὰ προσόντα καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους βαθμοὺς προέχουσαν σημασίαν ἔχουν τὰ πνευματικὰ προσόντα. Ἀπὸ γενικωτάτης ἀπόψεως ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ πνευματικὰ προσόντα ἔχουν γενικῶς πρωτεύουσαν σημασίαν. Τὸ πνεῦμα ἔχει ὑπεροχὴν ἔναντι τοῦ σώματος.

Κατὰ τὴν σύστασιν τῶν πρώτων κοινωνικῶν ὁμάδων ὁ ἀρχηγὸς συνεκέντρωνε σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ρώμην πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀλίγων μὲν ἀλλ' οὐσιωδῶν τότε ἐπιδιώξεων τοῦ συνόλου. Μετέπειτα ὅμως ὅτε ἡ κρίσις καὶ τὸ ἦθος τῶν ἀνθρώπων ἤρχισε νὰ ὡριμάζῃ προοδευτικῶς ὁ ἀρχηγὸς ἔπρεπε νὰ συγκεντρώνῃ καὶ διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν ρώμην. Βεβαίως εἶναι καλὸν εἰς τὰς ἰδιότητας ἑνὸς ἀρχηγοῦ νὰ συνυπάρχῃ καὶ ἡ σωματικὴ ὑγεία καὶ ρώμη, ἀλλ' εἶναι φανερὸν ὅτι αἱ οὐσιαστικαὶ αὐτοῦ ἰδιότητες ἀνάγονται μᾶλλον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς νοήσεως, τοῦ ἤθους καὶ τῆς θελήσεως. Ὡς παράδειγμα εἰς τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν τοῦ ἀρχηγοῦ θὰ ἠδύνατο ν' ἀναφερθῇ ἡ κρίσις περὶ τῶν ὅπλων τοῦ Ἀχιλλέως. Ἐκρίθη ὅτι ἔπρεπε νὰ τὰ λάβῃ ὡς ἄριστος μεταξὺ τῶν Ἀχαιῶν ὁ Ὀδυσσεύς, ὅστις διὰ τοῦ Δουρείου Ἵππου ἐπεβλήθη, ὡς ἡγετικὴ μορφὴ εἰς τὴν πολεμικὴν κονίστραν τῆς Ὁμηρικῆς ἐποχῆς, καὶ οὐχὶ ὁ

Αΐας, δοθείσης οὕτω μείζονος σημασίας εἰς τὰ πνευματικὰ προσόντα ἔναντι τῶν σωματικῶν.

6. Διαπίστωσις προσόντων.

Ἀφοῦ ἐξεθέσαμεν κατὰ τ' ἀνωτέρω τὰ τῆς διακρίσεως τῶν προσόντων γενικῶς, ἃς ἐξετάσωμεν τώρα κατὰ ποῖον τρόπον θὰ γίνῃ ἡ διαπίστωσις αὐτῶν. Πῶς θὰ μπορέσῃ ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴν βαρυτάτην εὐθύνην νὰ διαπιστώσῃ τὴν ὕπαρξιν ἀφ' ἑνὸς προσόντων καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τὰ βαθμολογήσῃ, ν' ἀνεύρῃ ταῦτα καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐργασθῇ. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα ἔργα τοῦ προτείνοντος καὶ κρίνοντος. Ἂν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὑπεισέρχεται ἡ ἀνθρωπίνη φύσις μὲ τὰς ἀδυναμίας της καὶ τὰς ἀτελείας της, ἡ δυσκολία γίνεται μεγαλυτέρα.

Ἁρμόδιος νὰ διαπιστώσῃ τὰ ὑπάρχοντα προσόντα εἶναι φυσικὰ ὁ ἀνώτερος ὑφ' οὗ τὰς διαταγὰς ὑπηρετεῖ ὁ ὑφιστάμενος. Ἐδῶ ὅμως πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι μολονότι ὁ ἀνώτερος ἔχει καθημερινὴν ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν κρινόμενον, τὸ ἔργον του δὲν εἶναι ποιὸ εὔκολο, διότι μπορεῖ ὁ ὑφιστάμενός του νὰ τὸν παραπλανήσῃ, ἐπιδοκιμάζων ὅσα ὁ ἀνώτερός του λέγει καὶ γενικῶς καταβάλλων προσπάθειαν νὰ δημιουργῇ εἰς τὸν ἀνώτερον καλὰς δι' αὐτὸν ἐντυπώσεις ἢ καμμιὰ φορὰ καλλιτέρας τῆς πραγματικότητος.

Διὰ νὰ διαπιστώσῃ ὅμως ὁ ἀνώτερος τὴν ὕπαρξιν τῶν προσόντων προϋποτίθεται ὅτι ἔχει :

α) Ἐπαρκῆ ἄμεσον προσωπικὴν ἀντίληψιν,

β) Ἀντικειμενικὴν κρίσιν.

Ἡ ἐπαρκὴς ἄμεσος προσωπικὴ ἀντίληψις ἐξασφαλίζεται ὅταν τὴν πρότασιν ἱκανότητος συντάσσῃ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας παρ' ἧ ὑπηρετεῖ ὁ κρινόμενος καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρωθῇ ὡρισμένος ἐλάχιστος χρόνος συνυπηρεσίας. Κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 19/1/959 (Α' 13) «περὶ τῶν ἁρμοδίων πρὸς σύνταξιν καὶ ἀναθεώρησιν προτάσεων ἱκανότητος πρὸς προαγωγὴν ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων» τὸν ὑπ' ἀριθ. 40/934 Κανονισμὸν Α.Α.Π. καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 29693/1/40 ἀπὸ 18/12/46, 6669/57/48 ἀπὸ 20/12/953 διαταγὰς Α.Α.Π. ἁρμόδιοι εἶναι οἱ προϊστάμενοι ὑφ' ὧν τὰς διαταγὰς ὑπηρέτησεν ὁ κρινόμενος τὸν περισσότερον χρόνον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Ἐὰν ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκτελέσας τὰ καθήκοντα προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ἀπεμακρύνθη ἐξ οἱουδήποτε λόγου (ἀπόλυσις—παραίτησις—ἀπαλλαγὴ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας) δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν προτάσεων, διότι προϋπόθεσιν τῆς συντάξεως τῶν προτάσεων ἀποτελεῖ ἡ πραγματικὴ ἄσκησις τῶν ἐν γένει ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος καὶ ἡ συνδρομὴ πασῶν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγυήσεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπεύθυνον καὶ ὅλως ἀνεπηρέαστον ἐκτέλεσιν τοῦ ἐν λόγῳ σπουδαιοτάτου καθήκοντος.

Εἰς τὸν Κανονισμὸν καὶ τὰς διαταγὰς δὲν καθορίζεται σαφῶς ὅτι ὁ ὑπὸ κρίσιν χρόνος πρέπει νὰ εἶναι χρόνος πραγματικῆς συνυπηρεσίας κρίνοντος καὶ κρινομένου καὶ ὄχι ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ κρινόμενος ἀνήκει ἁπλῶς εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὑπηρεσίας οὐσιαστικῶς δὲ ἀπουσιάζει δι' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν αἰτίαν (ἐκπαίδευσις, ἀπόσπασις, ἄδεια, ἀσθένεια κλπ.). Εἶναι τοῦτο μία λεπτομέρεια, ἡ ὁποία πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγέννησε ζητήματα ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα συντάξεως προτάσεων.

Ἡ καθοριζομένη διὰ τοῦ ἀνωτέρω Δ/τος τῆς 19/1/59 καὶ τῶν λοιπῶν διαταγῶν τοῦ Α.Α.Π. ἁρμοδιότης συντάξεως προτάσεων ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα.

α) Ἀνατίθεται εἰς ἔμπειρον ἄτομον—τὸν Διοικητὴν Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας—τὸ ἔργον τῆς ἀξιολογήσεως τῶν προσόντων, διὰ τοῦ καθορισμοῦ δ' ἐλαχίστου χρόνου συνυπηρεσίας προλαμβάνεται τὸ ἐνδεχόμενον πλάνης.

β) Διὰ τοῦ καθορισμοῦ δύο ἢ περισσοτέρων κλιμακίων ἁρμοδίων νὰ γνωμα-

τεύσωσι ἐνισχύονται πολὺ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ πειθαρχία. Ὁ κάθε ἀξιωματικὸς γνωρίζων ὅτι καὶ ἡ μικροτέρα λεπτομέρεια τοῦ ἔργου καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του δὲν πρόκειται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος θὰ ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας του, βέβαιος ὅτι θ' ἀναγνωρισθοῦν αὐταί, καὶ θὰ ἐνδιαφέρεται ζωτικότατα καὶ πρωταρχικῶς διὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου του τὸν ὁποῖον συχνὰ ἀγνοεῖ ἐὰν δὲν ἔχῃ δικαίωμα προτάσεως. Οὕτω καὶ ἡ πρὸς τὸν ἄμεσον προϊστάμενον πειθαρχία θὰ εἶναι ἀπόλυτος, ὁ δὲ πειθαρχῶν εἰς τὸν Διοικητὴν Τμήματος πειθαρχεῖ πολλαπλασίως εἰς τὸν ἐν συνεχείᾳ ἀνώτερον.

Δοθέντος ὅτι δὲν εἶναι φύσει δυνατὸν πάντες οἱ κρίνοντες προϊστάμενοι νὰ διαθέτωσι κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέτρον διαγνωστικότητος, ἐπιεικείας ἢ αὐστηρότητος, προσοχῆς, ἐπιμελείας, ἐκφραστικότητος, σθένους, ἀντικειμενικότητος κλπ. ἀποβαίνει λίαν δυσχερὴς ἡ δικαία διαβάθμισις τῆς ὑπηρεσιακῆς ποιότητος ἑκάστου ἀξιωματικοῦ συγκριτικῶς πρὸς τοὺς ὁμοιβάθμους του.

Ἡ δυσχέρεια αὕτη θεραπεύεται διὰ τοῦ ἀνωτέρω συστήματος, ὥστε περὶ ἑκάστου ἀξιωματικοῦ νὰ ἀκολουθῇ ἐπάλληλος σύνταξις ἐκθέσεων ἱκανότητος παρὰ ἀνωτέρου τρίτου, κλπ. ὑπερτέρου προϊσταμένου. Ἕκαστος τῶν κατὰ δεύτερον, τρίτον κλπ. βαθμὸν κρινόντων ἀνωτέρων διὰ τῆς ἐν συνεχείᾳ καταχωριζομένης ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἀφ' ἑνὸς μὲν συμπληροῖ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα κενὰ ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐλέγχει τὴν βασιμότητα ἑκάστης προτάσεως καὶ καθορίζει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν, δικαίαν διαβάθμισιν παντὸς ἀξιωματικοῦ συγκριτικῶς πρὸς τοὺς λοιποὺς ὁμοιοβάθμους συναδέλφους του, παραθέτων συνοπτικὴν περὶ τούτου αἰτιολογίαν. β') Ἡ ἀντικειμενικὴ κρίσις ἐξασφαλίζεται ὅταν ὁ κρίνων δύναται καὶ θέλει νὰ κρίνῃ μὲ ἀμεροληψίαν καὶ δικαιοσύνην.

Ἡ ἀμεροληψία καὶ ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς ὅλους τοὺς κρινομένους. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιηθῶσι ὀρθὰ καὶ ἐνιαῖα τεκμήρια, περὶ ὧν θὰ ἀναφέρωμεν περαιτέρω, καὶ νὰ παραμερισθοῦν αἱ ἀνθρώπιναι ἀδυναμίαι καὶ ὁ συναισθηματισμός. Κυρίως λόγοι συναισθηματικοὶ ἢ καὶ ἀδυναμίαι ἀνθρώπινοι, σπανιώτατα δὲ ὁ δόλος ἢ ἡ πλάνη δημιουργοῦν τὴν ἔλλειψιν ἀντικειμενικότητος. Πολλάκις ἐπίσης ἀποσιωπῶνται τὰ προσόντα τοῦ κρινομένου, διότι ὁ προτείνων ἢ κρίνων ἔχει ὡς ὑπόδειγμα τὸν ἑαυτόν του, ὃν θεωρεῖ τέλειον καὶ πιστεύει ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν εἰς κατωτέραν βαθμίδα, ἢ καὶ ἀντιστρόφως μεγαλοποιοῦνται, διότι ἔχει τὴν ἐσφαλμένην γνώμην, ὅτι ἐὰν παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἀνωτέρους του τὴν ἐντύπωσιν ὑψηλῆς ἀποδόσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως τῶν ὑπ' αὐτόν, ἀποβαίνει καὶ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον.

«Ὁ συντάσσων ἢ ἀναθεωρῶν τὴν πρότασιν δέον αἱρόμενος ὑπεράνω παντὸς προσωπικοῦ συναισθήματος συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας νὰ ἔχῃ ὡς μοναδικὸν γνώμονα τὴν ἰσότητα, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ ὑπηρεσιακὸν συμφέρον, νὰ ἐκθέτῃ ἐν βραχυλογίᾳ μετὰ σθένους τὰς ἀληθεῖς αὐτοῦ γνώμας σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως νὰ εἶναι λιτὸς καὶ ἀκριβολόγος τὸ λεκτικόν, ἀποφεύγων πᾶσαν διφορουμένης ἐννοίας ἢ ὑπερβολικὴν πρὸς τὰ ἄνω ἢ κάτω ἔκφρασιν ὡς καὶ πάντα μὴ ἀπαραίτητον χρωματισμόν». (ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. διὰ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεων ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων).

Πολλὰ θὰ εἴχαμε νὰ ὠφεληθοῦμε ἐὰν οἱ προτείνοντες καὶ κρίνοντες προσέχαμε πάρα πολὺ τὴν ἄνω περικοπήν, ἡ ὁποία ἄλλωστε δὲν εἶναι κάτι τὸ νέον δι' ἡμᾶς διότι κατ' ἐπανάληψιν ἐτονίσθη εἰς σχετικὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγείου.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΚΙΝΗΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑ ΜΗ ΚΥΡΙΟΥ

— ΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΑΥΤΗΣ —

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

I. Πρακτικὴ σημασία τοῦ ζητήματος.
II. Τύχη τοῦ μεταβιβαζομένου πράγματος.
III. Ποινικαὶ συνέπειαι τῆς πράξεως.

***

I. Πρακτικὴ σημασία τοῦ ζητήματος.

Ὅτε πρὸ ἐτῶν ὑπηρετοῦμεν εἰς τὸ Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Ἀθηνῶν μᾶς ἀπησχόλησε τὸ ἑξῆς συμβάν. Ὁ Α, οὗτινος ἡ δηλωθεῖσα ὡς δῆθεν κατοικία του ἦτο ψευδής, ἠγόρασε μὲ δόσεις ἠλεκτρικὸν ψυγεῖον, καταβαλὼν μικρὰν προκαταβολήν, ἀπὸ γνωστὸν ἔμπορον τῆς πρωτευούσης. Τοῦτο μετ' ὀλίγον χρόνον ἐξέθεσε πρὸς πώλησιν εἰς τὴν πλατεῖαν Δημοπρατηρίου, πράγματι δὲ τὸ ἐπώλησε μετ' ὀλίγον εἰς ἄλλον τινά, τὸ Β. Τρίτος τις, ἰδιώτης, ὑποπτευθεὶς ὅτι ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἀγοραπωλησίαν ἐνδεχομένως νὰ ἐκρύπτετό τι τὸ ὕποπτον, ἐτηλεφώνησεν εἰς τὸ κατάστημα τὴν «φίρμαν» τοῦ ὁποίου ἔφερε τὸ ψυγεῖον. Ὑπάλληλος τούτου ἔσπευσεν εἰς τὸ Δημοπρατήριον, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀγοραπωλησία εἶχε συντελεσθῆ καὶ ὁ πωλητὴς εἶχεν ἐξαφανισθῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ νέος ἀγοραστής.

Ἐγεννήθη λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: ποία ἡ τύχη τοῦ ψυγείου; Ἄλλοις λόγοις, ποῖος ἦτο ὁ κύριος τοῦ πράγματος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ; Περαιτέρω· ὑπῆρχε ποινικὴ εὐθύνη διὰ τὸν Α' καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, μέχρι ποίου σημείου ἐξικνεῖτο αὕτη ;

Τὸ θέμα ἔχει μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν, ἰδίᾳ τώρα, καθ' ἣν οἱ ἀγορασταὶ παρ' ἐμπόρων πωλούντων μὲ δόσεις ἐπληθύνθησαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπασχολοῦν τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς πλεῖσται ὅσαι παρόμοιαι περιπτώσεως, χρῄζουσαι ἀναλόγου ἐνεργείας. Ὡς εἰκὸς δέ, τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεννώμενα ζητήματα ἀνάγονται οὐ μόνον εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ἀλλὰ σχετίζονται καὶ μὲ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον. Κατωτέρω ἐκτίθενται ἀπόψεις τινὲς σχετιζόμεναι μὲ τὰς συνεπείας τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν τόσον σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος.

II. Τύχη τοῦ μεταβιβαζομένου πράγματος.

Κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, ἵνα ἡ μεταβιβαστικὴ σύμβασις εἶναι ἔγκυρος, δέον ὅπως ὁ μεταβιβάζων εἶναι κύριος τοῦ πράγματος. Προκειμένου ὅμως περὶ κινητοῦ πράγματος, ἡ κυριότης μεταβιβάζεται καὶ παρὰ μὴ κυρίου, ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις, ἀποκτῶν τὸ πρᾶγμα, εἶναι καλόπιστος. Τοῦτο ρητῶς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1036 τοῦ Α. Κ. ἔχοντος οὕτω : «Διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1034 (1) ἐκποιήσεως κινητοῦ ὁ ἀποκτῶν γίνεται κύριος καὶ ἂν ἔτι ἡ κυριότης τοῦ πρά-

1. Ἄρθρον 1034 Α.Κ. Κτῆσις κινητοῦ διὰ συμβάσεως. Πρὸς μεταβίβασιν τῆς κυριότητος κινητοῦ ἀπαιτεῖται παράδοσις τῆς νομῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κυρίου πρὸς τὸν ἀποκτῶντα καὶ συμφωνία ἀμφοτέρων, ὅτι μετατίθεται ἡ κυριότης.

γματος δὲν ἀνήκῃ εἰς τὸν ἐκποιοῦντα, ἐκτὸς ἂν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως τῆς νομῆς ὁ ἀποκτῶν διατελῇ ἐν κακῇ πίστει».

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἡ καθιερουμένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1036 τοῦ Α.Κ. εἶναι νέα καὶ ἀντίθετος πρὸς τὰ ἐν τῷ Ρωμαϊκῷ Δικαίῳ κρατοῦντα. Διότι, κατὰ τὸ Ρ. Δ., ἴσχυεν ἡ ἄλλη, γνωστὴ τοῖς πᾶσι, ἀρχὴ «nemo plus juris transferre potest quam ipse habet»——οὐδεὶς δύναται νὰ μεταβιβάσῃ πλέον τοῦ ὅπερ ἔχει δικαιώματος--ἥτις ἐφηρμόζετο γενικῶς καὶ ἀδιακρίτως, ἐπί τε δηλ. τῶν κινητῶν καὶ τῶν ἀκινήτων. Ἄλλο δὲ τὸ ζήτημα, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ δικαίου τούτου, ὁ καλῇ τῇ πίστει ἀποκτῶν, ἠδύνατο νὰ καταστῇ κύριος, διὰ χρησικτησίας.

Ἀλλ' αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι, ἐν οἷς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ καθιεροῦν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀντίθετον ἀρχήν, πλὴν μόνον ὡς πρὸς τὰ κινητά. Δέχονται δηλ. ὅτι ὁ μὴ κύριος μεταβιβάζει κυριότητα ὑπὲρ τοῦ καλῇ τῇ πίστει ἀποκτῶντος τὴν νομὴν τοῦ κινητοῦ πράγματος, μὲ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐκφύγει τῆς νομῆς τοῦ κυρίου συνεπείᾳ κλοπῆς ἢ ἀπωλείας(1). Τοῦτο, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν συναλλαγῶν ἐν γένει.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη διασπᾶται ὑπό τινων ἄλλων ἐξαιρέσεων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐφαρμόζηται τότε ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς παρὰ μὴ κυρίου κτήσεως κινητοῦ, ὑπὸ τοῦ καλοπίστου τρίτου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ κλοπιμαίου ἢ ἀπολωλότος.

Τοῦτο συμβαίνει, κατὰ τὴν ρητὴν διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου 1039 τοῦ Α.Κ., ὁσάκις πρόκειται :

α) Περὶ χρημάτων, χάριν τοῦ συμφέροντος τῶν συναλλαγῶν. Διαλαμβάνονται ἐν τοῖς χρήμασι καὶ τὰ ἀλλοδαπὰ νομίσματα.

β) Περὶ ἀνωνύμων τίτλων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐπίσης τῶν συναλλαγῶν. Ἐν αὐτοῖς διαλαμβάνονται ἐκτὸς τῶν ἀνωνύμων χρεογράφων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 888 καὶ 889 Α.Κ. καὶ οἱ μικροὶ ἀνώνυμοι τίτλοι, ὡς τὰ εἰσιτήρια τῶν θεάτρων, τῶν σιδηροδρόμων κλπ. (2).

γ) Περὶ κινητῶν ἐκποιουμένων εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν, ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι ἄλλως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ματαιωθῇ ὁ πλειστηριασμὸς καί

δ) Περὶ κινητῶν ἐκποιουμένων ἐν πανηγύρει ἢ ἀγορᾷ, διότι ἐνταῦθα, πέραν τῆς διευκολύνσεως τῶν συναλλαγῶν, ἡ ὑπὸ τοιαύτην εὐρεῖαν δημοσιότητα ἐκποίησίς των παρέχει τὴν εὐκαιρίαν ἐναντιώσεως ἢ διαμαρτυρίας, εἰς τὸν κύριον τοῦ κλαπέντος (Μιταλῆ, Ἐμπράγματον Δίκαιον 1955, σελ. 158).

Ὅθεν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, προστατεύεται μόνον ὁ ἀπωλέσας τὴν νομὴν τοῦ πράγματος κύριος αὐτοῦ, ἄνευ τῆς βουλήσεώς του. Διότι, ἂν ἠθελημένως παρεχώρησε τὴν νομήν του δὲν ἀπολαμβάνει προστασίας. Σημειωτέον ἐξ ἄλλου, ὅτι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «ἀπώλεια» διαλαμβάνεται καὶ ἡ «κλοπή». Πλήν, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἀείμνηστος Ἑρμηνευτὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου μας Γεώργιος Μπαλῆς (Ἐμπράγματον Δίκαιον, σελ. 155), ὁ Κῶδιξ ἀνέγραψε ρητῶς καὶ τὰ συνεπείᾳ κλοπῆς ἐκφυγόντα τῆς νομῆς τοῦ κυρίου πράγματα, ἵνα δηλώσῃ ὅτι ἐξαιροῦνται μόνον τὰ διὰ κλοπῆς ἐν τῇ εἰδικῇ τεχνικῇ ἐννοίᾳ τοῦ Ποιν. Κώδικος, ἐκφυγόντα (ἔστω καὶ ἂν ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἡ κλοπὴ δὲν εἶναι ἀξιόποινος(3), οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δι' ὑπεξαιρέσεως ἐκφυγόντα.

Ὅτι εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 1038 δὲν περιλαμβάνονται καὶ τὰ δι' ὑπε-

1. Τὸ σχετικὸν ἄρθρον 1038 τοῦ Α.Κ. διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς : Κλοπιμαῖα καὶ ἀπολωλότα. Ἡ μεταβίβασις κινητοῦ παρὰ μὴ κυρίου πρὸς τὸν καλῇ τῇ πίστει ἀποκτῶντα δὲν ἐπέρχεται ἐὰν τὸ μεταβιβαζόμενον ἔχῃ ἐκφύγει τῆς νομῆς τοῦ κυρίου συνεπείᾳ κλοπῆς ἢ ἀπωλείας.

2. Ἴδε Α. Τούσῃ. Ἐμπράγματον Δίκαιον 1948, σελ. 233.

3. Λ.χ. ἐπειδὴ διεπράχθη ὑπὸ ποινικῶς ἀνευθύνου προσώπου (παιδὸς—παράφρονος) ἢ ὑπὸ πλανηθέντος κλπ.

ξαιρέσεως μεταβιβασθέντα εἰς τὸν τρίτον καλῆς πίστεως ἀγοραστήν, σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως προκύπτει ἐκ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1036 τοῦ Α.Κ. καθ' ἣν: «Ἡ διάταξις ἐφαρμόζεται ἰδίᾳ ὅταν ἡ ἄνευ δικαιώματος ἐκποίησις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐπικαρπίας ἢ ἐνεχύρου ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ θεματοφύλακος ἢ τοῦ ἐν ἄλλῃ παρομοίᾳ σχέσει πρὸς τὸν κύριον τελοῦντος».

Ἡ μὴ ἐξομοίωσις τῶν ὑπεξαιρεθέντων πρὸς τὰ κλοπιμαῖα, δικαιολογεῖται, κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, διότι εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὑπεξαιρέσεως ὁ κύριος τοῦ πράγματος τῇ βουλήσει του παρεχώρησε τὴν κατοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ὀνόματί του λαβόντα καὶ κατέχοντα αὐτὸ (μισθωτήν, θεματοφύλακα, κατὰ παράκλησιν λαβόντα, ἐνεχυροῦχον δανειστήν, ἐπικαρπωτὴν κλπ.) καὶ ἐπομένως ἑαυτὸν δέον νὰ αἰτιᾶται ὁ κύριος, ἐὰν ὁ κάτοχος οὗτος ἀπιστῶν, μεταβιβάζῃ εἰς ἄλλον τὸ πρᾶγμα, ἰδίῳ ὀνόματι (Μπαλῆς, op cit).

Ὅθεν, ὁ τρίτος καλόπιστος ἀγοραστὴς ὑπὸ τοῦ ὑπεξαιρέτου ἀποκτῶν, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν περὶ ἧς, ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης, περίπτωσιν, ὅπως καὶ εἰς πλείστας ἄλλας παρομοίας περιπτώσεις, καθίσταται κύριος τοῦ πράγματος. Ὑπὲρ τοῦ τέως κυρίου ὑφίσταται βεβαίως πέραν τῶν τυχὸν ποινικῶν τῆς πράξεως συνεπειῶν καὶ ἐνοχικὴ κατὰ τοῦ ὑπεξαιρέτου ἀξίωσις, πρὸς ἀποζημίωσιν.

Ἐρωτᾶται ὅμως: ποῖος χαρακτηρίζεται ὡς καλῆς πίστεως ἀγοραστής; Τὴν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἀπάντησιν μᾶς τὴν δίδει αὐτὸς οὗτος ὁ Α.Κ., διὰ τοῦ ἄρθρου 1037 αὐτοῦ, ἐν ᾧ διατυποῦται ὅτι «ὁ ἀποκτῶν διατελεῖ ἐν κακῇ πίστει, διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1036, ἐὰν γνωρίζῃ ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας ἀγνοῇ, ὅτι τὸ κινητὸν πρᾶγμα δὲν ἀνήκει κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἐκποιοῦντα».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ καλόπιστος ἀγοραστὴς γίνεται κύριος τοῦ μεταβιβαζομένου πράγματος, π ά ν τ ο τ ε μ έ ν, ἂν δέχεται χρήματα ἢ ἀνωνύμους τίτλους ἢ πράγματα κατακυρωθέντα εἰς αὐτὸν ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ ἢ τέλος ἀγοράζῃ ταῦτα ἐν ἀγορᾷ ἢ πανηγύρει, μ ό ν ο ν δ έ, ἐὰν ταῦτα δὲν προέρχωνται ἀπὸ κλοπὴν ἢ ἀπώλειαν, εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις. Ὅθεν ἡ ὕπαρξις ἢ μὴ καλῆς πίστεως παρὰ τῷ ἀγοραστῇ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν θέματός μας, ἔχει μεγίστην σημασίαν. Ἀ λ λ' ἡ ὑ π ὸ τ ῆ ς Ἀ σ τ υ ν ο μ ί α ς τ ο ι α ύ τ η κ ρ ί σ ι ς κ α ὶ ἀ π ό φ α ν σ ι ς π ε ρ ὶ ὑ π ά ρ ξ ε ω ς ἢ μ ὴ κ α λ ῆ ς π ί σ τ ε ω ς π α ρ ὰ τ ῷ ἀ γ ο ρ ά ζ ο ν τ ι, ὁ σ ά κ ι ς β ε β α ί ω ς α ὐ τ η ἀ μ φ ι σ β η τ ῆ τ α ι, σ η μ α ί ν ε ι ὑ π ο κ α τ ά σ τ α σ ι ν τ ῆ ς Δ ι κ α σ τ ι κ ῆ ς Ἀ ρ χ ῆ ς ὑ π ὸ τ ῆ ς π ρ ώ τ η ς κ α ὶ ἐ π ο μ έ ν ω ς τ υ γ χ ά ν ε ι ἀ π α ρ ά δ ε κ τ ο ς. Ἡ Ἀστυνομία ὅθεν, ὡς πράττει καὶ μὲ τὰ ἀπολωλότα, πρέπει ἢ νὰ παραδίδῃ πρὸς φύλαξιν τὸ κινητὸν εἰς τρίτον ἢ καὶ νὰ φυλάττῃ τοῦτο ἡ ἰδία, παραπέμπουσα τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς. Τοῦτο ἔδει νὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν, πέραν βεβαίως τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν, τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς ποινικὰς συνεπείας τῆς πράξεως, περὶ ὧν ἤδη ὁ λόγος.

III. Ποινικαὶ συνέπειαι τῆς πράξεως.

1. Π ο ι ν ι κ ὴ ε ὐ θ ύ ν η ἔ ν α ν τ ι τ ο ῦ τ έ ω ς κ υ ρ ί ο υ.

Καὶ ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀστικὰς συνεπείας τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως. Τὶ ρητέον ὅμως ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπὸ ἀπόψεως ποινικῶν συνεπειῶν; Συνήθως ἡ διδομένη ἀπάντησις εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ πρῶτος ὑπὸ αἵρεσιν ἀγοραστής, ὁ λαμβάνων δηλ. τὸ πρᾶγμα, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς κυριότητος τοῦ πωλητοῦ ἐπ' αὐτοῦ μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος (ἄρθρ. 532 Α.Κ.) πράττει ὑ π ε ξ α ί ρ ε σ ι ν μὲν εἰς βάρος τοῦ ἐμπόρου παρ' οὗ ἀγοράζει τὸ πρᾶγμα, ἀ π ά τ η ν δὲ εἰς βάρος τοῦ τρίτου καλοπίστου ἀγοραστοῦ, εἰς ὃν μεταβιβάζει τοῦτο. Περαιτέρω κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὁσάκις πρόκειται περὶ πραγμάτων, ὧν ἡ χρῆσις συνίσταται εἰς τὴν κατανάλωσιν, ὡς λ.χ. προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων πωλουμένων ὑπὸ τῶν διαφόρων

«πλασιὲ» ἢ ἐνδυμασιῶν ἀγοραζομένων μὲ δόσεις, ἀπὸ ἐμπορορράπτας, πρᾶγμα, ὅπερ, ὡς γνωστόν, ἔχει λάβει τελευταίως εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀγορὰν εὐρείας διαστάσεις, οὐδὲν ἀδίκημα διαπράττεται, ὑφισταμένης μεταξὺ τοῦ λήπτου καὶ τοῦ πρὸς ἀπαίτησιν δικαιουμένου ἐνοχικῆς μόνον σχέσεως, ἐξ ἧς γεννᾶται ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ δικαιούχου.

Ἡ τελευταία αὕτη ἄποψις εἶναι μὲν κατ' ἀρχὴν ὀρθή, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ἀπόλυτος. Διότι τὰ πάντα διέπονται ἀπὸ τὴν μεταξὺ τῶν μερῶν συμφωνίαν. Οὕτως, προκειμένου περὶ ψυγείων, ραδιοφώνων καὶ ἄλλων εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως συμφωνεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 532 τοῦ Α.Κ., ὅπως μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος παραμείνῃ κύριος τοῦ πράγματος ὁ πωλητής, ὅστις καὶ θὰ δύναται ἐν ἀθετήσει τῆς συμφωνίας νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῆς κυριότητός του ταύτης πηγάζοντα δικαιώματά του. Ἡ τοιαύτη ὅμως συμφωνία δύναται νὰ διέπῃ καὶ τὴν ἀγοραπωλησίαν ἐνδυμάτων, εἰδῶν προικὸς κλπ., ὁπότε καὶ θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις εἰς βάρος τοῦ ἰδιοποιουμένου ταῦτα ἀγοραστοῦ (λ.χ. διὰ τῆς μεταπωλήσεως, δωρεᾶς των κλπ.). Ἔτι περισσότερον ἡ αὐτὴ προσήκει λύσις καὶ ὁσάκις τὰ ἐνδύματα παραδίδονται μὲ τὴν συμφωνίαν τῆς, μετὰ τὴν χρησιμοποίησίν των, ἐπιστροφῆς των εἰς τὸν δόντα κύριον. (Νυμφικὰ φορέματα—εἰδικαὶ ἐνδυμασίαι ἀπόκρεω κλπ.).

Ἀντιθέτως, ὁσάκις μεταξὺ τῶν μερῶν συμφωνῆται ἡ ἐπιστροφὴ πραγμάτων ἄλλων τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ποσότητος (λ.χ. σίτου, οἴνου κ.τ.τ.), περὶ ὑπεξαιρέσεως οὐδεὶς δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Ὡς λ.χ. ὅταν ἐπετράπῃ ὑπὸ τοῦ κυρίου εἰς διαχειριστὴν ἀλλοτρίων, ὅπως κρατήσῃ μέρος τῶν παρ' αὐτῷ ἀντικαταστατῶν πραγμάτων (σπόρων, καρπῶν κτλ.), πρὸς ἰδίαν χρῆσιν καὶ μετέπειτα ἀπόδοσιν ἑτέρων τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ποσότητος. [1])

Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ ἀντικαταστατῶν πραγμάτων, κατὰ γένος ἀποδοτέων, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεως τοῦ Π.Κ., εὑρίσκει ἔδαφος μόνον ὅταν κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν, ὁ λαβὼν δὲν ἔγινε κύριος τοῦ πράγματος.

Τὸ ἀπομένον τώρα πρὸς ἀπάντησιν ζήτημα εἶναι ἂν ὁ ἰδιοποιούμενος τὰ μὴ περιελθόντα εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κινητὰ πράγματα—κατὰ τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω λεχθέντα—διαπράττει πάντοτε ὑπεξαίρεσιν εἰς βάρος τοῦ κυρίου.

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ διχογνωμία κρατεῖ.

Κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἄποψιν τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν ὁ ἀείμνηστος Καθηγητὴς τοῦ Ποιν. Δικαίου Κ. Κωστῆς καὶ ἥτις ἀκολουθεῖται σταθερῶς ὑπὸ τῆς νομολογίας τοῦ Α.Π., ἔτι δὲ καὶ σήμερον ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου Κώδικος, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας διαπράττεται ὑπεξαίρεσις, ἀκόμη καὶ ὁσάκις ὁ κάτοχος, ὅταν καταρτίζῃ τὴν σύμβαοιν ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἀθετήσῃ τὰ συμφωνούμενα καὶ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του.

Κατὰ τὴν ἄλλην ἄποψιν, ὑποστηριζομένην παρ' ἡμῖν ἐνθέρμως ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γάφου, σφοδρῶς ἐπικρίνοντος τὴν ἀνωτέρω τακτικήν, τοῦ ἀκυρωτικοῦ μας, ὁ καταρτίζων σύμβασιν καὶ προτιθέμενος νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τὰς δι' αὐτῆς ἀναλαμβανομένας ὑποχρεώσεις του, κριτέος ὡς ἀπατεών.

Ἡ διχογνωμία αὕτη, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐξεταζομένης πράξεως, τὴν βάσιν της ἔχει εἰς τὴν διαφορὰν ἀντιλήψεων, ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου **«γεγονὸς»** εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἀπάτης τοῦ ἄρθρου 386 Π.Κ. Κατὰ τὸ ἐνλόγῳ ἄρθρον ὡς ἀπατεὼν χαρακτηρίζεται, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον παράνομον περιουσιακὸν ὄφελος, βλάπτει ξένην περιουσίαν,

1. Ὅρα Κ. Κωστῆ, Ἑρμηνεία τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Ποινικοῦ Νόμου, 1893 Τομ. Γ' σελ. 95. σημ. 1.

πείθων τινα διὰ τῆς ἐν γνώσει παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν ἢ δι' ἀθεμίτου ἀποκρύψεως ἢ παρασιωπήσεως ἀληθῶν εἰς πρᾶξιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχήν.

Τὰ γεγονότα, κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικὰ δεδομένα διακρίνονται εἰς ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικά. Τὰ πρῶτα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον καὶ εἶναι εὐαπόδεικτα, ὡς ὑποπίπτοντα εἰς τὰς ἀνθρωπίνας αἰσθήσεις. Οὕτω, ὅταν τις βεβαιοῖ ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν δικαστήν, ἵνα ἐκδώσῃ ὑπέρ τινος (τοῦ θύματος κυρίως) εὐνοϊκὴν ἀπόφασιν, ὑπάρχει ἐξωτερικὸν γεγονός. Ἀντιθέτως ἡ πρόθεσις, ἡ βούλησις, ἡ ἐπιθυμία, οἱ σκοποὶ γενικῶς, ἅτινα ὡς εἰκός, μὴ ἐξωτερικευόμενα, δὲν ὑποπίπτουν εἰς τὰς αἰσθήσεις, ἀποδεικνύονται ὅμως ἐνίοτε καὶ δὴ ἀναμφισβητήτως(1), ἐξ ἄλλων συναφῶν γεγονότων, εἶναι ἐσωτερικὰ γεγονότα.

Ἐρωτᾶται λοιπόν: τὰ ἐσωτερικὰ γεγονότα εἶναι γεγονότα, ὑπὸ τὴν νομικὴν τοῦ ὅρου ἔννοιαν; Διότι ἐκ τῆς ἀπαντήσεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἔκτασις ἢ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἀπάτης.

Τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν δίδουν, ὡς ἐλέχθη, ὁ Κωστῆς καὶ ἡ νομολογία τοῦ Α.Π. Τοῦτο, διότι διὰ τῆς παραστάσεως κλπ. ψευδῶν ἐσωτερικῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν, δὲν ὑπάρχει παραμόρφωσις ἀληθείας ἀναφερομένης εἰς πρᾶγμα ἔχον ἐξωτερικὴν ὑπόστασιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐνδόμυχον διάθεσιν καὶ διάνοιαν τοῦ πράττοντος, ἥτις, ὡς τοιαύτη, ἀδύνατον νὰ διαγνωσθῇ μετὰ βεβαιότητος καὶ νὰ ἐξελεγχθῇ πότε ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς ὑποσχέσεως, καθ' ὃν χρόνον δηλ. ἐδόθη ἢ ὕστερον. Αἰτία τῆς βλάβης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι ἡ μὴ ἐκτέλεσις τῶν συμπεφωνημένων, ἄρα οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει ὁ λόγος ἐξ οὗ προῆλθεν αὕτη. (2)

Ὁ κ. Γάφος ὅμως, μετὰ περισσῆς πειστικότητος ὑποστηρίζει, ὅτι καὶ τὰ ἐσωτερικὰ γεγονότα δὲν παύουν νὰ εἶναι τοιαῦτα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας αὐτῶν εἶναι ὁπωσδήποτε δυσχερής. Ἐξ ἄλλου τὸ ζήτημα τῆς δυσχεροῦς ἢ μὴ ἀποδείξεως ἑνὸς ἐγκληματικοῦ στοιχείου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνδέεται πρὸς τὸν νομικὸν καθορισμὸν τοῦ στοιχείου τούτου. Δι' ὅ, κατὰ τὸν εἰρημένον, εἶναι καιρὸς πλέον ἡ νομολογία νὰ ἀκολουθήσῃ ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος τὸν ὀρθὸν δρόμον, ἐν συμφωνίᾳ καὶ πρὸς τὴν ὁμόφωνον ἄποψιν τῆς Γερμανικῆς ἐπιστήμης, ἥτις ἀπὸ δεκαετηρίδων ἀποδέχεται τὴν ἄποψιν, ὅτι γεγονότα εἶναι συμβάντα ἢ καταστάσεις καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου, ἥτις πράγματι προστατεύει τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἀπὸ τῶν ἐπικινδύνων ἀπατηλῶν προσβολῶν. (3)

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ μεταβίβαοις κινητοῦ πράγματος παρὰ μὴ κυρίου, ἀποτελεῖ ὑπεξαίρεσιν μὲν κατὰ τὸν Α.Π., εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἀπάτην δὲ κατὰ τὴν ἄλλην γνώμην (4), ἐὰν ἡ πρὸς ἰδιοποίησιν πρόθεσις ἦτο εἰλημμένη, ὅτε κατηρτίζετο ἡ σύμβασις, καὶ ἀπεκρύβη ἀπὸ τὸν πωλητήν. Μεταγενεστέρα λῆψις ἀποφάσεως πρὸς ἰδιοποίησιν δὲν δύναται ὡς εἰκὸς νὰ ἀποτελέσῃ στοιχεῖον πρὸς στήριξιν κατηγορίας, ἐπὶ ἀπάτῃ, ἅτε ἀποτελοῦσα μελλοντικὸν γεγονός, ἐνῷ τὰ ἐπὶ ἀπάτης γεγονότα ἀφοροῦν τὸ παρελθὸν ἢ τὸ παρόν.

Αὐτὴ νομίζομεν εἶναι ἡ ὀρθοτέρα λύσις, παρ' ὅ,τι δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν κρατοῦσαν ἄποψιν. Ἂν ἀποδεχθῶμεν τὴν πρώτην ἄποψιν θὰ πρέπει ἐ.π. νὰ ἀχθῶμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν διαπράττει ἀξιόποινον ἀπάτην ὁ λαμβάνων χρήματα μετὰ τὴν σύναψιν τῆς μνηστείας, ἅτινα καὶ σκαταλᾷ, καίτοι, ὅταν ὑπέσχετο (συνῆπτε)

---

1. Ὡς λ.χ. ὅταν τις ἐπωφελούμενος τῆς ἀθρόας διὰ δόσεων προσφορᾶς ραδιοφώνων, ὡρολογίων, κοσμημάτων κλπ. περιέρχεται μετά τινος τρίτου, δῆθεν ἐγγυητοῦ, τὰ διάφορα καταστήματα καὶ ἀγοράζει ἐπὶ μικρᾷ προκαταβολῇ, προσυπογράφων μάλιστα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 532 τοῦ Α.Κ. σύμφωνον, ἅτινα παραχρῆμα διοχετεύει εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν καὶ γίνεται ἄφαντος.

2. Ἴδε σχετικῶς Κωστῆ, op cit, σελ. 125.

3. Ἴδε σχετικῶς Γάφου, Ποιν. Χρονικά, Τόμος Α' σελ. 306.

4. Οὕτως ἡ Εἰσαγγελικὴ πρότασις ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1396/51 Βουλεύματος τοῦ Πλημ/κείου Ἀθηνῶν εἰς Ποινικὰ Χρονικά, Τόμος Α' σελ. 305.

τὴν μνηστείαν, εἶχεν ὑπ' ὄψιν του νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν. Τοῦτο ὅμως, κάθε ἄλλο, παρὰ ὀρθὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ λαϊκοῦ περὶ δικαίου συναισθήματος εἶναι.

Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσει θὰ ἔπρεπεν ὁ Α νὰ διωχθῇ ὡς ἀπατεών. Οὗτος ἐδήλωσεν, ἅμα τῇ καταρτίσει τῆς πρώτης ἀγοραπωλησίας εἰς τὸν ἔμπορον, ὅτι αὐτὸς θὰ ἠγόραζεν δι' ἑαυτὸν τὸ ψυγεῖον κλπ., ἐν ᾧ κατὰ νοῦν εἶχε νὰ σπεύσῃ ἀμέσως εἰς τὸ Δημοπρατήριον, ἵνα πωλήσῃ ὡς κύριος. Ἀπέκρυψεν ἑπομένως γεγονός, πλὴν ἐσωτερικόν, ἐξ οὗ παρεπλανήθη καὶ ἐβλάβη ὁ ἔμπορος. Ἐὰν ἐγνώριζεν ὁ τελευταῖος τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἀσφαλῶς δὲν θὰ κατήρτιζε τὴν σύμβασιν. Παρεπείσθη ἑπομένως καὶ ἕνεκα τούτου ὁ Α κριτέος, ὡς ἀπατεών. Ἡ δὲ ἐν συνεχείᾳ μεταβίβασις τοῦ πράγματος δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑπεξαίρεσις, καθ' ὃ μὴ τιμωρητὴ ὑστέρα πρᾶξις. Ἐννοιολογικὴ συνύπαρξις ἀπάτης καὶ ὑπεξαιρέσεως εἶναι ἀδύνατος. Ἡ πρᾶξις τῆς ὑπεξαιρέσεως συνιστᾷ χρησιμοποίησιν τοῦ διὰ τῆς ἀπάτης κτηθέντος, χωρὶς καὶ νὰ προσβάλλῃ ἄλλα ἔννομα ἀγαθὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου προσώπου.

Τούτων, οὕτως ἐχόντων, αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει, νομίζομεν, νὰ στηρίζουν κατηγορίαν ἐπὶ ἀπάτῃ, ἔστω καὶ ἂν τὰ δικαστήρια ἀκολουθοῦν ἀντίθετον τακτικήν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἐκπληροῦται ἁπλῶς μία ἀνάγκη, ἀλλὰ προστατεύεται τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἀπὸ μίαν τάξιν ἀπατεώνων, οἵτινες, δροῦν σήμερον εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, ἐκμεταλλευόμενοι τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

2. Ποινικὴ εὐθύνη ἔναντι τοῦ καλοπίστου νέου ἀγοραστοῦ.

Καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ἓν σκέλος τῆς πράξεως. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸ ἕτερον αὐτῆς σκέλος, δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν κρατοῦσαν ἀντίληψιν, ὅτι δηλ. διαπράττεται ἀπάτῃ εἰς βάρος τοῦ καλοπίστου τρίτου ἀγοραστοῦ. Διότι, περὶ τοῦ κακοπίστου, οὐδεμία δύναται νὰ γεννηθῇ ἀμφιβολία, ὅτι οὗτος οὐ μόνον δὲν προστατεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ ποινικὴν εὐθύνην φέρει, διὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 394 Π.Κ. περὶ ἀποδοχῆς καὶ διαθέσεως προϊόντων ἐγκλήματος. Ὁ κακῆς πίστεως ἀγοραστὴς δὲν ἀποκτᾷ βεβαίως καὶ κυριότητα ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἥτις ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀληθῆ κύριον, κατὰ τὰ ἐν τῷ Ρ.Δ. κρατοῦντα «...idem que est in omnibus, quibus consessum est rem alienam vendere: non enim quia dominium rtanserunt, ideo ab emptore jus recipiunt: sed in pristinam causam res redit resoluta vanditione». Σημειωτέον ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει ἀναστροφῆς τῆς ἀγοραπωλησίας μὲ καλόπιστον καὶ καταστάντα κύριον τρίτον, ἡ κυριότης ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀληθῆ κύριον καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ὑπεξαιρέτην.

Ἐν τούτοις ὅμως ὁ κακῆς πίστεως ἀγοραστὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου δὲν ταυτίζεται πάντοτε πρὸς τὸν δολίως ἀποδεχόμενον προϊόντα προερχόμενα ἐξ ἐγκλήματος (ἄρθρον 394 Π.Κ.). Διότι κακὴ πίστις κατὰ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον σημαίνει πρᾶξιν προερχομένην ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας. Ἡ βαρεῖα ὅμως αὕτη ἀμέλεια ταυτίζεται σχεδὸν μὲ τὸν ἐνδεχόμενον δόλον τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, πλὴν ἡ ταύτισις αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπόλυτος. Περιπτώσεως ὅθεν συντρεχούσης θὰ εἶναι δυνατὸν κακόπιστος ἀγοραστὴς τοῦ Α.Δ., νὰ μὴ εὐθύνεται διὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 394 Π.Κ.

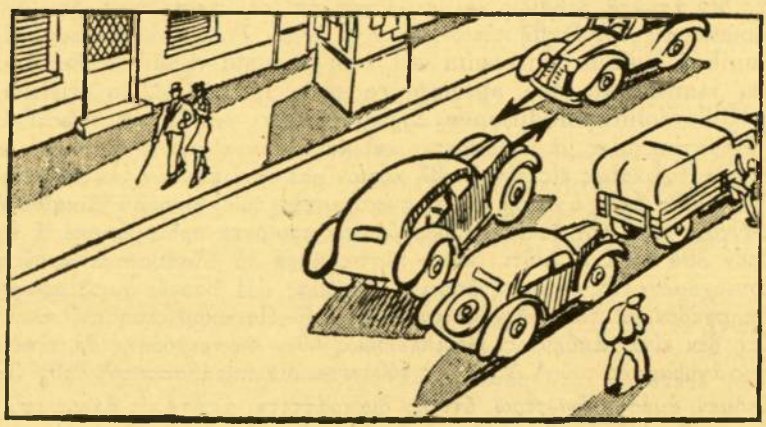
Εἴπομεν, ἀμέσως ἀνωτέρω, ὅτι δὲν διαπράττεται ἀπάτῃ εἰς βάρος τοῦ καλοπίστου ἀγοραστοῦ. Αἱ κάτωθι σκέψεις μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην.

Κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ εἰδικώτερον κατὰ τὸ ἄρθρον 386 Π.Κ. πρὸς ὕπαρξιν ἀπάτης ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι στοιχεῖα: α) Παράστασις ψευδῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν ἢ ἀθέμιτος ἀπόκρυψις ἢ παρασιώπησις ἀληθῶν γεγονότων. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως κινητοῦ πράγματος παρὰ μὴ κυρίου τὸ στοιχεῖον τοῦτο ὁπωσδήποτε ὑπάρχει. Ἡ ὅλη διαγωγὴ τοῦ δράστου ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οὗτος ἤθελε νὰ δηλώσῃ ἓν ὡρισμένον γεγονός, διάφορον ὅμως ἐκείνου εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ

ὁποίου ἐπίστευσεν ὁ ἀγοραστής, β) δημιουργία πλάνης παρὰ τῷ παθόντι, ἥτις καὶ ἀποτελεῖ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιζημίου, διὰ τὸν ἀπατώμενον, διαγωγῆς. Καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦτο ὑπάρχει ἐν ταῖς ὑπὸ κρίσιν περιπτώσεσιν. Καθ' ὅσον, ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς ἐγνώριζε τὴν πραγματικὴν κατάστασιν δὲν θὰ συνεβάλλετο μετὰ τοῦ προσφέροντος εἰς αὐτὸν τὸ πρᾶγμα καὶ γ) περιουσιακὴ διάθεσις βλάπτουσα ξένην περιουσίαν, προερχομένη ἐκ τῆς παρὰ τῇ παθόντι δημιουργηθείσης πλάνης. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐλλείπει ἐκ τῶν ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεων. Διότι, ὁ καλόπιστος τρίτος, καθιστάμενος κύριος τοῦ πράγματος, δὲν ζημιοῦται. Βεβαίως θὰ ἠδύνατο ἴσως ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἀναζητηθῇ ἕτερον ποινικὸν ἀδίκημα, οἱονδήποτε ὅμως ἔδαφος ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἀπάτης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 386 Π.Κ. ἐλλείψει τοῦ στοιχείου, τῆς περιουσιακῆς βλάβης, δὲν ὑπάρχει. Ταῦτα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐπωλήθη εἰς τιμὴν ἀντικειμενικῶς συμφέρουσαν εἰς τὸν νέον ἀγοραστήν. Ἡ βλάβη ἐξ ἄλλου, ἣν ὑπέστη ὁ πρῶτος κύριος τοῦ πράγματος, δὲν δύναται νὰ θεμελιώσῃ ἀπάτην εἰς βάρος τοῦ νέου ἀγοραστοῦ, ἀφοῦ ὁ δράστης τῆς ἀξιοποίνου ταύτης ἐνεργείας εὐθύνεται δι' ἀπάτην ἢ ὑπεξαίρεσιν—κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις—ἔναντι τοῦ τέως κυρίου τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος.

Δ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν τὰ αὐτοκίνητα, ποὺ προχωροῦν μπροστὰ ἀπὸ τὸ δικό σας σταματίσουν ἢ ἐλαττώσουν τὴν ταχύτητά τους, κάμετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο. Γιατί, ἂν θελήσετε νὰ προσπεράσετε, θὰ βρεθῆτε ἀπότομα στὴν ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ δρόμου καὶ ἢ θὰ προκαλέσετε δυστύχημα μὲ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ ἔρχονται ἀντιθέτως ἢ τὸ ὀλιγώτερο νὰ ἐμποδίσετε τὴν κυκλοφορία.

ΕΚΤΑΦΗ ΚΑΙ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ 183 ΠΤΩΜΑΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Ὑπὸ κ.κ. **L. NORDOEMME,** βοηθοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας Oslo καὶ **F. STROEM,** Ὀδοντοτάτρου Oslo

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικά.
2. Τὰ ἔργα τῆς ἐκταφῆς.
3. Ἐξακρίβωσις ταυτοτήτων.

***

1. Γενικά.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αἵτινες ἐπηκολούθησαν τὴν συνθηκολόγησιν τῶν Γερμανῶν ἐν Νορβηγίᾳ, ἡ Ἀστυνομία καὶ αἱ μητροπολιτικαὶ δυνάμεις προέβαινον ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὴν σύλληψιν τῶν πλέον σημαινόντων ἐγκληματιῶν πολέμου. Πλὴν ὅμως αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι ἔκριναν ὅτι τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἡ προτεραιότης συνίστατο εἰς τὸ νὰ πληροφορηθῶσι, καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον, τί ἀπέγιναν οἱ Νορβηγοὶ πατριῶται, οἵτινες ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν των διαρκούσης τῆς κατοχῆς. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου ἤρχισαν αἱ ἀνακρίσεις καὶ τὴν 22 Μαΐου τοῦ 1945 ἡ Ἀστυνομία ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τῆς διανοίξεως τῶν πρώτων τάφων, οἵτινες εὑρίσκοντο πλησίον τῆς σημερινῆς φυλακῆς Lebu. Ἀνεκαλύφθησαν δύο τάφοι ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος περιεῖχεν ἓξ πτώματα, ὁ δὲ δεύτερος δύο. Μετὰ παρέλευσιν ὅμως μηνῶν τινων, ἀνεκαλύφθησαν καὶ νέοι τάφοι.

Οὕτω εἰς Haöya εἰς τὰ στενὰ τοῦ Dröback 6 πτώματα, ἐντὸς δύο τάφων εἰς Trandum 183 πτώματα, εἰς Ostre Skytertlag πλησίον τοῦ Oslo 2 πτώματα, εἰς Flatnermoen 11 πτώματα καὶ εἰς Ullensaker 1 πτῶμα, ἤτοι ἐν ὅλῳ 211 πτώματα. Εἰς ὅλους τοὺς τάφους, ὑπῆρχεν ἓν κοινὸν χαρακτηριστικὸν ὅτι ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἐπλήρουν τούτους, ἀφῄρουν πᾶν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ φανερώσῃ ὅτι κάτι τὸ ἀνώμαλον εἶχε συμβῆ. Τὸ ἔδαφος εἶχεν ἰσοπεδωθῆ, ἡ χονδρὴ ἄμμος ἡ ὁποία ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχε πέσει ἐπὶ τοῦ χόρτου εἶχε σαρωθῆ καὶ ἀφαιρεθῆ, φαίνεται δὲ ὅτι οἱ στρατιῶται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν, εἶχον λάβει τὴν διαταγὴν νὰ περισυλλέξωσι τοὺς κένους κάλυκας. Πλὴν ὅμως μία ὑπὸ τῶν Γερμανῶν δοθεῖσα διαταγὴ ἀπέβη ἐναντίον τοῦ σκοποῦ της καὶ μᾶς ὡδήγησε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Πλεῖσται πεῦκαι καὶ ἐλάται μικροῦ μεγέθους εἶχον ἐκριζωθῆ πλησίον τῶν τάφων καὶ ἐπαναφυτευθῆ εἰς τὰ διάφορα μέρη ὅπου ἡ γῆ εἶχεν ἀνασκαφῆ πλὴν ὅμως τὰ δένδρα ταῦτα εἶχον ἀποξηρανθῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἀνασυρόμενα ἀπεσπῶντο μὲ τὰς ρίζας των. Τὰ ἴχνη τῶν πυροβολισμῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, μᾶς παρέσχον ἐπίσης βοήθειάν τινα.

Εἰς περισσοτέρας περιπτώσεις τὰ δένδρα τὰ μεταφυτευθέντα εὑρέθησαν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ τάφου καὶ ἦσαν κατατεμαχισμένα ἐκ τῶν σφαιρῶν. Αὗται εἶχον μεγάλην διατρητικὴν δύναμιν.

Εἰς μίαν περίπτωσιν τῶν τάφων τῆς Haöya, ὅλαι αἱ ὁπαὶ εἰς τὰ δένδρα εἶχον φραχθῆ, ἀλλὰ ἠδυνήθημεν νὰ ἀνακαλύψωμεν τὰ βλήματα εἰς τὸ ἐσώτερικὸν τῶν δένδρων, ἀφαιροῦντες τὴν ἀμμοκονίαν. Ἐκ τῶν συλλεγεισῶν πληροφοριῶν προέκυψεν ὅτι τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς Trandum, μετεφέρθησαν εἰς Oslo διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων καλυπτομένων ὑπὸ καλύμματος ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος. Τὰ ἀνωτέρω ἄτομα εἶχον τοὺς βραχίονας δεδεμένους ὄπισθεν τῆς ράχεως καὶ ἦσαν συνδεδεμένα ἀνὰ δύο ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος τοῦ βραχίονος. Πρὸ τῆς ἀναχωρή-

σεως εἰς Victoria Terrase, οἱ αἰχμάλωτοι ὤφειλον νὰ ἀφαιρέσωσι τὰ ἐνδύματά των, νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ἐκ καουτσούκ ὑποδήματα ἀξίας καὶ ν' ἀφαιρέσωσι τὰ διακριτικὰ σημεῖα, τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνοματός των κ.λ.π. ἅτινα ἔφερον ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων των, ἐσωρρούχων, ὑποκαμίσων κ.λ.π. Εἰς μίαν μάλιστα περίπτωσιν ἡ ἀναχώρησίς των ἐγένετο ἐν πλήρει χειμῶνι μὲ ἐλαφρὰ ἐσωτερικὰ ἐνδύματα, μὲ περισκελίδα καὶ ὑποδήματα πάνινα τοῦ τέννις.

Ἐὰν ἡ Ἀστυνομία ἐπέτυχε ν' ἀνεύρῃ τόσον ταχέως τοὺς τάφους οἵτινες ὑπῆρχον εἰς διαφόρους περιοχάς, τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ κοινοῦ ὅπερ εἶχε διενεργήσει κατοπτεύσεις. Φῆμαι περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκυκλοφόρουν καὶ ἡ Ἀστυνομία ἠδυνήθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐξετάσῃ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ἅτινα κατεῖχον θετικὰς πληροφορίας. Ἡ ταχεῖα σύλληψις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Gestapo, Oscar Hans ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως σημαντική. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπὶ τινα χρόνον εἶχεν ἐκλέξει τὰ διάφορα μέρη πρὸς διάνοιξιν τάφων, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν Γερμανῶν, ἀνεγνώρισε τὰς τοποθεσίας καὶ κατετόπισε τὴν Ἀστυνομίαν ἐπὶ πλείστων τάφων, ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς τούτων, ὡς καὶ τῶν θυμάτων ἦτο ἀκόμη μεγαλύτερος τῶν ὅσων οὗτος ἐγνώριζεν.

2. Τὰ ἔργα τῆς ἐκταφῆς.

Ἡ ἐγκληματολογικὴ Ἀστυνομία τοῦ Oslo ἐπεφορτίσθη μὲ τὸ ἔργον τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς ἐκταφῆς. Τὸ καθῆκον τοῦτο ἀνετέθη εἰς τοὺς Hafredal ὑπαλλήλους τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας, Rol τοῦ ἐγκληματολογικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου, Konrad Hange, Lers Hansen ἀστυνομικοὺς ἰατροὺς (ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικούς) καὶ εἰς τὸν Lindboe Nordoemme βοηθὸν Διευθυντοῦ. Μετὰ τὴν ἐκταφὴν καὶ μεταφορὰν τῶν πτωμάτων εἰς Oslo, μία ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἰατροδικαστικοῦ ἰνστιτούτου τὸν ἰατρὸν C. Waaler, τὸν ὀδοντοϊατρὸν Ferdinand Stroem καὶ τὸν βοηθὸν τοῦ Διευθυντοῦ Lindboe Nordoemme, ἐπεφορτίσθη μὲ τὴν ἐργασίαν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος. Παρουσιάσθη πολὺ συχνὰ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν τὰ πτώματα εὑρίσκοντο μόλις ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, οὕτως ὥστε ὤφειλον νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκταφὴν μὲ πολλὰς προφυλάξεις. Εὕρισκον πτώματα ἐντὸς τῆς γῆς εἰς βάθος 0,30 μ. ἐνῷ ἄλλα ὑπῆρχον εἰς βάθος μέχρι 3 μ. καὶ 60.Τὸ βάθος τῶν τάφων ἐποικιλλεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέτρου μέχρι 3 μ. καὶ 60 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωμάτων ἐντὸς τῶν τάφων ἀπὸ 1—23. Τὰ πτώματα ἦσαν τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ λόγῳ τοῦ προκεχωρημένου τῆς ἀποσυνθέσεως των ἦτο πολλάκις δύσκολον νὰ καθορισθῇ τὶ ἀνῆκεν εἰς ἕκαστον τούτων. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ προβαίνῃ τις μετὰ μεγάλης προσοχῆς διὰ νὰ μὴ καταστραφῶσι τὰ ὑπολείμματα τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἀναμιχθῶσι τὰ διάφορα μέλη τῶν πτωμάτων. Τὰ παλαιότερα τούτων ἐχρονολογοῦντο ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον 1941 καὶ τὰ μᾶλλον πρόσφατα ἀπὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1944. Ὅταν τὰ πτώματα ἐπαναφέροντο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐτίθεντο ἐπ' αὐτῶν ἐπιμελῶς διακριτικὰ σημεῖα. Ἡ Ἀεροπορία ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσίν μας φορεῖα, Ἕκαστον χρησιμοποιούμενον φορεῖον ἔφερε τὸν ἀριθμὸν τοῦ τάφου, τὸν ἀριθμὸν τοῦ πτώματος καὶ σημείωσιν ἐμφαίνουσαν εἰς ποῖον μέρος τοῦ τάφου ἀνευρέθη τὸ πτῶμα.

Τὰ τυχὸν ἀποχωρισθέντα μέρη τοῦ πτώματος συνεκεντροῦντο ὁμοίως καὶ ἠριθμοῦντο. Ἡ Ἀστυνομία κατέγραφε τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἑκάστου πτώματος, τὰ πτώματα ὑφίσταντο περαιτέρω προκαταρτικὴν ἐξέτασιν σκοποῦσαν τὴν ἀναζήτησιν σημείων ἅτινα ἦτο δυνατὸν νὰ παρουσιάζωσι τὰ ἐνδύματα, τὸ περιεχόμενον τῶν θυλακίων τῶν ἐνδυμάτων καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδεικτικοῦ σημείου ἱκανοῦ νὰ παράσχῃ ἔνδειξιν τινά. Ἔπειτα τὰ φορεῖα περιετυλίσσοντο μὲ χάρτην χονδρὸν καὶ ἐτοποθετοῦντο ἐπὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, ἅτινα ἦσαν ἕτοιμα διὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν, ἐνῷ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῶν φορείων ἐτοποθέτουν κλάδους νωπούς. Τέλος μετεφέροντο εἰς τὸ

Rikshospitalet εἰς Oslo καὶ ἐτοποθετοῦντο ἐντὸς τοῦ θαλάμου ψύξεως τοῦ ὑπογείου. Τὸ ἀνώτερον ἐπιτευχθὲν ὅριον τῶν μεταφερομένων πτωμάτων εἰς μίαν ἡμέραν ἦτο 36.

3. Ἐξακρίβωσις ταυτοτήτων.

Τὰ πτώματα μεταφέροντο εἰς τὸ νεκροτομεῖον, ὅπου ἐξητάζοντο ὑπὸ τοῦ ἰατροδικαστοῦ καθηγητοῦ Waalter, τοῦ ὀδοντοϊάτρου Ferdinand Stroem καὶ τοῦ βοηθοῦ Διευθυντοῦ Nordoemme. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἡ καταμέτρησις τοῦ μήκους τοῦ σώματος, ἀφῃροῦντο κατόπιν κατὰ τεμάχια τὰ ἐνδύματα καὶ ἐξητάζοντο ἐπιμελῶς τὰ ἀρχικὰ ψηφία, τὸ ὄνομα, αἱ ἐπιγραφαί, τὸ περιεχόμενον τῶν θυλακίων, τὰ δακτυλίδια, ὁ ἰδιαίτερος τύπος τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὁ τύπος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ὑποδημάτων.

Πάντα ταῦτα ἐκρατοῦντο ὑπὸ σημείωσιν ἐνῷ ὁ ἰατρός, ὀδοντοϊατρὸς καὶ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἔκαμνον κεχωρισμένως τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν. Οὕτω συνεκεντροῦντο τρία εἴδη πληροφοριῶν ἅτινα παρεβάλλοντο κατὰ τὴν μετέπειτα ἐργασίαν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Ἀκολούθως ἐξητάζετο τὸ πτῶμα διὰ νὰ εὑρεθῶσι τυχὸν ὑπάρχοντα κατάγματα τῶν βραχιόνων καὶ κνημῶν, ὡς καὶ τὰ κεφαλικὰ τραύματα. Ὅταν ἦτο δυνατὸν ἐξητάζετο καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πτώματος.

Ἡ κοιλότης τοῦ στόματος καὶ ἅπαντα τὰ γειτονεύοντα μέρη αὐτοῦ ἐξητάζοντο προσεκτικῶς διὰ τὴν τυχὸν ἀνεύρεσιν ὑπολειπομένων ὀδόντων κ.λ.π. Ἔπειτα ἐκόπτοντο αἱ σιαγόνες διὰ τοῦ πριονίου, ἐκαθαρίζοντο καὶ ἐτοποθετοῦντο εἰς ὑάλινα δοχεῖα, πλήρη οἰνοπνεύματος. Ταῦτα ἔφερον ἐπὶ τοῦ ἔξω μέρους τὸν ἀριθμὸν τοῦ πτώματος, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τάφου καὶ τὴν χρονολογίαν, ἐνῷ συγχρόνως μία τῶν ἐπιγραφῶν προερχομένη ἐκ τοῦ πτώματος ἐνεκλείετο ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δοχείου.

Ὁ ὀδοντοϊατρὸς εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ περιέγραφε τοὺς ὀδόντας χρησιμοποιῶν διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοὺς συνήθεις διεθνεῖς ὅρους. Πᾶν ὅ,τι παρουσίαζεν ἐνδιαφέρον ἐμνημονεύετο ὁμοίως ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἐργασίαι προσθετικῆς, χρησιμοποιηθεῖσαι πρὸς τοῦτο ὕλαι, στεφανώματα ὀδόντων, ὀδόντες χρυσοῖ, γέφυραι, τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῆς σιαγόνος, π.χ. τὰ διάκενα μεταξὺ τῶν ὀδόντων, τὸ ἰδιάζον τοῦ χρώματος, ἐλλείποντες ὀδόντες κ.λ.π.

Τὰ πλεῖστα τῶν θυμάτων εἶχον βληθῇ εἰς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ βλημάτων μεγάλης διαμέτρου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συχνὴν ἀπόσπασιν πολλῶν ὀδόντων.

Αἱ ἐκ τῶν διαγνώσεων τοῦ ὀδοντοϊάτρου πληροφορίαι ἀνετυποῦντο εἰς πλεῖστα ἀντίτυπα, ἐπὶ χάρτου διαφόρων χρωμάτων καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύναταί τις νὰ κατατάσσῃ εἰς ὡρισμένας κατηγορίας τὰ πτώματα τὰ ἔχοντα χρυσοὺς ὀδόντας, προσθετικὴν ἐργασίαν καὶ γεφύρας. Καθίστατο οὕτω δυνατὸν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπῆρχεν ἡ πληροφορία ὅτι ἐξαφανισθὲν πρόσωπον εἶχε χρυσοῦν ὀδόντα νὰ ἀναζητηθῇ τοῦτο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χρυσῶν ὀδόντων καὶ νὰ ἀπομονωθῇ οὕτω εὐκόλως τῶν λοιπῶν ἀτόμων ἅτινα δὲν παρουσίαζον ἐνδιαφέρον τι.

Ἡ πραγματικὴ ἐργασία τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος ἤρξατο μετὰ τὴν συλλογὴν ὅλων τῶν ἐνδεικτικῶν στοιχείων. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε βαρεῖαν τὴν εὐθύνην διότι ἦτο λίαν οὐσιώδης, καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως, νὰ καταδειχθῇ ἡ ἀκριβὴς ταυτότης τῶν θυμάτων.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος εἶχεν ἀμέσους συνεπείας τόσον ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν καταστάσεων ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς. Δὲν παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη ὅπως αἱ χῆραι ἀπαιτήσωσι τά, συμφώνως τῷ Νόμῳ τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1937, προκύπτοντα δικαιώματα. Τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου τούτου ὁρίζει πράγματι ὅτι δὲν δύναταί τις νὰ προβῇ εἰς διαβήματα τακτοποιοῦντα κατάστασιν δημιουργηθεῖσαν διὰ τῆς ἐξαφανίσεως προσώπου πρὶν ἢ συμπληρωθῇ τριετία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ εἰκαζομένου θανάτου. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ἐκαλεῖτο ν'

ἀποφανθῇ, καθίστατο ἐφικτὴ ἡ χορήγησις ὑπ' αὐτῆς πιστοποιητικοῦ θανάτου δι' ἕκαστον Νορβηγὸν ἢ Βρεταννὸν πολίτην.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ρώσους ὑπηκόους, τοὺς ἀνευρισκομένους εἰς τοὺς τάφους δὲν καθίστατο ἀναγκαία ἡ χορήγησις τοιούτου πιστοποιητικοῦ· ἁπλῶς διεβιβάζοντο τὰ ὀνόματα καὶ αἱ χρονολογίαι τῆς γεννήσεώς των εἰς τὴν Ρωσικὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπήν. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος ἐγένοντο κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἐξακρίβωσις ταυτότητος ἦτο ἔγκυρος, μόνον ἐφ' ὅσον συνεφώνουν περὶ αὐτῆς τρία τουλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ πλέον βασισθεῖσα ἐπὶ τῶν σημειώσεων, αἵτινες εἶχον ληφθῇ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πτωμάτων καὶ ὀδόντων, ἡ Ἀστυνομία, ἐξέδωκε καταστάσεις τῶν προσώπων, ἅτινα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶχον τυφεκισθῇ. Αἱ καταστάσεις αὗται συνεπληρώθησαν κατόπιν τῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς τὸν τύπον πληροφοριῶν καὶ κυρίως τῇ βοηθείᾳ πολυτίμων ἐνδείξεων παρασχεθεισῶν ὑπὸ τοῦ Borre Gjertsen, ὑπευθύνου ἐπὶ τοῦ μητρῴου τῶν πολιτικῶν αἰχμαλώτων. Εἶναι ἐνδιαφέρον ὅπως ἐκτεθοῦν αἱ λεπτομέρειαι ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου σημείου.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κατοχῆς ἐντὸς τῶν Γερμανικῶν φυλακῶν εὑρισκόμενοι κρατούμενοι, ἤρχισαν καταγράφοντες κατὰ συστηματικὸν τρόπον τὰς κινήσεις τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων αἰχμαλώτων. Αἱ ἐκθέσεις αὐταὶ περιεῖχον τὸ ὄνομα τοῦ αἰχμαλώτου, τὴν χρονολογίαν γεννήσεώς του, συχνότατα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Γερμανοῦ ὅστις εἶχεν ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ χρονολογίαν τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τοῦ αἰχμαλώτου ἐκ τῆς φυλακῆς. Αἱ πληροφορίαι αὗται ἐγράφοντο μὲ μικρὰ γράμματα καὶ διετηροῦντο ἐκδιδόμεναι εἰς περισσότερα ἀντίτυπα. Ἓν τῶν ἀντιτύπων τούτων ἀπεκρύπτετο καταλλήλως ἐντὸς τῆς φυλακῆς καὶ ἀνευρέθη οὕτω μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Ἐξ ἄλλου ἓν ἢ περισσότερα ἀντίτυπα ἐξήρχοντο κρυφίως τῆς φυλακῆς καὶ ἔφθανον εἰς κατάλληλα πρόσωπα ἢ καὶ μέχρι τῆς Σουηδίας, οὕτως ὥστε ὅλοι οἱ αἰχμάλωτοι ἐγένοντο γνωστοί. Ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἀστυνομίας κατήρτισε τὰς καταστάσεις τῶν προσώπων ἅτινα ὑπετίθετο ὅτι εἶχον ἐκτελεσθῇ συγχρόνως. Ἦτο πράγματι λογικὸν ὅπως ληφθῇ ὡς βάσις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνευρεθέντων εἰς τοὺς τάφους πτωμάτων.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδημιούργει τὰς μεγαλυτέρας δυσκολίας ἦτο τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπῆρχον ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐὰν ὡρισμένοι αἰχμάλωτοι εἶχον ἐκτελεσθῇ. Ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ ἐκταφή, ἡ Ἀστυνομία ἔκαμεν ἔκκλησιν διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τοῦ ραδιοφώνου ζητοῦσα ἀπὸ τὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων συγγενὴς τις ἐφέρετο ὡς ἐξαφανισθείς, νὰ ἀποστείλωσιν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὀδοντοστοιχίας αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς πληροφορίας τὰς ἀφορώσας τὰ ἐνδύματα του, τραύματα (π.χ. κατάγματα τῶν βραχιόνων καὶ τῶν κνημῶν) τὸν γενικὸν χαρακτηριστικόν, τὴν ραδιογραφίαν τοῦ προσώπου κτλ. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον συνελέγοντο πολύτιμα στοιχεῖα κυρίως χάρις εἰς τὸ ὑπὸ τῶν Νορβηγῶν ὀδοντοϊάτρων ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ κυρία δυσκολία ἦτο ἡ ἐξεύρεσις τῆς πρώτης ἐνδείξεως δι' ἧς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἀτόμου ἐξ ὅλων τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς ἑνὸς τάφου. Κατόπιν τούτου εἶχε τις τὴν σχετικὴν ἐγγύησιν ὅτι τὸ σύνολον τῶν θυμάτων εἰς ὃ ἀνῆκεν τὸ ἐξακριβωθὲν πρόσωπον ὤφειλε νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν αὐτὸν τάφον ἢ τουλάχιστον εἰς ἕνα τῶν γειτονικῶν τοιούτων. Τοῦτο ὑπῆρξεν πάντοτε ἀληθές.

Κατηρτίσθησαν εἰδικοὶ φάκελλοι εἰς οὓς συνεκεντρώθησαν ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ πρόσωπα ἅτινα εἶχον ἐκτελεσθῇ ὡρισμένην ἡμέραν π.χ. τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1944. Ἐὰν ἀνεκάλυπτον καὶ τὸν ἀνάλογον τάφον ἐτίθετο εἰς τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ εἰς ἀριθμός.

Ἰδοὺ περιπτώσεις τινὲς αἵτινες παρουσιάζουσιν ἓν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον.

Κάποτε εὕρομεν ζεῦγος περικνημίδων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο ἐραμμένη ἡ λέξις «Πατήρ». Ἐξ αὐτοῦ ἐξήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶχεν υἱούς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε ἐπίσης νὰ ἔχωσι ἐρραμμένον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων.

Τὰ ἐνδύματα τοῦ πατρὸς ἐτέθησαν κατὰ μέρος μὲ τὴν σημείωσιν ὅτι ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν «πατέρα». Ἀκολούθως ἀπηυθύνθημεν εἰς πλείστας οἰκογενείας, τῶν ὁποίων μέλη τινὰ εἶχον ἐξαφανισθῆ καὶ ὑπῆρχεν ἡ πιθανότης νὰ εὑρίσκοντο εἰς τὸν τάφον τοῦτον. Πράγματι ἓν ἐκ τῶν ἀτόμων, ὅπερ ἀνῆκε εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἦταν ὁ «πατὴρ», ὡς ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀνεγνωρίσθησαν καὶ αἱ περικνημίδες αὐτοῦ. Μία ἄλλη περίπτωσις παρουσίασεν ἐπίσης μέγα ἐνδιαφέρον. Εἰς τάφον ὁ ὁποῖος περιεῖχε 15 πτώματα κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος τριῶν πτωμάτων, μὲ μόνα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωμάτων τοῦ τάφου, ἀνταπεκρίνετο καλῶς, πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν προσώπων, τῶν ἀναφερομένων ὡς ἐκτελεσθέντων, ἀλλὰ αἱ συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι τὰς ὁποίας εἴχαμεν, δὲν συνέπιπτον μὲ οἱονδήποτε τῶν τριῶν πτωμάτων. Τὰ πρόσωπα ταῦτα κατήγοντο ἐκ τοῦ Jaeren.

Ἡ ἐπιτροπὴ μετέβη ἐκεῖ ἀεροπορικῶς καὶ ἐπεσκέφθη τὰς ἐνδιαφερομένας οἰκογενείας ἵνα ἐπιτύχῃ ἐνδείξεις τινάς. Ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτύχωμεν περιγραφὴν ὀδοντοστοιχίας, ἥτις κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνήκῃ εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐξαφανισθέντων, ἀλλὰ παρὰ τοῦτο, αἱ δοθεῖσαι πληροφορίαι ἐπὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ταύτης δὲν συνεφώνουν.

Προέκυψεν ὅτι τὸ πρόσωπον περὶ οὗ ἐπρόκειτο εἶχεν ἕνα συνώνυμον. Οὗτος προσεκλήθη ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ὅπου ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης του διὰ τοῦ ὀδοντοσκοπικοῦ δελτίου. Ἐκ τούτου εὗρον τὸν πραγματικὸν χαρακτηρισμὸν ὅστις τὴν φορὰν ταύτην ἦτο ἱκανοποιητικός.

Οὕτω μία ἐκ τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν περιπτώσεων εἶχε καθορισθῆ. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ πρόσωπον εἶχεν ἀκόμη τοὺς δύο κοπτῆρας του ἑκατέρωθεν τῶν ὁποίων ὑπῆρχον δύο κενὰ λόγῳ τῆς ἀπωλείας 4 ὀδόντων. Οἱ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ σύντροφοί του οἱ ὁποῖοι ἐξητάσθησαν, ἐνεθυμήθησαν ὅτι εἶχε μίαν μερικὴν προσθετικὴν ἐργασίαν ὀδόντων, πλὴν ὅμως αὕτη δὲν παρουσίαζε κενά.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὀδόντων του ἐξηκριβώθησαν καὶ διεπιστώθη δι' αὐτῶν ὅτι ὑπῆρχε πράγματι μία μερικὴ προσθετικὴ ἐργασία ἐκ δύο ὀδόντων. Πλὴν ὅμως τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν συνεφώνει μὲ τὴν πληροφορίαν καθ' ἣν τὸ ἄτομον δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ κενὰ εἰς τὴν προσθετικὴν ἐργασίαν, διότι ἄλλως ἡ ἐργασία αὕτη θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφορᾷ 4 ὀδόντας. Μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς μας, ὅταν ἀνεκαλύψαμεν ἐπὶ τέλους τὴν μητέρα τοῦ θύματος, ἡ ὁποία ἐδήλωσεν ὅτι αὕτη κατεῖχε τοὺς προσθέτους ὀδόντας, διότι ὁ υἱός της δὲν εἶχε κατὰ τὴν σύλληψίν του τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ τοὺς τοποθετήσῃ. Εἶχε πράγματι 4 ὀδόντας καὶ οὕτω ἡ περιγραφὴ τῶν ὀδόντων ὑπῆρξεν ἐσφαλμένη, διότι ὁ ἐνδιαφερόμενος εἶχε ἐξαγάγει ἀργότερον 2 ἀκόμη ὀδόντας καὶ ἀντ' αὐτῶν ὁ ὀδοντίατρος προσέθεσε ἐπὶ τῆς προηγουμένης προσθετικῆς ἐργασίας, δύο ἀκόμη τεχνητοὺς ὀδόντας. Ἡ προσθετικὴ ἐργασία ὑπὸ τὴν μορφὴν ταύτην προσηρμόζετο τελείως εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα τοῦ δευτέρου ἀτόμου.

Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῶν δύο πτωμάτων, τὸ τρίτον τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἶναι πρόσωπον καλῶς καθωρισμένον. Πράγματι κατόπιν πληροφοριῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέτυχε νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ τελευταίου τούτου ἀτόμου, στοιχεῖα.

Εἰς μίαν ἄλλην περίπτωσιν, μία ἁπλῆ ὑπόθεσις συνετέλεσε εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ θύματος. Εἷς ὀνομαζόμενος Leif Dahl εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 1ην Μαρτίου 1944. Μετά τινας ἡμέρας ἡ οἰκογένειά του εἰδοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς παροικίας ὅτι ὁ Dahl ἠυτοκτόνησεν εἰς τὴν φυλακήν. Ἀντιθέτως ἡ Victoria Terrasse τοὺς κατέστησε γνωστὸν ὅτι οὗτος εὗρε θάνατον τὴν 3 Μαρτίου 1944, κατὰ μίαν ἀπόπειραν ἀποδράσεως, καὶ ὅτι τὸ πτῶμα του εἶχεν ἀποτεφρωθῆ εἰς τὸ κρεματόριον. Οἱ οἰκεῖοι του οὐδέποτε ἐπέτυχον τὴν παρα-

λαβὴν παρὰ τῶν Γερμανῶν τῆς τέφρας ἢ τῶν ἐνδυμάτων του. Εἷς ἐκ τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ συντρόφων του, ἀποκτήσας τὴν ἐλευθερίαν του κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἐνεθυμεῖτο ὅτι εἶχεν ἰδῇ τὸν Dahl εἰς τὴν φυλακὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου 1944. Συνεπείᾳ τούτου ἡ οἰκογένειά του δὲν ἔδωκεν σημασίαν εἰς τὰς δηλώσεις τῶν Γερμανῶν καὶ ἤλπιζε νὰ τὸν ἐπανεύρῃ ζῶντα.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀρχείων τῶν φυλακῶν προέκυψεν ὅτι μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων, οἱ ὁποῖοι εἶχον φθάσει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρτίου 1944, δύο μόνον περιπτώσεις ἦσαν ὀλίγον ἀμφίβολοι, μία τοῦ Leif Johansen καὶ μία τοῦ Ole Hansen. Εἷς σπουδαστὴς τῆς Νομικῆς παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐξαφανισφθέντων αἰχμαλώτων, ὀνόματι Dag Bie ἐπεδόθη μετὰ περισσοτέρας προσοχῆς εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Διεπιστώθη οὕτω ὅτι ἡ χρονολογία τῆς γεννήσεως τοῦ Leif Johansen συνέπιπτε μὲ ἐκείνην τοῦ Leif Dahl. Ἐπὶ πλέον ὁ Leif Johansen ἐσημειοῦτο ὡς τέκτων. Ὁ Leif Dahl διὰ νὰ καλύψῃ τὴν δρᾶσιν του ἐπαρουσίαζεν ἐπίσης ἑαυτὸν ὡς τέκτονα. Τέλος κατέστη γνωστὸν ὅτι ὁ Leif Johansen διέμενεν εἰς τὴν ὁδὸν Munchsgt 5 εἰς Oslo. Ἡ γεννηθεῖσα ἀμφιβολία, ἔλαβεν σάρκα καὶ ὀστᾶ, ὅταν ἀπεδείχθη ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κατοχῆς ἡ οἰκία τῆς ὁδοῦ Munchsgt ἀρθ. 5 κατείχετο ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἔγγραφον προερχόμενον ἐκ τῆς φυλακῆς ἐδείκνυεν ὅτι ὁ Leif Johansen εἰσῆλθεν ἐκεῖ τὴν 3 Μαρτίου 1944 καὶ ἐξῆλθε τὴν 9 Μαρτίου 1944.

Κατὰ τὸν χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐκρατεῖτο εἰς ἀπομόνωσιν. Μεταξὺ τῆς 9 καὶ 11 Μαΐου ἀπηγγέλθησαν πλεῖσται θανατικαὶ καταδίκαι, καὶ εἷς τῶν τάφων τοῦ Trandum ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Εἰς τὸν τάφον τοῦτον ἀκριβῶς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης ἑνὸς ἀτόμου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεκαλύφθη ἡ περιγραφὴ τῶν ὀδόντων τοῦ Leif Dahl καὶ οὕτως ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο πράγματι περὶ αὐτοῦ. Ἡ περίπτωσις αὕτη ἐφάνη τόσον ἐνδιαφέρουσα, ὥστε ἐξητάσθη ὁ Fehemer. Οὗτος ἐνεθυμεῖτο καλῶς τὸν Leif Dahl, ὅστις ἦτο μέλος μιᾶς μυστικῆς ὀργανώσεως καὶ συνάδελφός του. Ὁ Preis μέλος τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ εἰδοποιήσῃ ἀπὸ τῆς 3 Μαρτίου τὴν οἰκογένειαν τοῦ Dahl περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, κατευνάσας οὕτω τοὺς φόβους τῆς ὁμάδος εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ Dahl. Ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχε μεταφερθῇ εἰς ἄλλην φυλακὴν καὶ ἐνεγράφη ὑπὸ τὸ ὄνομα Leif Johansen ὅπερ δὲν ἦτο ἰδικόν του.

Ἀποτελεῖ δεινὴν πλάνην νὰ νομίζεται ὅτι χωρὶς μελέτην καὶ ἀξιοποίησιν τῶν δεδομένων τῆς ἐργασίας του, δύναταί τις ν' ἀνέλθῃ εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

REX III
Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΚΥΩΝ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «International Griminal Police Review», τεῦχος 108, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

Rex ὁ 3ος ὁ Ἀλσατικῆς ράτσας κύων ἐγεννήθη τὸν Μάρτιον τοῦ 1949 καὶ ἐνῷ εἰσέτι ἦτο κυνάριον ἐχρησιμοποιήθη πρὸς βοήθειαν τῆς φρουρᾶς τῆς ἐν Λονδίνῳ Γαλλικῆς Πρεσβείας. Ὁ Rex ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα τοῦ φρουροῦ πιστῶς καὶ μὲ πλήρη ἀφοσίωσιν ἐπ' ἀρκετοὺς μῆνας, ἀλλ' ἔπεσε θῦμα τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως τῆς ἐποχῆς μας, δηλαδὴ ἡ Πρεσβεία τοποθέτησε μηχανικὰ μέσα ἀσφαλείας καὶ ἐπομένως δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Rex, διὸ καὶ τὸν ἐπώλησε εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ οὕτω ὁ Rex ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1950 ἐγένετο μέλος τῆς δυνάμεως αὐτῆς.

REX III

Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία τῆς Ἀγγλίας ἀπεκόμιζε τοὺς καρποὺς τῶν τε προπολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν της προσπαθειῶν πρὸς ἵδρυσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας κυνῶν ἥτις ταχέως, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου πολέμου, ἀνεπτύχθη διότι ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ ἀπέδιδε ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ὡς καὶ πράγματι κατεδείχθη ἐν τῇ πράξει. Κατὰ τὸ παρελθόν, δηλαδὴ πρὸ τοῦ δευτέρου πολέμου εἶχον χρησιμοποιηθῆ πρὸς ἐκγύμνασιν κῦνες ράτσας Λαμπρκντόρ, ἀλλὰ διεπιστώθη ὅτι ἡ Ἀλσατικὴ ράτσα ἦτο ἡ καλλιτέρα. Σήμερον δυνάμεθα γενικῶς νὰ ὑποστηρίξωμε ὅτι οὐδεμία ἄλλη ράτσα δύναται νὰ συγκριθῆ ποιοτικῶς μὲ τὸ Τμῆμα τῶν κυνῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Rex λοιπὸν καὶ ἕνεκα τῆς ράτσας του καὶ ἕνεκα τῆς σχετικῆς του πείρας ἐθεωρήθη ὡς ἓν κατάλληλον ζῷον διὰ νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἐκγύμνασιν μὲ πρόβλεψιν καλῆς ἀποδόσεως.

Ἀκολουθῶν τὴν συνήθη διαδικασίαν τὸ ζῷον ἔλαβε τὸ ὄνομα Rex. Ἦτο ὅμως τὸ τρίτο σκυλὶ μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, διὸ πρὸς διάκρισίν του τοῦ προσετέθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τρία καὶ ἔκτοτε ὠνομάζετο Rex ὁ 3ος.

Ἡ φήμη τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ὁ Rex ὁ 3ος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἀστυνομίᾳ ὑπηρεσίας του ἦτο ἀπιστεύτως μεγάλη, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἕτερα ζῷα ἅτινα ἔφερον τὸ αὐτὸ ὄνομα. Εἰς τὴν σχολὴν ἐκγυμνάσεως κυνῶν κύριος—ὁδηγὸς—τοῦ Rex ὡρίσθη ὁ ἀστυφύλαξ Holman, ὅστις εἶχεν ἐκπαιδευθῆ εἰδικῶς εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἀναζητήσεων τῆς Ἀσφαλείας. Τὸ ζῷον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔδειξεν ὅτι ἦτο ἐνθουσιασμένον ἀπὸ τὸν νέον κύριόν του.

Ὁ Rex ἦτο ἓν ζωηρὸν καὶ νοήμων ζῷον, ὁ ἀστυφύλαξ, εἷς ὀξὺς καὶ δραστήριος ἀστυνομικός. Οὕτω ἀμφότεροι ἀπετέλεσαν μιὰν ὁμάδα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ εἷς ἐδίδασκεν τὸν ἄλλον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ συνέβαινε καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν οἰκίαν πλέον τοῦ ἀστυφύλακος.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1950 εἶχεν συμπληρωθῆ ἡ ἐγκύμνασις τοῦ Rex καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Χόλμαν μετὰ τοῦ ζῴου ἡ ἐπίβλεψις τῆς δυτικῆς περιφερείας τοῦ Ταμέσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰδικῆς των ὑπηρεσίας. Ἡ ὁμὰς ἐδαπανοῦσε τὸν περισσότερον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας της εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατεφάνη ὅτι ὁ ὁδηγὸς καὶ τὸ ζῷον ἀπετέλουν μίαν ἰδεώδη ὁμάδα.

Αἱ ἐπιτυχίαι τῆς δυάδος ὠφείλοντο οὐ μόνον εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν κατανόησιν ἥτις ὑπῆρχε μεταξὺ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ κυνὸς ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπακοὴν καὶ τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ζῴου. Ὁ Rex ἐπέτυχεν ἀρκετὰς συλλήψεις κακοποιῶν χάρις εἰς τὴν μεγάλην ὀσφρητικὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν διέθετε. Ὁσάκις ὁ Rex καθωδηγεῖτο ἐκ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐγκλήματος ἰχνῶν τοῦ σώματος τοῦ κακοποιοῦ ἢ ἐκ τῶν ἰχνῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὡδήγει τὸν κύριόν του κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ὁ κακοποιὸς εὑρίσκετο. Δὲν δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ὅλας τὰς ἐπιτυχίας τοῦ Rex ἀλλ' αἱ κατωτέρω ἀναφερόμεναι περιπτώσεις θὰ καταδείξωσι νομίζομεν, πῶς ἡ ὁμὰς αὕτη ἠργάσθη καὶ τί ἀπέδωσεν εἰς διαφόρους περιπτώσεις.

Τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας μιᾶς χειμερινῆς ἡμέρας ἡ οἰκεία Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ εἰδοποιήθη ὅτι ὕποπτα πρόσωπα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν περίβολον ἑνὸς ἐργοστασίου παρὰ τὴν δυτικὴν ἀκτὴν τοῦ Ταμέσεως. Ὁ Χόλμαν διετάχθη νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου μετὰ τοῦ Rex δι' ἔρευναν. Ὁ Rex ταχέως διερεύνησε τὸν περίβολον τοῦ ἐργοστασίου καὶ ὡδήγησε τὸν κύριόν του κάτωθι ἑνὸς γερανοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναρριχηθῆ καὶ ἀποκρυβῆ εἷς ἐκ τῶν ὑπόπτων. Οὗτος συνελήφθη. Ὁ Rex συνέχισε τὴν ἔρευνάν του καὶ ἀνεῦρεν καὶ δύο εἰσέτι ἄτομα ἄτινα εἶχον ἀποκρυβῆ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τῆς παραπλεύρου οἰκίας ἄτινα ἐπίσης καὶ συνελήφθησαν. Τὰ ἄτομα ταῦτα ἦσαν ἐφωδιασμένα διὰ τῶν καταλλήλων ἐργαλείων πρὸς διάρρηξιν τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ ἐργοστασίου. Ἅπαντες κατεδικάσθησαν εἰς μακροχρόνιον φυλάκισιν. Ἡ ἱκανότης τοῦ Rex νὰ διερευνᾷ καὶ νὰ ἀποκαλύπτῃ ταχέως τὰ κρησφύγετα τῶν κακοποιῶν παρεμπόδισεν τὴν δραπέτευσιν αὐτῶν καὶ συνέβαλε εἰς τὴν σύλληψίν των. Ἔτι δὲ ἡ χρῆσις τοῦ ζῴου ἐξυπηρέτησε τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομίας δυνάμεως διότι ἡ διερεύνησις τοῦ ὅλου χώρου τοῦ ἐργοστασίου, διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματική, ἀπαιτοῦσε μεγάλον ἀριθμὸν ἀστυνομικῶν καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀπέβαινε καὶ ἀναποτελεσματική.

Εἰς ἑτέραν περίπτωσιν τὸ οἰκεῖον Τμῆμα εἰδοποιήθη ὅτι ἐπί τινος κοιμητηρίου παρατηροῦνται ὕποπτοι κινήσεις ἑνὸς ἀτόμου. Εἰδοποιηθεὶς ὁ Χόλμαν κατέφθασε μετὰ τοῦ Rex εἰς τὸ κοιμητήριον, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὕποπτον ἄτομον εἶχεν ἀπομακρυνθῆ, ἀλλὰ ὁ Rex ἠκολούθησε τὸ ἴχνη του καὶ ὡδήγησε τὸν κύριόν του ἔμπροσθεν θάμνων εὑρισκομένων ἐπί τινος τάφου. Ἓν μεταλλικὸν κυτίον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἐντὸς τῶν θάμνων περιέχον 40 τεμάχια κοσμημάτων, προερχομένων ἐκ διαφόρων κλοπῶν. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ἥτις ἠκολούθησε ἐκ μέρους τῆς ἀσφαλείας ἀνευρέθη καὶ συνελήφθη τὸ ἄγνωστον ἄτομον ὅπερ παρεδέχθη ὅτι τὰ κοσμήματα εἶχον ὄντως ἀποκρυβῆ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὅτι ταῦτα ἦσαν προϊόντα διαφόρων κλοπῶν.

Ἑτέρα δυσεξιχνίαστος ὑπόθεσις ἥτις ἀνετέθη εἰς τὸν Χόλμαν καὶ τὸν Rex νὰ διελευκάνουν, ἦτο μία περίπτωσις διαρρηχθέντος κατ' ἐπανάληψιν καταστήματος. Ὁ Rex ὁδηγηθεὶς διερεύνησε διὰ τῆς ὀσφρήσεώς του ὁλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ καταστήματος, μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἀπεμακρύνθη περὶ τὰ 300

μέτρα, εἰσῆλθεν ἐντὸς διαφόρων καταστημάτων καὶ αὐλῶν, ἐπανέκαμψεν καὶ ἀπεμακρύνθη καὶ πάλιν ἐκ τοῦ καταστήματος καὶ τέλος ἀνεκάλυψε ἕνα ἀπὸ τοὺς κλέπτας κρυπτόμενον ἐντὸς μιᾶς καλύβης εὑρισκομένης ἐπὶ πλήσιον τοῦ καταστήματος κήπου. 'Αλλ' ὁ Rex δὲν ἐδείκνυε ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένος, τοὐναντίον ἦτο ἀνήσυχος διὸ καὶ τοῦ ἐπετράπη νὰ συνεχίσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀναζήτησιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μετ' ὀλίγον ἰσχυραὶ ὑλακαὶ ἠκούσθησαν καὶ ὁ Rex ὡδήγησε τοὺς ἀστυνομικοὺς εἰς ἕτερον σημεῖον εἰς ὃ ἐκρύπτετο ἕτερος κακοποιός.

'Αλλὰ μία περίπτωσις ἐπιδείξεως τοῦ ἐξαιρετικοῦ θάρρους ὅπερ διέκρινε τὸν Rex ἦτο ἡ ἑξῆς: Κρατούμενος εἰς ἀστυνομικὸν κατάστημα ἐδραπέτευσε διαλαθὼν τῆς προσοχῆς τοῦ φρουροῦ του. 'Ο Rex διετάχθη νὰ καταδιώξῃ τὸν κακοποιὸν ὅστις ὅτε ἀντελήφθη ὅτι κατεδιώκετο ὑπὸ τοῦ κυνὸς ἔσυρε τὸ ὅπλον του καὶ ἐξ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως ἐπυροβόλησε τὸν Rex. 'Η βολὶς προὐκάλεσε ἐλαφρᾶς μορφῆς ἐκδορὰν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ ζῴου καὶ πρὸς στιγμὴν ὁ Rex ἐζαλίσθη καὶ ἐταράχθη, ἀλλὰ συνελθὼν ταχέως συνέχισε τὴν καταδίωξιν τοῦ κακοποιοῦ καὶ ὅτε τὸν ἐπλησίασεν διὰ δευτέραν φορὰν ὁ κακοποιὸς ἐπυροβόλησε καὶ πάλιν κατ' αὐτοῦ ἀλλ' ἠστόχησε. 'Εν τῷ μεταξὺ κατέφθασαν καὶ οἱ καταδιώκοντες τὸν κακοποιὸν ἀστυνομικοὶ καὶ ὁ Χόλμαν ἐκάλεσε τὸ ζῷον νὰ ἔλθῃ ὀπίσω. 'Αλλ' ὁ κακοποιὸς ἦτο λίαν ἐπικίνδυνος καὶ ἐπυροβόλησε καὶ ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν καὶ οὕτω κατώρθωσε νὰ τοὺς διαφύγῃ καὶ πάλιν. Κατόπιν τούτου ὁ Rex διετάχθη διὰ τρίτην φορὰν νὰ καταδιώξῃ τὸν κακοποιὸν ὅστις ἐπυροβόλησε καὶ πάλιν τὸν ἡρωϊκὸν Rex, ὅτε καὶ μικροῦ δεῖν νὰ τὸν καταστήσῃ τυφλὸν διὰ παντός. 'Η ἐμμονὴ καὶ τὸ θάρρος τοῦ Rex παρημπόδισε τὸν κακοποιὸν νὰ διαφύγῃ καὶ τελικῶς συνελήφθη.

Τὸ συμβὰν αὐτὸ ἐδημοσιεύθη ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ ὁ Rex συνεκίνησε βαθύτατα τὴν κοινὴν γνώμην διὰ τὴν γενναιότητα, τὴν ἀποφασιστικότητα, τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὰ δύο τραύματα ἅτινα ἔλαβε ἀπὸ τὸν κακοποιόν. Αἱ αἰτήσεις πληροφοριῶν αἵτινες καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατέφθανον εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ δι' ὧν ἐζητοῦντο πληροφορίαι περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πιστοῦ ζῴου καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν τραυμάτων του ἦσαν ἄπειροι.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδέποτε ὁ Rex ἐπτοήθη ἀπὸ τὴν βίαν ἢ τὴν ἀπειλὴν καὶ μίαν ἐσπέραν καθήλωσε τέσσαρας κακοποιοὺς οἵτινες τοῦ ἐπετέθησαν.

'Ο Rex εἶχεν σταλῆ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀστυνομικῶν τῆς «πτερωτῆς ὁμάδος», οἵτινες ἐνήδρευον εἰς μίαν ὁδὸν εἰς ἣν ἐπίστευον ὅτι πιθανὸν νὰ εὑρίσκετο τὸ σημεῖον ἐξορμήσεως αὐτοκινήτου χρησιμοποιουμένου ὑπὸ ληστῶν δι' ἐπιδρομάς. Διὰ νὰ μὴν ὑποπέσουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ληστῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυφυλάκων ἦτο μικρός, διὸ καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐνισχυθοῦν δι' ἑνὸς ἀστυνομικοῦ κυνός.

Τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ περὶ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τὸ αὐτοκίνητον τῶν ληστῶν ἐστάθμευσε ἔξωθι οἰκίας καὶ τέσσαρα ἄτομα ἐξῆλθον τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐκρύπτοντο οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ ὁ Rex.

Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῶν ἀστυνομικῶν ἕνας τιτάνιος ἀγὼν ἤρχισε. Ἡ ἀξία τῆς παρουσίας τοῦ Rex κατεφάνη εὐθὺς ἀμέσως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πάλης τὸ ἐφυέστατον ζῷον περιεστρέφετο δαιμονιωδῶς περὶ τοὺς κακοποιοὺς καὶ εἰς ἕναν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἔρριπτε ἓν βλέμμα βλοσυρὸν πάντα δὲ ἀποπειρώμενον νὰ διαφύγῃ τοῦ ἐπετίθετο. Μάταιαι ἀπέβησαν αἱ προσπάθειαι τῶν κακοποιῶν νὰ ἀπαλλαγοῦν ἢ νὰ τὸν ἐξουδετερώσουν. Ἂν καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὸ ζῷον ἦτο κεκλεισμένον ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐν τούτοις, ὁ ζῆλος, ἡ ὑπακοή, ἡ ῥώμη, ἡ ὁρμητικότης καὶ ἡ ἐφυΐα του εἰς οὐδὲν ὑστέρησαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως.

'Η βιαία σύγκρουσις τῶν ἀστυνομικῶν μετὰ τῶν ληστῶν εἶχεν ὡς ἀποτέ-

λεσμα νὰ μεταφερθῶσι δύο ἄνδρες τῆς «πτερωτῆς ὁμάδος» εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἀλλ' ἅπαντες οἱ λῃσταὶ συνελήφθησαν.

Μίαν ἑσπέραν εἰς πατὴρ 14 τέκνων ἀνεκάλυψε (ἴσως οὐχὶ ἀδικαιολογήτως) ὅτι ἓν ἐκ τῶν τέκνων του ἀπουσίαζε. Αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαί του πρὸς ἀνεύρεσίν του ἀπέβησαν ἀναποτελεσματικαί, διὸ καὶ ἀπηυθύνθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Διαταχθεὶς μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ταλαιπώρου πατρὸς ὁ Χόλμαν μετὰ τοῦ Rex. Ὁ Χόλμαν ἔδωσε εἰς τὸν Rex νὰ ὀσφρησθῇ ἓν ἔνδυμα τοῦ χαμένου παιδίου καὶ μετὰ ταῦτα ἐκάλεσε τὸ ζῷον διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς οἰκίας ἀλλὰ τὸ ζῷον ἠρνήθη. Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας διαταγὰς τοῦ Χόλμαν ὁ Rex δὲν ἐνοοῦσε νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς οἰκίας. Κατόπιν τούτου τὸν διέταξε νὰ διερευνήσῃ τὸν ὅλον χῶρον τῆς οἰκίας καὶ ὁ Rex μετ' ὀλίγον ἐστάθη ἔμπροσθεν σωροῦ πεπαλαιωμένων ἐνδυμάτων εὑρισκομένων κάτωθι ἀχρήστου κλίνης ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ παιδίον ἐκοιμᾶτο μακαρίως.

Ὁ Rex κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶχεν φθάσει εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς διερευνητικῆς του ἱκανότητος. Πρὸς τοῦτο μεγάλως εἶχεν συντελέσει ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κυρίου του κατανόησις καὶ ἀγάπη κατὰ τὰς ὥρας τῆς πολυμόρφου ἐργασίας των.

Τέλος ὁ Χόλμαν καὶ ὁ Rex ἠσκήθησαν εἰς τὴν διερεύνησιν τῶν κατεστραμμένων ἐκ τοῦ πολέμου, πυρκαϊῶν κ.λ.π. οἰκιῶν καὶ τὸ ζῷον ταχέως ἀπέκτησε καὶ τὴν εἰδικότητα αὐτήν.

Ἡ εἰδικὴ αὕτη ἐκγύμνασις τοῦ ζῴου ἀπέδωσε ἄριστα ἀποτελέσματα εἰς μίαν περίπτωσιν διερευνήσεως κατεστραμμένου ὑπὸ πυρκαϊᾶς κτιρίου, εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐνταφιασθῇ τὸ πτῶμα ἑνὸς ἀτόμου.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν διάφοροι ὀργανώσεις αἵτινες ἐνδιαφέρονται, μᾶλλον ὑπερβολικά, διὰ τὰ ζῷα. Δύο ἐκ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν ἀπένειμον βραβεῖα εἰς τὸν Rex διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του, τὸ θάρρος του, τὴν ἐφυΐαν του καὶ τὴν ἱκανότητά του γενικῶς νὰ συλλαμβάνῃ ἐπικινδύνους κακοποιούς.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ 1956 ἓν χρυσοῦν κύπελλον ἀπενεμήθη εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἐτησίαν ἐπίδειξιν τῶν κυνῶν ὁδηγουμένων ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν αὐτῶν.

Μία ἐπιτροπὴ ἔκρινε καὶ κατέταξε περὶ τοὺς 150 κύνας τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὁδηγοὺς αὐτῶν καὶ ὁμοφώνως ἀπένειμεν τὸ κύπελλον εἰς τὸν Rex καὶ τὸν κύριόν του ἀστυφύλακα Χόλμαν.

Ὁ Rex τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐθαυμάζετο καὶ ἠγαπᾶτο εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ φεῦ, βάσκανος δαίμων τὴν αὐτὴν ἐποχήν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ εὐφυοῦς, ἡρωϊκοῦ καὶ πιστοῦ ζῴου, ἐπλανᾶτο ἡ σκιὰ τοῦ θανάτου. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1956 ἀνεφάνησαν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἐπαράτου ἀσθενείας ὑπὸ μορφὴν πόνου εἰς τὸν λαιμόν.

Ὀλίγον βραδύτερον διεπιστώθη ὅτι οἱ πόνοι ὠφείλοντο εἰς τὴν ἀνίατον μέχρι τοῦδε νόσον, ἥτις ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἀφῄρεσε τὴν ζωὴν τοῦ τόσον ἀγαπητοῦ καὶ πολυτίμου αὐτοῦ ζῴου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἀστυνομίᾳ ὑπηρεσίας του ὁ Rex εἶχεν ἐπιτύχει περὶ τὰς 125 συλλήψεις διαφόρων κακοποιῶν.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΠΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 1959 καὶ ὥραν 8.30', εἰς τὴν ἐν Περιστερίῳ οἰκίαν τοῦ Νικολάου Δημητροπούλου, ὅπου ἐφιλοξενεῖτο ἡ ἀδελφή του Ἀναστασία Μπουγάδη, Ἑλληνοαμερικανίς, μετέβησαν δύο νεαρὰ ἄτομα καὶ ἐκάλεσαν ταύτην νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὴν θύραν. Ἡ Μπουγάδη εὑρισκομένη μόνη εἰς τὴν οἰκίαν ἤνοιξεν πρῶτον τὸν ἄνω ὑαλοπίνακα τῆς θύρας καὶ ἠρώτησεν τούτους περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς των. Οἱ δύο νεαροὶ ἐπισκέπται εἶπον εἰς αὐτὴν ὅτι ἔρχονται ἐκ μέρους τοῦ κουνιάδου της Μπουγάδη ἀπὸ τὸ χωρίον Παρόρι Σπάρτης καὶ τῆς ἔφεραν ἕνα καλάθι σταφύλια ἀπὸ τὸ χωριό, τὸ ὁποῖον ὁ ἕνας τῶν δύο νεαρῶν ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας του.

Ἡ Μπουγάδη πεισθεῖσα, ἤνοιξεν τὴν θύραν καὶ οἱ νεαροὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐναπέθεσαν τὸ καλάθι εἰς τὸ χώλ. Ὁ ἕνας ἐκ τούτων ἐζήτησεν ἕνα ποτήρι νερὸ καὶ ἡ Μπουγάδη προθύμως τοὺς ἐκάλεσεν εἰς τὴν κουζίναν ἵνα τοὺς σερβίρῃ καὶ καφέ. Οὗτοι τὴν ἠκολούθησαν καὶ ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν κουζίναν καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἀνοίξῃ τὸ ἐρμάριον, ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν τῆς ἔφραξεν τὸ στόμα μὲ τὰς χεῖρας του, ὁ δὲ ἕτερος τῆς ἔδεσεν τὰς χεῖρας μὲ ἕνα σχοινί. Ἐν συνεχείᾳ τὴν ὡδήγησαν εἰς τὸ παραπλεύρως λουτρὸν ἔνθα διὰ προσοψίου καὶ τινος ὑφάσματος, ἅτινα ἀνεῦρον εἰς τὸ λουτρὸν τὴν ἐφίμωσαν.

Οἱ δύο νεαροὶ λησταὶ τοῦ Περιστερίου, Γ. Μουστάκης καὶ Εὐάγγ. Λουκέρης. Ἔμπροσθεν των τὸ καλάθι μὲ τὸ ὁποῖον δῆθεν μετέφεραν σταφύλια διὰ τὴν Μπουγάδη, τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἔδεσαν τὸ θῦμα τῆς ληστείας καὶ τὸ τεμάχιον ὑφάσματος ποὺ ἐχρησιμοποιήθη ὡς φίμωτρον.

Ἀμέσως ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Μπουγάδη νὰ τοὺς παραδώσῃ 200 δολλάρια. Αὕτη τοὺς ὡδήγησεν εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιον τῆς οἰκίας καὶ τοὺς ὑπέδειξεν τὴν τσάνταν της ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρχον 40 δολλάρια καὶ κέρματα ἀξίας ἑτέρων πέντε δολλαρίων.

Εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιον τὴν προσέδεσαν ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς ἀφῆρεσαν 3 δακτυλίδια ἀξίας 800 δολλαρίων περίπου καὶ τὴν ἠπείλησαν ὅτι, ἐὰν ἀπεπειρᾶτο νὰ φωνάξῃ, θὰ τὴν ἔσφαζαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἔρευναν ἁπάντων τῶν ἐπίπλων πρὸς ἀνεύρεσιν χρημάτων καὶ κοσμημάτων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐρεύνης ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡ νύφη της Σταυρούλα Δημητροπούλου, ἡ ὁποία εἰσῆλθεν ἀπὸ τὴν θύραν τῆς κουζίνας.

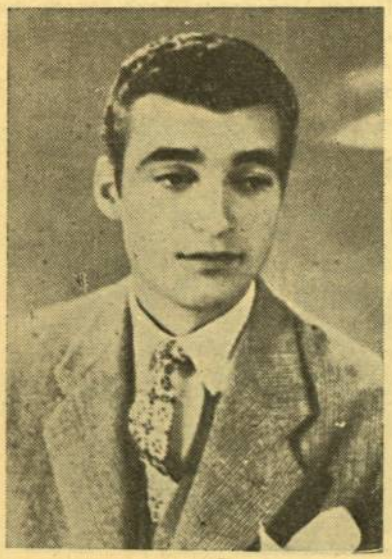
Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν ἀναζητοῦσα τὴν κουνιάδαν της ἐπεχείρησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ ἕνας τῶν δραστῶν τῆς ἔφραξεν τὸ στόμα διὰ τῶν χειρῶν του καὶ τὴν ἠπείλησεν ὅτι θὰ τὴν ἔσφαζεν ἐὰν θὰ ἐφώναζεν, ἐνῷ ταυτοχρόνως τὴν ἀπώθησε καὶ τὴν ἔρριξε χαμαί. Ὁ ἕτερος τῶν δραστῶν φοβηθεὶς ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἠκολούθησεν καὶ ὁ δεύτερος.

Ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τῶν δραστῶν ἡ Δημητροπούλου ἐγερθεῖσα ἐξῆλθε τῆς οἰκίας καὶ ἤρχισεν νὰ ἐκβάλῃ γοερὰς κραυγὰς καλοῦσα εἰς βοήθειαν.

Εἰς τὰς φωνάς της προσέτρεξαν οἱ περίοικοι, οἱ ὁποῖοι εἰσελθόντες ἐντὸς τῆς οἰκίας εὑρέθησαν πρὸ τοῦ ἑξῆς θεάματος :

Ἡ μὲν Μπουγάδη ἦτο φιμωμένη καὶ δεδεμένη ἐπὶ μιᾶς κλίνης, ἡ δὲ νύφη της Δημητροπούλου ἦτο τρομαγμένη καὶ πελιδνή. Τὰ μπαοῦλα καὶ λοιπὰ ἔπιπλα ἀνοιγμένα καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῶν εὑρισκόμενα ἀντικείμενα ἐγκατεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ δαπέδου τῆδε κακεῖσε.

Εἰδοποιηθέντες κατέφθασαν ἐπὶ τόπου ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τοῦ οἰκείου Παραρτήματος Ἀσφαλείας, τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ συνεργεῖον τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων, οἱ ὁποῖοι ἀνεῦρον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἕνα καλάθι πλῆρες σταφυλῶν, ἕνα σχοινὶ 20 μέτρων μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν προσδεθῇ ἐπὶ τῆς κλίνης ἡ παθοῦσα καὶ ἔξωθι τῆς οἰκίας ἕνα πῖλον τύπου τζόκεϋ, χρώματος χακί.

Ὁ Γεώρ. Δημητρόπουλος, ἀνεψιὸς τῆς Μπουγάδη, ὁ ὁποῖος ἦτο ὀργανωτὴς τῆς ληστείας, κατέφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἤδη καταζητεῖται ὑπὸ τῆς Interpol.

Πάραυτα ἐκινητοποιήθη ὅλη ἡ δύναμις τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τῶν Παραρτημάτων της καὶ διὰ συστηματικῶν καὶ μεθοδικῶν ἐνεργειῶν ἐπέτυχον ἐν διαστήματι ἐλαχίστων ὡρῶν νὰ ἀνεύρουν τοὺς πωλητὰς τοῦ καλαθίου, τῶν σταφυλῶν, τοῦ σχοινίου καὶ τοῦ πίλου, καθὼς καὶ τὸ μεταφορικὸν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ δρᾶσται μετεφέρθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐνηργήθησαν πλεῖσται προσαγωγαὶ ὑπόπτων ἀτόμων βάσει τῶν δοθέντων ὑπὸ τῆς παθούσης καί τινων γειτόνων χαρακτηριστικῶν τῶν δραστῶν καὶ οὕτω ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας νυχθημερὸν ἐργασθεῖσα καὶ εἰς τὸν ἀνακριτικὸν τομέα καὶ εἰς τὸν τοιοῦτον τῆς συλλογῆς πληροφοριῶν κατώρθωσε νὰ ἐντοπίσῃ τὰς ἐνεργείας της εἰς ὡρισμένον κύκλον προσώπων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἦτο δυνατὸν νὰ διαρρεύσῃ ἡ πληροφορία περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἐν γένει ζωῆς τῆς παθούσης.

Βάσει τῶν συλλεγέντων στοιχείων ἐνηργήθη συστηματικὴ παρακολούθησις ὡρισμένων προσώπων, παραλλήλως δὲ ἐνημερώθησαν αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ πρὸς συλλογὴν περισσοτέρων πληροφοριῶν ἀπεστάλη ὑπάλληλος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας, εἰς τὸ χωρίον Παρόρι Σπάρτης ὅπου ἡ πατρὶς τῆς παθούσης.

Αἱ πληροφορίαι αἱ ὁποῖαι γενικῶς συνελλέγησαν προεκάλεσαν τὰς ὑπονοίας ὅτι ὁ κατατοπίσας γενικώτερον τοὺς δράστας τῆς ληστείας ἦτο ὁ ἀνηψιὸς αὐτῆς Γεώργιος Δημητρόπουλος τοῦ Χαριλάου, ἐτῶν 26, ἐργάτης οἰκοδομῶν, κάτοικος Χολαργοῦ.

Κατόπιν μεθοδικῶν καὶ ἐπιμόνων ἐνεργειῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐπετεύχθη τὴν 10ην ὥραν τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1959 ἡ σύλληψις τῶν δραστῶν : 1) Γερασίμου Μουστάκη τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ τῆς Λευκοθέας, ἐτῶν 20, ἐλαιοχρωματιστοῦ, ἐκ Χολαργοῦ, κατοίκου ὁμοίως ὁδὸς Ἀριστοτέλους 50 καὶ 2)

Εὐαγγέλου Λουκέρη τοῦ Γερασίμου καὶ τῆς Οὐρανίας, ἐτῶν 19, ἐργάτου οἰκοδομῶν, ἐκ Ληξουρίου Κεφαλληνίας, κατοίκου Χολαργοῦ ὁδὸς Ἀριστοτέλους 57.

Κατὰ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτῶν ἔρευναν ἀνευρέθησαν τὰ ἀσημένια δολλάρια καὶ διάφορα ἀμερικανικὰ κέρματα.

Οἱ συλληφθέντες ὑπεβλήθησαν εἰς μακρὰν καὶ ἐπιμελημένην ἀνάκρισιν, ὡμολόγησαν λεπτομερῶς τὴν πρᾶξιν των, κατὰ δὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν κατ' οἶκον ἔρευναν ἀνευρέθησαν τὰ ἀφαιρεθέντα δακτυλίδια.

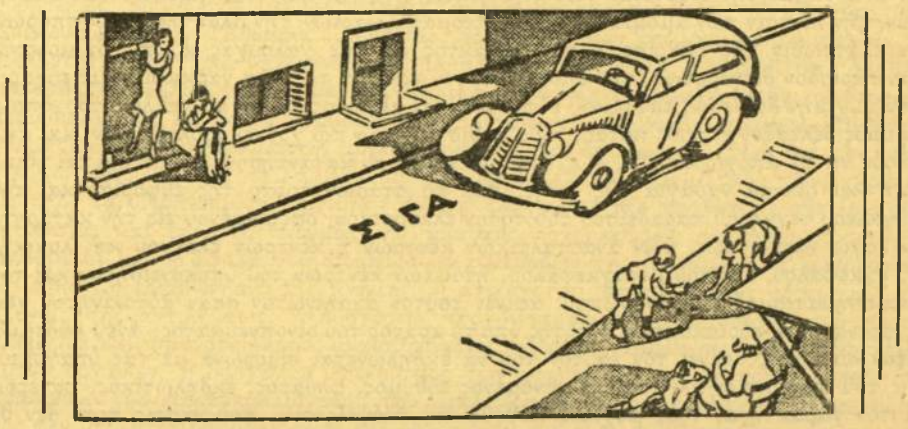
Οἱ δράσται ἀνεγνωρίσθησαν ἀδιστάκτως ὑπὸ τῆς παθούσης καὶ ἀπεκάλυψαν ὅτι τὰς πληροφορίας εἶχον ἀπὸ τὸν προαναφερόμενον ἀνεψιὸν τῆς παθούσης Γεώργιον Δημητρόπουλον, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶχε ὑποδείξει τὴν οἰκίαν, τὰς συνηθείας τῶν ἐνοίκων καὶ τὰς ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας εὑρίσκετο μόνη ἡ παθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν.

Κατέθεσαν ἐπίσης ὅτι ὁ Δημητρόπουλος τοὺς εἶχε διαβεβαιώσει ὅτι ἡ θεία του ἐφύλασσεν εἰς τὸ σπίτι 10 χιλιάδες δολλάρια περίπου, τὰ ὁποῖα εἶχε εἰς τὴν τσάνταν της εὑρισκομένην ἐντὸς τοῦ μπαούλου.

Ἡ σύλληψις τοῦ Δημητροπούλου δὲν ἐπετεύχθη καθ' ὅσον οὗτος πρὸ τῆς συλλήψεως τῶν δραστῶν διέφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, χρησιμοποιήσας διαβατήριον ἐκδοθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκ τῶν δραστῶν Εὐαγγέλου Λουκέρη.

Ἐγένετο ἐνέργεια πρὸς τὴν «Ἰντερπὸλ» καὶ συντόμως θὰ τεθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ τρέχετε. Ἡ μεγάλη ταχύτης εἶναι μία ἀπὸ τὶς ἀφορμὲς δυστυχημάτων. Στοὺς «στενοὺς» δρόμους ἐλαττῶστε στὸ ἐλάχιστο τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιατὶ οἱ κίνδυνοι εἶναι περισσότεροι καὶ μεγαλύτεροι. Πολλὰ δυστυχήματα μποροῦν νὰ προληφθοῦν ὅταν ἡ ταχύτης εἶναι κανονική. **Μὴ θυσιάζετε ζωὲς γιὰ νὰ ἐξοικονομήσετε δευτερόλεπτα.** Μὴν ἐπιβραδύνετε ὅμως καὶ ἄσκοπα τὴν πορεία σας, γιατὶ παρακωλύετε τὴν κυκλοφορία.

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΟΛΕΘΡΙΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ὑγιεινολόγου Ἰατροῦ, Ἐπιμελητοῦ Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς
τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν
κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Μέσα στὴν πολυκύμαντη ὁδοιπορία τῆς ζωῆς, μεταξὺ τῶν μεγάλων πληγῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν ἀκατανικήτων παθῶν της, εἶναι καὶ ἡ φοβερὴ μάστιγα τῶν αἰώνων, ἡ μάστιγα τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Ἀλκοολισμὸς δὲ ἢ οἰνοπνευματίωσις, εἶναι σύνολον διαταραχῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἡ κατάχρησις ἢ καὶ ἡ συχνὴ χρῆσις οἰνοπνεύματος, τὸ ὁποῖον ἔχον ὡς κύριον συστατικὸν τὴν αἰθυλικὴν ἀλκοόλην, λαμβάνεται ἐκ τῆς ζυμώσεως διαφόρων σακχαρούχων οὐσιῶν, καὶ εἶναι δηλητήριον πάντων τῶν κυττάρων τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ συνεπῶς ὅλων τῶν ὀργάνων του. Ὁ ἀλκοολιομὸς καὶ ὁ ὀξὺς (μέθη) καὶ ὁ χρόνιος, εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας κοινωνικὰς νόσους, εἶναι ἡ σοβαρωτέρα καὶ μᾶλλον διαδεδομένη τοξικομανία, ἡ ὁποία κατ' ἀρχὰς μὲν προκαλεῖ παροδικὴν εὐχαρίστησιν, κατόπιν ὅμως δημιουργεῖ ἀκατανίκητον ἐπιθυμίαν καὶ ἀνάγκην εἰς τοὺς πότας συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν δόσεων τοῦ οἰνοπνεύματος μὲ ἀποτέλεσμα τὴν χρονίαν δηλητηρίασιν τοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ οἰνόπνευμα, πρὸ τῆς ναρκωτικῆς του δράσεως ἐπὶ πάντων τῶν κυττάρων τοῦ ὀργανισμοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαφανίζει πάσαν ἐκδήλωσιν ζωϊκῆς ἐνεργείας καὶ ἀναστέλλει τὴν ἐνέργειαν τῶν ζυμωμάτων, τὴν κίνησιν τῶν κροσῶν τῶν ἐπιθηλίων, τὴν κίνησιν τῶν ἀμοιβάδων, τῶν σπερματοζωαρίων, τὴν βλάστησιν τῶν σπόρων, τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐκκρίσεως τοῦ γάλακτος εἰς τὰς γαλούχας κ.λ.π., δημιουργεῖ μίαν περίοδον διεγέρσεως, τὴν ὁποίαν φέρουν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ναρκωτικὰ μὲ εὐχάριστον ψυχικὴν διάθεσιν, εὐθυμίαν, εὐφορίαν, καὶ αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς δελεάζοντα τοὺς πότας, τοὺς καθιστοῦν σὺν τῷ χρόνῳ δούλους των, καὶ ἀνικάνους νὰ τὰ ἀποχωρισθοῦν, ἕως ὅτου μίαν ἡμέραν καταντήσουν σωματικὰ καὶ ἠθικὰ ράκη καὶ οἰκτρὰ ναυάγια τῆς ζωῆς. Καὶ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς εὐφορίας καὶ τοῦ φευγαλέου τεχνητοῦ παραδείσου τοῦ τόσον ἑλκυστικοῦ, ὀφειλομένου εἰς τὴν κατάργησιν λόγῳ ναρκώσεως, τῶν ἀνασταλτικῶν κέντρων ἢ κέντρων ἐλέγχου καὶ λογικῆς τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ τοῦ μεσεγκεφάλου, ἤτοι τῶν κέντρων τοῦ ὑποσυνειδήτου καὶ τοῦ συναισθηματισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφίνει τοῦτον ἀχαλίνωτον «σὰν αὐτοκίνητον χωρὶς φρένα» καί, εὑρισκόμενος ὁ πότης ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ οἰνοπνεύματος, ἄνευ οὐδεμιᾶς πλέον συστολῆς ἀφίνει τὸν ἑαυτόν του νὰ ἐκδηλώνεται σύμφωνα μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ὑποσυνειδήτου του καὶ γενόμενος εὔθυμος, φλύαρος, ἐκδηλωτικός, φανερώνει τὸν χαρακτῆρα, τοὺς μυχίους πόθους καὶ σκέψεις του, ποὺ νῆστις ποτὲ δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ πῇ. Ἐξ οὗ καὶ τὸ σχετικὸ λαϊκὸ τραγούδι, διὰ τοὺς ἀτόλμους καὶ διστακτικοὺς λέγει: «θέλω νὰ μεθύσω νὰ σοῦ πῶ, τάχει ἡ καρδιά μου μέσα» καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος «ἐν οἴνῳ τὰ ἤθη φανερὰ γίγνονται», καὶ τὸ τοῦ Πυθαγόρα «μέθη γάρ, μανίας εἶναι μελέτη», ἤτοι τὸ νὰ μελετᾷ κανεὶς τὴν μέθην εἶναι τὸ ἴδιο ὡς νὰ μελετᾷ τὴν τρέλλαν. Ἀλλ' εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παροδικῆς αὐτῆς εὐχαριστήσεως, καὶ τεχνητοῦ παραδείσου τὸν ὁποῖον δημιουργεῖ τὸ οἰνόπνευμα δηλητηριάζει βαθμιαίως τὸν ὀργανισμὸν καὶ δημιουργεῖ ἀνεπανορθώτους καὶ βαρείας βλάβας καὶ διαταραχὰς τῆς ὑγείας, τὰς σπουδαιοτέρας τῶν ὁποίων ἀκροθιγῶς μόνον θὰ ἀναφέρω, διότι ἑκάστη τούτων εἶναι τόσον σοβαρὰ καὶ τόσον σημαντική, ὥστε θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς ἄλλας ἰδιαιτέρως εἰδικὰς μελέτας.

Ποῖαι εἶναι λοιπὸν αἱ καταστρεπτικαὶ αὗται συνέπειαι τοῦ ἀλκοολισμοῦ;

Αὗται ἄρχονται ἀπὸ τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὁποῖα τὸ οἰνόπνευμα πρωτοέρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ εἶναι: π ρ ῶ τ ο ν, αἱ βλαπτικαὶ ἐπιδράσεις του ἐπὶ τοῦ στομάχου, μὲ συνέπεια διαφόρους παθήσεις τούτου, ὡς γαστρίτιδα, ἕλκη αὐτοῦ, καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου, δυσπεψίαν κ.λ.π. καὶ πιθανῶς λόγῳ τοῦ χρονίου ἐρεθισμοῦ τοῦ βλεννογόνου τὸν ὁποῖον προκαλεῖ, νὰ συνεργῇ τοῦτο ὡς ἕνας ἐκ τῶν σοβαρῶν παραγόντων τοῦ στομαχικοῦ καρκίνου. Ἀκολουθοῦν κατόπιν ἡ κίρρωσις τοῦ ἥπατος μετὰ ἀσκύτου, ἰκτέρου, ἀπολήγουσα πάντοτε κακῶς. Ἔπονται αἱ ἀλκοολικαὶ κ α ρ δ ι ο π ά θ ε ι α ι, ἐκδηλούμεναι ὑπὸ μορφὴν ἐκφυλιστικῆς μυοκαρδίτιδος, ἡ χρονία λαρυγγῖτις, μὲ φωνὴν τραχεῖαν χαρακτηριστικήν, βραχνὴν καὶ ἐνίοτε φθάνουσαν μέχρι ἀφωνίας, ἡ χρονία βρογχῖτις μὲ βῆχα ταλανίζοντα τὸν πάσχοντα, ἡ ἀλκοολικὴ νεφρῖτις μὲ ἐκφύλισιν, συρρίκνωσιν καὶ ἀτροφίαν τοῦ νεφροῦ, ἡ ἀτροφία τῶν γεννητικῶν ἀδένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μεγάλην ἐλάττωσιν τῆς γεννετησίου ὁρμῆς καὶ τὴν κληρονομικὴν παθολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν τέκνων των, αἱ ἀλλοιώσεις καὶ βλάβαι τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος μὲ σοβαρωτάτας δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ὡς καὶ ἄλλαι πολλαὶ διαταραχαὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος, τῶν ὁποίων τὸ σύνολον ἐξουθενώνουν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν μεταβάλλουν ἀπὸ τὸ τελειότερον δημιούργημα τῆς φύσεως, εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ κτηνανθρώπου, καὶ εἰς τὸ πλέον ἀξιολύπητον, μηδαμινὸν καὶ ἐπικίνδυνον πλάσμα. Ἡ φοβερωτέρα ὅμως καὶ σημαντικωτέρα βλάβη τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι ἡ ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς ἐπίδρασις τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ αἱ ὀλέθριαι συνέπειαί του, τὰς σπουδαιοτέρας τῶν ὁποίων ἐν συνοπτικῇ μόνον ἀναλύσει, θέλομεν πραγματευθῆ, λόγῳ τοῦ περιωρισμένου τοῦ χώρου τὸν ὁποῖον διαθέτομεν. Καί: π ρ ῶ τ ο ν τὸ οἰνόπνευμα θίγει τὴν κατ' ἐξοχὴν μεγαλυτέραν δύναμιν τῆς Κοινωνίας: τὴν ἐ ρ γ α σ ί α ν, τὴν ὁποίαν ἐλαττώνει λίαν σημαντικῶς, καὶ ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς, δημιουργοῦν οὕτω ὑψίστας ζημίας, εἰς τὰ ἄτομα, τὰς οἰκογενείας, τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν, τὸ ὁποῖον λίαν ἐπιμελῶς ἐπέδειξαν τὰ εἰς βιολογικὰ ἐργαστήρια γενόμενα πειράματα τῶν Totterman, Le Bretton, Aschaffenbour καὶ ἄλλων ἐρευνητῶν, ἐπὶ ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον ἢ ὄχι οἰνόπνευμα περιοδικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ στοιχειοθετῶν τυπογράφων, ἐπὶ δακτυλογράφων, ἐπὶ ἐπαγγελμάτων ἀπαιτούντων λεπτὴν μυϊκὴν ἐργασίαν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων πάντοτε λαμβάνεται πρόνοια νὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ τῶν ἐγκρατῶν ὡς πρὸς τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά. Ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς τοιαύτης, λόγῳ λήψεως οἰνοπνεύματος, ὡς ὁ Kraepelin καὶ ἡ Σχολή του ἀπέδειξαν διὰ μεθόδων τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας, ὡς εἶναι: ἡ ἐξασθένησις τῆς μνήμης, ἡ ἀνικανότης ἀποστηθίσεως λέξεων, ἡ ἄμβλυνσις τῆς ἀντιλήψεως, ἡ δυσχέρεια τῆς διεγέρσεως τῆς προσοχῆς τοῦ πότου, ἀκόμη δὲ καὶ ἡ μέχρι πλήρους ἀναισθησίας ἐξικνουμένη ἄμβλυνσις τῶν αἰσθητηρίων αὐτοῦ ὀργάνων, ἡ δυσχέρεια διακρίσεως τῶν χρωμάτων καὶ δὴ τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ πρασίνου, τοῦ πορτοκαλλιόχρου, τὴν ὁποίαν πρῶτος ἐμελέτησεν ὁ Hygo-Schlz καὶ τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς ὁποίας πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται ἐπὶ τῆς συγχρόνου ζωῆς μας ἐκ τῶν μηχανικῶν μέσων κυκλοφορίας.

Τὸ οἰνόπνευμα, δ ε ύ τ ε ρ ο ν, βλάπτει τὴν ψυχικὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ δημιουργεῖ διάφορα ψ υ χ ι κ ὰ ν ο σ ή μ α τ α, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς τὸν τόπον μας ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τῶν ψυχιατρείων μας, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνονται, λόγῳ καὶ τοῦ συνεχοῦς αὐξανομένου ἀλκοολισμοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιδεινοῦται ἡ κατάστασις τῆς ψυχικῆς ὑγείας τοῦ πληθυσμοῦ μας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα προβλήματα τῆς δημοσίας Ὑγείας, καὶ οὕτω ὁ πότης, διὰ τῆς ἀπωλείας τῆς ψυχικῆς του ἰσορροπίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν «πυξίδα» καὶ τὸ «πηδάλιον» στὸ δύσκολο ταξίδι τῆς ζωῆς του, ὁμοιάζει «σὰν τὸ καράβι στὸ γυαλὸ χωρὶς καραβοκύρη».

Καὶ δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα δυστυχία εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ψυχοπάθειαν, ποὺ μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπο σὲ πτῶμα ζωντανό, πλάσμα ἀξιοθρήνητο καὶ βάρος στὴ γῆ, ἄχρηστον, ἐπιζήμιον καὶ ἐπικίνδυνον.

Καὶ εἶναι πράγματι τὸ οἰνόπνευμα ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους προμηθευτὰς τῶν ψυχιατρείων, τῶν φυλακῶν, καὶ γενικῶς τῶν 'Ιδρυμάτων περιθάλψεως.

Τὸ οἰνόπνευμα, τ ρ ί τ ο ν, ἐπειδὴ προκαλεῖ θόλωσιν τῆς διανοίας καὶ διέγερσιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, αὐξάνει τὴν ἐγκληματικότητα, διαπίστωσις ἥτις ἀείποτε ἀνεγνωρίζετο. 'Εξ οὗ καὶ ὁ Φιλήμων λέγει: «Θὰ ἐμέθυσα, καὶ αὐτὸ καὶ μόνον ἦτο μία αἰτία διὰ νὰ ἐγκληματίσω».

Καί, ἐκ τῶν στατιστικῶν, αἱ ὁποῖαι σήμερον λίαν εὐγλώττως ὁμιλοῦν, συνάγεται ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ οἰνοπνεύματος, τόσον ἐπὶ τῶν ἰδίων τῶν ἀλκοολικῶν ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων των, εἶναι ἀναπόφευκτος. 'Η ἐγκληματικότης, οὖσα δορυφόρος τοῦ οἰνοπνεύματος, εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν κατανάλωσιν τούτου κατὰ τὰς διαφόρους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὰς ἑορτατικὰς περιόδους, ὡς καὶ τοὺς χώρους καταναλώσεως τούτου. 'Απὸ ἐγκληματολογικὴν στατιστικὴν ἐξάγεται ὅτι: ἐπὶ 1163 ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα διεπράχθησαν, τὰ 628 ἔλαβον χώραν τὴν Κυριακήν, 128 τὴν Δευτέραν, 95 τὴν Τρίτην, 67 τὴν Τετάρτην, 69 τὴν Πέμπτην, 82 τὴν Παρασκευὴν καὶ 94 τὸ Σάββατον. 'Απὸ ἑτέραν ἀνάλογον στατιστικὴν βλέπομεν ὅτι: ἐπὶ 1037 ἐγκλημάτων, τὰ 724 συνέβησαν εἰς καπηλεῖα, 36 εἰς οἰκίας, 95 εἰς τὰς ὁδούς, 80 κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ 102 εἰς ἄλλα μέρη. Αἱ αὐταὶ περίπου ἀναλογίαι εἶναι ἐπὶ αὐτοκτονιῶν, διότι καὶ αὐταί, συνήθως, ὑπὸ τὸ κράτος οἰνοποσίας γίνονται. Κατὰ τὰς στατιστικὰς πλείστων ἐπιστημόνων καὶ καθηγητῶν τῆς ἐγκληματολογίας, οἱ ἐγκληματίαι κατὰ 25—50% εἶναι τέκνα οἰνοφλύγων, ὁ δὲ Laurent ἐν Γαλλίᾳ διεπίστωσεν ὅτι: π ά ν τ ε ς σ χ ε δ ὸ ν ο ἱ β α ρ εῖ ς ἐ γ κ λ η μ α τ ί α ι τ ῆ ς χ ώ ρ α ς τ ω ν εἶ χ ο ν π α τ έ ρ α ἀ λ κ ο ο λ ι κ ὸ ν. 'Εκ δὲ τῶν 150 διεφθαρμένων καὶ ἐγκληματικῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ὑφίστανται εἰδικὴν ἀναγκαστικὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ 'Ίδρυμα Fleigent, ὁ Cruhle εὗρεν ὅτι: 34,29% εἶχον τὸν ἕτερον ἢ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς πότας, τὸ ὁποῖον πλήρως δικαιολογεῖ τὸ σύνηθες τοῦ Διογένους ρητὸν διὰ τοὺς ἀνωμάλους καὶ ἀντικοινωνικοὺς τύπους: «ὁ πατήρ σου μεθύων σὲ ἐγέννησεν».

'Απὸ στατιστικὰ στοιχεῖα εἰς τὸ πλεῖστον τῶν φυλακῶν τῆς χώρας, περὶ τῆς σχέσεως ἀλκοολισμοῦ καὶ λοιπῶν τοξικομανῶν πρὸς τὸ ἔγκλημα, διεπιστώθη ὅτι: ἐπὶ συνόλου 3758 κρατουμένων ὑποδικο - καταδίκων, οἱ 1692, ἤτοι 45,2%, ἔκαμνον χρῆσιν οἰνοπνεύματος καὶ ἄλλων ναρκωτικῶν καὶ συγκεκριμένως 39,5% οἰνοπνεύματος, (οἱ ἴδιοι μόνον ἢ καὶ οἱ γονεῖς των,) καὶ 5,5% ναρκωτικῶν. Ποσοστὸν δὲ 3,7% ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἔκαμνον συγχρόνως καὶ χρῆσιν ναρκωτικῶν.

Τὸ οἰνόπνευμα τ έ τ α ρ τ ο ν, αὐξάνει τὰ ἀτυχήματα, διότι δημιουργεῖ ἄμβλυσιν τῶν ἀνωτέρων διανοητικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐλαττώνει τὴν ἀντίληψιν τῆς ἱκανότητός του πρὸς ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων κινδύνων ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν οἰνοφλύγων καὶ τῶν ἄλλων. 'Ο πότης χάνει ἀσφαλῶς τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν ἄλλων, καὶ παραπαίων μὲ ἀδεξίας κινήσεις, ὁπουδήποτε εὑρισκόμενος ἢ καὶ ἐργαζόμενος, γίνεται αἴτιος πλείστων ἀτυχημάτων καὶ μεγάλων καταστροφῶν, εἰς ἐργοστάσια, ἐπιχειρήσεις, τὴν κυκλοφορίαν, συγκοινωνίαν κλπ, ὡς καὶ εἰς πλείστας ἄλλας δραστηριότητας καὶ ἐνεργείας τῆς ζωῆς. 'Η κατωτέρω στατιστικὴ θανατηφόρων δυστυχημάτων τῆς N. 'Υόρκης τοῦ 1948, ἡ ὁποία θεωρεῖ εἰς μέγα ποσοστὸν ἔνοχον καὶ γενεσιουργὸν παράγοντα τὸ οἰνόπνευμα, ἔχει ὡς ἑξῆς: 'Επὶ συνόλου θανατηφόρων δυστυχημάτων 3778 ἀτόμων, οἱ 574 παρεσύρθησαν ὑπὸ αὐτοκινήτου, οἱ 467 ἔπεσαν εἰς τοὺς δρόμους νεκροὶ ἐνῷ ἐβάδιζαν, καὶ 2748 ἐθανατώθησαν εἰς τυχαῖα δυστυχήματα, ὡς: ἐκκρήξεις, πυρκαϊάς, πτώσεις ἐκ παραθύρων, ἢ ἐξ ἀνεγειρομέ-

νων οἰκοδομῶν, εἰσπνοὴν δηλητηριωδῶν ἀερίων εἰς μεταλλεῖα, δηλητηριάσεις ἐκ τροφίμων κλπ.

Τὸ οἰνόπνευμα πέμπτον συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἀφροδισίων νόσων, διότι ἐλαττώνει ἢ καταργεῖ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀνωτέρων διανοητικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἀνίκανον διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων προφυλακτικῶν πρὸς τοῦτο μέτρων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ νοσῇ ἐκ τούτων εἰς μεγαλύτερον βαθμόν, καὶ νὰ ὑφίσταται τὴν βλαπτικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν μὲ τὰς μοιραίας, ὀδυνηρὰς καὶ βασανιστικὰς ἐπιπλοκάς των μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του καὶ πολλάκις νὰ ἀποθνήσκῃ ἐκ τῶν βαρειῶν συνεπειῶν τούτων.

Τὸ οἰνόπνευμα ἕκτον δημιουργεῖ τὴν πενίαν, δυστυχίαν καὶ ἐξαθλίωσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀλκοολικῶν, οἱ ὁποῖοι, αἰσθανόμενοι ἀκατανίκητον ἐπιθυμίαν καὶ ἀνάγκην «νὰ πιοῦν» δαπανοῦν κάθε οἰκονομίαν των γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸ πιοτό, ἀδιαφοροῦντες ἀπολύτως διὰ τὴν οἰκογένειάν των, τοὺς νόμους, τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν ἠθικήν, τὰ ὁποῖα γι' αὐτοὺς πλέον δὲν ὑπάρχουν.

Ὁ ἀλκοολισμός, ὡς μόνον σκοπὸν τῆς ζωῆς του, ἔχει τὸ οἰνόπνευμα, τὸ ὁποῖον, τὸν μεταβάλλει εἰς κυνηγὸν τοῦ τεχνητοῦ παραδείσου τὸν ὁποῖον τοῦτο δημιουργεῖ, καὶ γιὰ τὴν ἐξεύρεσιν του τὰ πάντα μηχανεύεται, τὰ πάντα πράττει: ψέμμα, δόλον, κλοπήν, ἀκόμα καὶ τὸν φόνον, καὶ κάθε πρᾶξιν ἐγκληματικήν.

Τὸ οἰνόπνευμα καταστρέφει τὸ σπίτι καὶ κάθε εὐτυχίαν καὶ οἰκογενειακὴν γαλήνην. Ὅταν μπῇ τὸ οἰνόπνευμα μέσα στὸ σπίτι, ἡ εὐτυχία φεύγει, καὶ γίνεται τοῦτο ὁ κοινωνικὸς τάφος τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ ἄνδρας πίνει, ἡ οἰκογένεια ζημιοῦται, ὅταν ἡ γυναίκα πίνει, ἡ οἰκογένεια καταστρέφεται.

Τὸ οἰνόπνευμα ἕβδομον, ἐλαττώνει τὴν ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ, λόγῳ ὑποβιβασμοῦ τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀλκοολικῶν, καὶ ὑποβοηθεῖ μεγάλως τὴν αὔξησιν τῆς γενικῆς νοσηρότητος τούτων ἐξ ὅλων τῶν νόσων, καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ νοσήματα τῆς ψύξεως, ὡς: πνευμονίαν, λοιμώξεις κλπ, αὐξάνει τοὺς θανάτους μεταξὺ αὐτῶν, καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα, συνεπείᾳ τῆς δημιουργίας δυσμενῶν συνθηκῶν διαβιώσεως καὶ ἐξαντλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν κοινωνικῶν νόσων, καὶ ἰδίως τῆς φυματιώσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάπτυξις εἶναι συνυφασμένη μὲ τοὺς δυσμενεῖς κοινωνικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς παράγοντας τῆς ζωῆς.

Τὸ οἰνόπνευμα ὄγδοον, αὐξάνει τὰς ἀνωμάλους ἀστικὰς καὶ κοινωνικὰς καταστάσεις ὡς εἶναι: ἡ διάζευξις (διαζύγιον), ἡ διάστασις, ἡ παράνομος συμβίωσις, τὰ ἐξώγαμα τέκνα κ.λ.π., αἱ ὁποῖαι θίγουν τὰς βάσεις, τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς οἰκογενείας, ἐπιφέρουσαι οὕτω κλονισμὸν καὶ χαλάρωσιν τοῦ ἀκρογωνιαίου τούτου κοινωνικοῦ κυττάρου, μὲ ἀνυπολογίστους ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς καταστροφάς.

Τὸ οἰνόπνευμα, ἔνατον, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν ἠθῶν καὶ τὸν ἠθικὸν ἐκφυλισμόν, εἰς τὸν ἔκλυτον βίον καὶ τὴν πορνείαν, τὴν ψυχικὴν πόρρωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀναισθησίαν, τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν τοὺς πότας ἀδιστάκτως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς συστολῆς, ἢ αἰσθήματος ἐντροπῆς, νὰ διαπράττουν τὰς πλέον ἀνηθίκους πράξεις, ἀκόμα καὶ τὸ βδελυρότερον, εἰδεχθέστερον καὶ πλέον ἀνίερον ἔγκλημα: τοῦ βιασμοῦ καὶ αὐτῶν ἀκόμα τῶν τέκνων των, γενόμενοι βδελυροὶ καὶ ἀπαίσιοι αἱμομῖκται.

Τὸ οἰνόπνευμα, τέλος, δημιουργεῖ τὴν φοβερωτέραν παθολογικὴν κατάστασιν, τὴν βλαστοφθορίαν, ἤτοι, τὴν βλάβην τῶν γόνων τῶν γεννητικῶν κυττάρων τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὁποῖοι ὄντες οἱ φορεῖς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἰδιοτήτων τούτων, καὶ βλαπτόμενοι ὑπὸ τῆς ἀλκοολικῆς τοξινώσεως, μεταβιβάζουσι κληρονομικῶς παθολογικὰς καὶ βεβλαμμένας ἰδιότητας εἰς τὰ τέκνα των, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἀνώμαλα εἰς μεγάλην ἀναλογίαν μὲ πλείστας σωματικὰς καὶ ψυχικὰς ἀνωμαλίας.

Τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν, διὰ τῆς δράσεως τοῦ οἰνοπνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου (5′—10′) λεπτῶν ἀνιχνεύεται εἰς τὸ σπερματικὸν ὑγρόν,

τὸ ἐνάμνιον καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἐμβρύου καὶ εἰς τὸ γάλα τῆς θηλαζούσης, ὡς ἀπέδειξαν αἱ ἐργασίαι πολλῶν ἐρευνητῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Nicloux, Stocard, κλπ, γεννῶνται ὄχι μόνον σωματικῶς ἐκφυλισμένα, κατὰ μίαν μεγάλην ἀναλογίαν, θνησογενῆ, πρόωρα, γενικῶς καχεκτικά, ἀλλὰ παρουσιάζουν κατόπιν καὶ πολὺ μεγάλην θνησιμότητα.

'Η χειροτέρα ὅμως βλαπτικὴ συνέπεια ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν ἀλκοολικῶν εἶναι ἡ διανοητικὴ ἀνωμαλία, ἡ ὁποία δημιουργεῖ εἰς μεγάλην ἀναλογίαν παιδιὰ διανοητικῶς καθυστερημένα, ἐπιληπτικά, μὲ ἐγκληματικὰς τάσεις, καὶ ἐπιρρεπῆ εἰς τὰς χειροτέρας τῶν ἕξεων καὶ ἐντελῶς ἀνίκανα διὰ τὴν ζωήν, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ τὰς μεγαλυτέρας θλίψεις, στενοχωρίας, καὶ ἀγωνίας τῆς οἰκογενείας καὶ πολλάκις τὴν ἄκραν ἀπελπισίαν καὶ δυστυχίαν, ἡ ὁποία οὐκ ὀλίγους ὡδήγησεν καὶ εἰς ἀπονενοημένα ἀκόμα διαβήματα.

Αὐταὶ εἶναι ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ αἱ κυριώτεραι καὶ φοβερώτεραι ὄντως συνέπειαι τῆς μεγάλης κοινωνικῆς νόσου τοῦ ἀ λ κ ο ο λ ι σ μ ο ῦ, ἐκ τῆς ὁποίας δυστυχῶς καὶ ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς εἰς μεγάλην ἔκτασιν πάσχει, καὶ αὐτὸ τὸ διαπιστώνει πᾶς τις ὁ ὁποῖος θὰ ζήσῃ κοντά του, καὶ δὴ στὴν ὕπαιθρο πρὸ παντὸς χώρα μας.

Καὶ ὁ 'Ελληνικὸς ἀλκοολισμὸς δὲν εἶναι ἐπὶ τὸ πλεῖστον φανερὸς καὶ βαρύς, γιατὶ δὲν πέφτουν ναρκωμένοι μέσα στοὺς δρόμους οἱ πότες ὅπως π.χ. στὴ Γαλλία τῆς ὁποίας πολλοὶ δρόμοι, καὶ δὴ οἱ ὑπόγειοι σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ τῶν Μετρό, ἀποτελοῦν ἀξιοθρήνητον θέαμα, ἀπὸ πεσμένους κατὰ γῆς ἢ ἐπάνω στοὺς μπάγκους ἐξουθενομένους ἀνθρώπους. 'Αλλὰ ὁ 'Ελληνικὸς ἀλκοολισμὸς εἶναι κρυφὸς κατὰ μεγάλην ἀναλογίαν, γιατὶ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ τὰ πίνουν ὄχι μόνον στὰ καφενεῖα καὶ ταβέρνες, ἀλλὰ κυρίως στὸ σπίτι, στὸ χωράφι καὶ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ τὰ ἀποχωρισθοῦν, μὲ καταστρεπτικὰς ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας συνεπείας.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι θέμα λίαν σοβαρόν, εἶναι θέμα ἐθνικόν, εἶναι ζήτημα ὑγείας τῆς φυλῆς καὶ πρέπει σοβαρῶς πάντες νὰ τὸ σκεφθῶμεν, καὶ νὰ βοηθήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ὄντως προσπάθειαν τῆς ἀντιαλκοολικῆς σταυροφορίας, ἵνα προλάβωμεν τὸ μεγάλο κακό, προτοῦ προχωρήσῃ πολὺ καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ νὰ βοηθήσωμεν ὅλοι μαζὶ τὸν λαόν μας, διαφωτίζοντες αὐτὸν καταλλήλως περὶ τῶν δεινῶν τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει τὸ οἰνόπνευμα, γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν βοβερὴ αὐτὴν μάστιγα. Πρέπει νὰ δράσωμεν ὡς Προμηθεῖς καὶ ὄχι ὡς 'Επιμηθεῖς διὰ νὰ μὴν θρηνῶμεν ἀργότερα ἐπὶ τῶν θυμάτων ὁπότε καὶ θὰ εἶναι ἀργά. Τὸ προλαμβάνειν εἶναι ἀπείρως καλύτερον καὶ οἰκονομικώτερον τοῦ θεραπεύειν. Καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ πίστις καὶ κοινὴ συνείδησις στὸ λαό μας διὰ τῆς καταλλήλου διαφωτίσεως, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔργον προνοίας διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον τοῦ λαοῦ μας, δι' ἕνα εὐτυχέστερον μέλλον αὐτοῦ καὶ τῆς 'Ελληνικῆς Πατρίδος.

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

«...ΜΗ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ ΟΙ ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΗΡΩΔΗΔΕΣ...»

«Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος βοηθεῖ τὸ παιδί,
βοηθεῖ τὸ Ἔθνος κατὰ τρόπον ἄμεσον,
διαρκῆ καὶ ἀσφαλῆ...»

(Τὸ φετινὸ σύνθημα
τῆς Παγκόσμιας Ἡμέρας τοῦ Παιδιοῦ)

Μέσα στὸ ἀπέραντο βασίλειο τῆς Δημιουργίας, πάνω στὶς ἀγέρωχες κορφὲς τῶν βουνῶν καὶ κάτω στοὺς καταπράσινους κάμπους, ψηλὰ στοὺς αἰθέρες καὶ χαμηλὰ στὰ βάθη τῆς θάλασσας, πέρα στὸ ἀνεξερεύνητο ἄπειρο τῶν Οὐρανῶν καὶ βαθειὰ στὰ ἔγκατα τοῦ πλανήτου μας, ἔχει στήσει τὸ μεγαλόπρεπο θρόνο του, παντοδύναμος καὶ ἀκατάβλητος, ὁ Ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας... τῆς πλάσης ὁλάκαιρης, ὁ «ἐλαίῳ Θεοῦ» βασιλιάς...

Καὶ ὅμως!!! Δὲν ἦταν πάντοτε ἔτσι...

Εὑρέθηκε κάποτε γυμνός, ξυπόλυτος, ἀνήμπορος μέσα στὴν ἄγρια βλάστηση τῆς προϊστορίας του, ἀνάμεσα σὲ θεριὰ καὶ τέρατα, κυκλωμένος ἀπὸ ἀρρώστιες ποὺ τὸν ἀπεδεκάτιζαν, ἀπὸ στερήσεις καὶ κακουχίες ποὺ ἔκαναν μαρτυρικὸ τὸ βίο του, ἀπὸ ἄλλες φυλὲς ποὺ ἐπεδίωκαν τὸν ἀφανισμό του...

Πλανήθηκε... Ἔγινε ἀτσίγγανος... Ζητιᾶνος ἔγινε... Κακοῦργος κατάντησε... ἀλήτευσε...

Μά, σιγά - σιγά, εὑρῆκε τὸ δρόμο του... Ἀνακάλυψε στὸ τέλος τὸν «Ἄγνωστο Θεὸ» τῆς καρδιᾶς του... Τὸ ἄγριο βλέμμα του ἠμέρεψε, καὶ μὲ δέος στράφηκε νὰ παρατηρήσῃ τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως, τὸν ἀστροκέντητο Οὐρανό, τὸν παράξενο χορὸ τῶν πουλιῶν ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρί, τὴ ζωγραφικὴ τῶν λουλουδιῶν, τῶν κρίνων τὴν ταπεινὴ μεγαλοπρέπεια, τὸ πανέμορφο ξημέρωμα τῆς δροσερῆς αὐγούλας, τὴν γλυκειὰ ἔκταση τοῦ δειλινοῦ, τὸ λαμπροφέγγισμα τῶν ἄστρων... Ἔρριξε τὸ βλέμμα του παραξενεμένος ψηλὰ στὸ Στερέωμα, εἶδε μὲ κατάνυξη τὸ ἀνοικτὸ βιβλίο τοῦ Θεοῦ, καί, συλλαβιστὰ στὴν ἀρχή, μὲ μεγαλύτερη εὐκολία ὕστερα, μὲ στόμφο στὸ τέλος, ἄρχισε νὰ διαβάζῃ μιὰ - μιὰ σελίδα ἀπ' τὴν αἰώνια φιλοσοφία τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου...

Τότες ἀκριβῶς κατάλαβε πὼς ἦταν κουρασμένος... Δὲν εἶχε πιὰ ὄρεξη νὰ πλανιέται... πόθησε μιὰ γωνιὰ... μιὰ γωνιὰ φτωχική, ἄγρια, ἀνεμοδαρμένη, μὰ δική του... Καὶ στάθηκε... Ἔτσι ἔφτειαξε τὸ πρῶτο χωριὸ ... τὸ ἔκτισε πρόχειρα... ἄρχισε μετὰ νὰ τὸ στολίζῃ... καὶ τέλος ἔμαθε νὰ τὸ ἐξωραΐζῃ καὶ νὰ τὸ ἀγαπᾷ...

Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ γεννιέται στὴ φάτνη τῆς βαρβαρότητος ὁ Παγκόσμιος πολιτισμός... Γιννιέται μαζὶ μὲ τὴν πνευματικὴ τελειοποίηση τοῦ Ἀνθρώπου...

Μεγάλωσε τὸ μικρό, ξυπόλητο πλασματάκι... ντύθηκε, ἔβαλε παπούτσια ...σπούδασε στὸ σχολειὸ τῆς Φύσης... ἔγινε μαθητὴς τῶν ἄστρων, τῆς καταιγίδας, τῆς νεροποντῆς... τελειοποίησε ὕστερα τὶς σπουδές του μέσα στὴν καρδιά του... ἀνακάλυψε τὴ δύναμή του, καὶ ὕψωσε στὸ τέλος τὸ πνευματικό του παράστημα πάνω στὴ γῆ... Καὶ τὰ πάντα ὑποτάχτηκαν στὴν θέλησή του...

Ἔτσι, διαβαίνοντας ἀνάμεσα ἀπὸ συγκρούσεις, ἀπὸ μεταναστεύσεις, ἀπὸ συμμαχίες, ἀπὸ πολέμους, ἀπὸ αὐτοκρατορίες καὶ κοινωνικὲς ἀναστατώσεις, περνῶντας ἄλλοτε λαχανιασμένος κι' ἄλλοτε μὲ βῆμα σημειωτὸν ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα στὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, ἀπ' τὸ Μεσαίωνα στὴν Ἀναγέννηση, ἀπὸ τὸ Βυζάντιο στὴ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση, ἀπὸ τὸν δέκατο ἔνατο αἰώνα στὸν εἰκοστό, ἔφτασε στὰ χρόνια τὰ δικά μας δυνατὸς ὅσο ποτές, φέρνοντας στὴ γῆ τὴν ἄνθηση ἑνὸς ὁλοφώτεινου πολιτισμοῦ...

Ἡ νηπιακὴ ἡλικία τῆς Ἀνθρωπότητος εἶχε περάσει πιά... Ὁ ἄνθρωπος μεταπήδησε στὴν ἀνδρικὴ ὡρίμανση...

Μεγάλο γεγονὸς ἐτοῦτο... Ὑψίστη εἶναι ἡ σημασία του...

Ἀλήθεια! Γιὰ σκεφθῆτε ἀπὸ ποῦ ξεκινήσαμε!!! Σταθῆτε νὰ συλλογιστῆτε τὰ παιδικὰ χρόνια τῆς Ἀνθρωπότητος!!! Ἂς τὰ φέρουμε στὴ θύμησή μας... Εἶναι τόσο χρήσιμη αὐτὴ ἡ ἀναδρομή!!! Κρύβει τόσα διδάγματα μέσα της!!!

Καὶ πρῶτα - πρῶτα ξετυλίγει πελώριο καὶ ἀπέραντο τὸ θέμα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ποὺ ἐτούτη τὴ στιγμή, ἀπασχολεῖ τὴν πανανθρώπινη σκέψη. Γιατὶ αὐτὸ τὸ μήνα γιορτάστηκε σ' ὅλο τὸν κόσμο ἡ Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ...

Λουλουδιασμένα καὶ ὁλόδροσα ἂς προβάλλουν στὸ κατώφλι τῆς καρδιᾶς μας τὰ παιδικά μας χρόνια... Μονάχα ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ νοιώσουμε σωστὰ τὰ προβλήματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας...

Ἡ νηπιακὴ ἡλικία τῆς Ἀνθρωπότητος συμβολίζει τὰ παιδικά χρόνια καθενὸς ἀπὸ μᾶς... τὰ δικά σου, καλέ μου ἀναγνώστη... τὰ δικά μου... τοῦ γείτονά μας... τῆς γιαγιᾶς καὶ τοῦ παππού μας...

Ὦ! τὰ παιδικά μας χρόνια!!! Πόσο εὔκολα τὰ λησμονήσαμε, σὰν γίναμε μεγάλοι, σὰν σοβαρευτήκαμε, σὰν βάλαμε μακρυὰ παντελόνια καὶ γραβάτα!!! Ποιὸς ἀπὸ μᾶς τ' ἀποζητᾷ;

Πὲς τὴν ἀλήθεια, εὐγενικέ μου φίλε... Ὁμολόγησέ το... Εἶναι βέβαια γιὰ σένα μιὰ ἀκριβὴ ἀνάμνηση αὐτὰ τὰ χρόνια, μά, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, δὲν ἔχεις καὶ μεγάλη διάθεση νὰ τὰ ξαναζήσῃς,.. κι' ἂς λένε οἱ ποιητὲς καὶ οἱ λογοτέχνες νοσταλγικὲς κουβέντες, γιομᾶτες πόθο γιὰ ὅ,τι πέρασε καὶ χάθηκε μέσα στῆς ζωῆς τὸ γοργὸ κατρακύλισμα...

Ἂν θέλῃς κάτι νὰ ξαναζήσῃς αὐτὸ εἶναι μονάχα τὰ νειᾶτα σου, τὰ «καημένα τὰ νειᾶτα» ποὺ πέφτουν τόσο γρήγορα ὥστε ἔκαναν κάποτε τὰ μάτια ἑνὸς Ἀττὶκ νὰ δακρύσουν!!!

Ἐκεῖ, μέσα στὴ χαριτωμένη ὁμίχλη τῆς νεανικῆς μας ζωῆς, εἶναι τοποθετημένη ἡ ἀκριβὴ γκαρνταρόμπα τῶν ἀναμνήσεών μας!!! Ἐκεῖ εἶναι οἱ πρῶτες μας ἀπορίες γιὰ τὴ ζωή, οἱ πρῶτες φιλίες, τὰ πρῶτα σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς μας, δυὸ γλυκὰ μάτια, ἕνα μπαλκόνι, κάποιο παρτέρι μὲ γιασεμί... Ἀπὸ ἐκεῖ ἀντηχεῖ γλυκόλαλη καὶ ταπεινὴ ἡ καντάδα τοῦ δρόμου, μέσα στῆς νύχτας τὴ σιγαλιά!!!

Ὅμως τὰ παιδικά μας χρόνια εἶναι τόσο μακρυὰ ἀπ' τὴν ψυχή μας;!!! Γιατὶ νὰ τὰ νοσταλγήσουμε; Τὰ σεβόμαστε βέβαια, γιατὶ μέσα τους ἀκόμα σιγοκαίει ἕνα ὠχρὸ καντήλι κι' ἀκόμα γιατὶ πάνω στὴν πουπουλένια τους θάλασσα κοιμᾶται γαληνεμένα ἡ μορφὴ μιᾶς μάννας, ἡ ἀνάμνηση ἑνὸς πατέρα ἢ μιᾶς γρηούλας γιαγιᾶς τὸ καλοκάγαθο πρόσωπο, ποὺ ἀπόμειναν σὰν σύμβολα τῆς πρώτης μας ζωῆς...

Αὐτὸ μονάχα... Ὄχι τίποτε πάρα πάνω...

Τὸ ἀσημένιο νῆμα ποὺ μᾶς ἔδενε μὲ τὴν παιδική μας ζωὴ ἐκόπηκε ἀπότομα, μόλις πατήσαμε τὸ πόδι μας στὴ στράτα τῆς δημόσιας ζωῆς. Ἔτσι, ὅταν μιλᾶμε γιὰ τὰ προβλήματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας δὲν ξεσηκώνεται ἀπὸ μέσα μας καμμιὰ τρικυμία γιὰ νὰ μᾶς πάρῃ καὶ νὰ μᾶς ρίξῃ στὴ δίνη τῆς πρώτης μας ζωῆς...

Βλοσυροὶ παρατηροῦμε κάποιες πληγὲς ποὺ ἄνοιξεν ὁ πόλεμος καὶ φρόντισαν νὰ τὶς μολύνουν τὰ δεινὰ τῆς ζωῆς καὶ οἱ κακόπιστες θεωρίες τοῦ μίσους, μέσα στὶς ἀθῷες, τὶς τρυφερὲς καρδοῦλες τῶν παιδιῶν μας...

Πόσο ἐγκληματικὴ εἶναι ἐτούτη ἡ ἀδιαφορία μας!!!

Μά, ὄχι... Χίλιες φορὲς ὄχι, σοφὲ μου ἄνθρωπε... Ἂν θέλῃς νᾶσαι δίκαιος, ἂν ἔχῃς τὴ διάθεση νὰ βοηθήσῃς τὰ παιδιὰ στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τους, βγᾶλε τὰ γυαλιά σου, λῦσε τὴ γραβάτα σου, ἀπόρριψε τὴ σοβαροφάνειά σου καὶ γίνε παιδί... Ἔλα μερικὰ χρόνια πίσω, καὶ θυμήσου, καὶ δές, καὶ ζῆσε τὰ παιδικά σου χρόνια... Ἰδὲς τὴ στράτα τοῦ σχολείου σου... Μπὲς στὸ φτωχικὸ σπιτάκι τοῦ χωριοῦ σου... πᾶρε τὴ σάκκα σου... ἄνοιξε τ' ἀλφαβητάρι σου... καὶ ξεκίνα ὕστερα σιγὰ - σιγὰ

γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς σου... Πόσες στερήσεις θὰ σὲ κυκλώσουν!!! Ἐτύχαινε πάντα νὰ πηγαίνῃς στὸ σχολειό σου χορτᾶτος; Εἶχε τὸ σπιτικό σου τὴν εὐχέρεια νὰ σοῦ ἐξασφαλίζῃ ὅ,τι εἶχες ἀνάγκη; Δὲν πείνασες; Δὲν ζήλεψες τοῦ φίλου σου τὸ παιχνίδι; Δὲν σκίρτησε ἡ καρδιά σου στὰ δυὸ σὰν ἄκουσες κάποτε νὰ μαλλιοτραβηοῦνται οἱ γονεῖς σου γιὰ μιὰ αἰτία τιποτένια; Δὲν ἔκλαψες; Δὲν σ' ἔδειραν; Δὲν δούλεψες; Δὲν ἀπόκαμες; Δὲν πόνεσες; Δὲν ἔνοιωσες ποτέ σου ὀργὴ γιὰ τοὺς μεγάλους ποὺ σὲ περιφρονοῦσαν; Ἄ! ναί! Μπές, σοφέ μου ἄνθρωπε στὸ βασίλειο τῶν παιδιῶν... Ζῆσε ἀνάμεσά τους... Γίνε ἕνα μ' αὐτά... Ἄκου τὶς καρδοῦλες του, νὰ κτυποῦν ἄλλοτε μὲ παράπονο, ἄλλοτε μὲ ἀγωνία, κι' ἄλλοτε πάλι μὲ χαρά... Κι' ὕστερα ξαναβάλε τὰ γυαλιά σου, ξαναδέσε τὴ γραββάτα σου, ξαναπᾶρε τὸ βλοσυρό σου ὕφος, καὶ ἄνοιξε τὰ πολυσέλιδα συγγράμματά σου καὶ φιλοσόφησε...

Τί εἶναι λοιπὸν ἡ κοινωνία; Δὲν εἶναι τάχα μιὰ προέκτασις τῆς παιδικῆς ζωῆς;.. Δὲν εἶναι ἀρά γε ἡ παιδικὴ ἡλικία ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος κάθε λαοῦ;... Ἀπ' αὐτοὺς τοὺς χαριτωμένους νάνους τῆς ζωῆς μας δὲν θὰ ξεπεταχτοῦνε κάποτε οἱ γίγαντες τῆς σκέψεως, τῆς σοφίας, τῆς πολιτικῆς, τῆς δημοσίας ζωῆς;... Καὶ ἂν εἶναι ἔτσι, δὲν πρέπει αὐτοὶ οἱ χαριτωμένοι νάνοι νὰ προφυλαχτοῦνε ἀπὸ κάθε κίνδυνο, νὰ μείνουν ἀμόλυντοι ἀπὸ κοινωνικὰ μικρόβια, νὰ μεγαλώσουν κανονικά, νὰ φτειάξουν γερὰ σώματα καὶ ρωμαλέες ψυχές;

Ἐσύ, ἐγώ, οἱ ἄλλοι συνομίληκοί μας, θὰ φύγουμε κάποτε ἀπ' τὴ σκηνὴ τῆς ἐνεργοῦ ζωῆς... Θὰ τεθοῦμε στὸ περιθώριο... Θὰ βρεθοῦμε, μὲ χιονισμένα μαλλιὰ καὶ κυρτωμένη ράχη, σὲ κάποιο καφενὲ νὰ πίνουμε τὸ τήλιό μας... Ἔτσι εἶναι... Μὴν διαμαρτύρεσαι, σοφέ μου ἄνθρωπε... Μὴ κτυπᾷς ξύλο... Εἴτε τὸ θέλουμε, εἴτε ὄχι, θὰ γεράσουμε... θὰ φύγουμε ἀπ' τὴ μέση τῆς λεωφόρου τῆς Κοινωνίας... Τότες, ποιὸς θὰ μᾶς ἀντικαταστήσῃ; Ποιὸς θὰ μᾶς διαδεχτῇ;.. θἀρθοῦν τότες οἱ χαριτωμένοι νάνοι, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος... Μά, πῶς θἀρθοῦν; Καχεκτικοί, ἀρρωστημένοι, μὲ μῖσος στὴν καρδιά; θἀρθοῦν νὰ γκρεμίσουν τὸν Παρθενώνα; ἢ θαρθοῦν νὰ οἰκοδομήσουν ἕνα κόσμο καλλίτερο, πιὸ ὄμορφο ἀπ' τὸν δικόμας;

Ἰδοὺ ἡ ἀπορία...

Καὶ πάνω σ' ἐτούτη τὴν παγκόσμια ἀπορία ὠργανώθηκε τόσο ὄμορφα ἡ Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ... Γιὰ νὰ συντονίσῃ τὶς προσπάθειες ὅλων τῶν Κρατῶν... Νὰ συντονίσῃ τὶς προσπάθειες ποὺ ἀποβλέπουν στὴ σωτηρία, στὴν ἀνύψωση, στὴν προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας...

Ὅλα ὡραῖα βέβαια... Καὶ τὰ Συνέδρια, καὶ τὰ ρητορικὰ σχήματα, καὶ τὰ στομφώδη λόγια... Ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα ἐτοῦτα στεκόμαστε ἐσὺ κι' ἐγώ... Οἱ ἁπλοὶ πολῖτες... Οἱ πατεράδες, οἱ μανάδες, οἱ δασκάλοι, οἱ ἱερωμένοι, οἱ ἀστυνομικοί, οἱ δικαστὲς ἀνηλίκων...

Ἐμεῖς μποροῦμε καθένας στὸν τομέα του, νὰ ἀξιοποιήσουμε μὲ τὸν πιὸ εὔκολο καὶ πρακτικὸ τρόπο τὰ πολύτιμα συμπεράσματα καὶ τὶς ὑγιεῖς κατευθύνσεις τοῦ παγκοσμίου Συνεδρίου γιὰ τὴν προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας...

Δὲν ἀπαιτεῖ φιλοσοφία τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα... Καλὴ διάθεση ἀπαιτεῖ... κατανόηση... πίστη... Κι' ὅλα θὰ πᾶνε καλά...

Σὰν ἕνα παιδὶ ἐγκληματήσῃ, τὸ στέλνουμε στὸ Ἀναμορφωτήριο, καὶ κλείνουμε τὸ φάκελλό του μὲ ἥσυχη τὴ συνείδηση... Ἴσως καὶ νὰ «νίπτωμε» τὸ χοντρά μας χέρια σὰν τὸν Πόντιο Πιλᾶτο τῆς Γραφῆς... Ὅμως τὸ θέμα δὲν τελειώνει... Ἴσα - ἴσα τότε ἀκριβῶς ἀρχίζει... Ἂς ξεπεταχτοῦν ἀπ' τὰ βάθη τῆς μακαριότητός μας χιλιάδες πύρινα ἐρωτήματα... Σὰν φίδια ἂς ξεπεταχτοῦν γιὰ νὰ μᾶς τσιμπήσουν... Γιατὶ ἐγκλημάτησε τὸ παιδί; Πῶς ζοῦν τὰ παιδιά μας; Τί τρῶνε; Τί μαθαίνουνε στὸ Σχολειό; Τί ἔργα βλέπουν; Τί βιβλία διαβάζουν; Τί Θεὸ πιστεύουν; Ποιοὶ εἶναι οἱ φίλοι τους; Μέσα σὲ ποιὸ περιβάλλον μεγαλώνουν; Τί βλέπουνε τὰ μάτια τους; Τί ἀκοῦν; Τί ὀνειρεύονται; Τί ἀγαποῦν;

Καὶ τότε ἂς ξεσηκωθοῦμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι, οἱ σοφοί, οἱ σπουδαγμένοι, ἂς κάνουμε μιὰ στρατιὰ κι' ἂς ξεκινήσουμε νὰ βροῦμε καὶ νὰ πολεμήσουμε τοὺς ἐχθροὺς τῶν παιδιῶν μας... Καὶ ἂς φανοῦμε ἀμείλικτοι. Τὰ κάνουμε ὅλα αὐτά; Εἴμαστε ἀθῶοι γιὰ τὸ κατάντημα τῶν μεταπολεμικῶν παιδιῶν; Ἤ μεριμνᾶμε καὶ τυρβάζουμε περὶ πολλά, κι' ἀφίνουμε κατὰ μέρος ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται...

Τὸ ξέρω... Γράφω ὡμά... Μὰ ἡ πέννα μου εἶναι βουτηγμένη στὴν καρδιά μου... Καὶ κάθε κέντημα μὲ πονᾷ... Τὸ ξέρω... Εἶναι σκληρὰ τὰ λόγια μου... 'Αλλὰ αὐτὰ τὰ θέματα δὲν θέλουν λογοτεχνικοὺς οἴστρους... Θέλουν μαστίγωμα, θέλουν κριτική, θέλουν ἔλεγχο, θέλουν συναγερμό...

Δὲν θἄθελα ἐτοῦτες οἱ γραμμές μου νἄχουν λογοτεχνικὴ ὁμορφιὰ... Ζωὴ θέλω νἄχουν... Ψυχή... Παράπονα... Πίστη... 'Αγάπη...

Ἄν αὐτὸ τὸ πέτυχα, δὲν ξέρω... θἄμουν ὅμως ἀπέραντα εὐτυχισμένος ἂν καταφερναν οἱ φτωχικὲς ἐτοῦτες γραμμές μου νὰ ξυπνήσουν ἔστω καὶ ἕνα μεγάλο, ἀπ' τὸ **λήθαργο** τῆς ἀδιαφορίας...

Πονηρὲς εἶναι οἱ μέρες ποὺ ζοῦμε... Τὸ ἀδηφάγο τέρας τοῦ λῃστρικοῦ κομμουνισμοῦ μὲ ἀνοικτὸ τὸ πελώριο στόμα του καραδοκεῖ... θύματα ψάχνει νἄβρῃ... Καὶ ἰδίως θύματα ἀπ' τὴν παιδικὴ ἡλικία... Τοῦ ἀρέσει ἡ τρυφερὴ σάρκα τῶν παιδιῶν μας... Μᾶς τἄκλεψε κάποτε ἀπ' τὴν ἀγκαλιά μας καὶ ἁλυσοδεμένα τὰ ὡδήγησε στὰ σκοτεινὰ βασίλεια τῆς στέππας του, γιὰ νὰ τὰ κάνῃ Γεννιτσάρους... Τὸ ἴδιο ἐπιδιώκει καὶ τώρα... Ζητάει νὰ δολοφονήσῃ τὶς καρδοῦλες τους... Πόσο πονάω καθὼς τὸ συλλογίζομαι!!! Δὲν νοιώθεις κι' ἐσὺ τὸν ἴδιο πόνο, καλέ μου ἀναγνώστη;

'Ιδὲς τὰ παιδιά μας πόσο ἀμέριμνα παίζουν ξεφωνίζοντας μέσα στὶς αὐλὲς τῶν Σχολειῶν τους!!! 'Ιδές τα πόση ζωή, πόση δροσιά, πόση χάρη δίνουν στὶς γειτονιές μας!!! Μὴ μᾶς τὰ πάρουν οἱ κόκκινοι 'Ηρώδηδες!!! Μὴ μᾶς τὰ δολοφονήσουν!!! Μὴ κλέψουν τὸ γλυκό τους χαμόγελο!!! Μὴ ξεριζώσουν τὴν πανέμορφη ψυχή τους!!! Τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἶναι ἡ αὐριανὴ 'Ελλάδα... Εἶναι τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς μας!!! Ἄς τὰ προφυλάξουμε ἀπ' τὸν κόκκινο βρυκόλακα τοὺ περιτριγυρίζει μέσα στὶς ὀτράτες τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ ρουφήξῃ τὸ αἷμα τους...

«'Εκεῖνος ὁ ὁποῖος βοηθεῖ τὸ παιδί, βοηθεῖ τὸ Ἔθνος κατὰ τρόπον ἄμεσον, διαρκῆ καὶ ἀσφαλῆ». Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπιτυχημένο σύνθημα τῆς φετεινῆς Παγκόσμιας 'Ημέρας τοῦ Παιδιοῦ. Ἄς ἀντηχήσῃ λοιπὸν σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Πατρίδος μας... Σάλπισμα ἀγῶνος ἂς γίνῃ... τὸ παιδὶ εἶναι ἡ ζωή μας, εἶναι ἡ αὐριανὴ μέρα μας, εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ἱστορίας μας...

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἄξονας, γύρω ἀπ' τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κινῆται ἡ κοινωνία μας...

Νὰ τὸ θρέψουμε, νὰ τὸ ντύσουμε, νὰ τοῦ βάλουμε παπούτσια, νὰ τὸ μορφώσουμε, νὰ πλημμυρίσουμε τὴν ψυχούλα του μὲ ἰδανικά, μὲ πίστη, μὲ ὅλες τὶς ἀρετὲς τοῦ Χριστιανικοῦ μας πολιτισμοῦ... Νὰ μὴ τ' ἀφίσουμε νὰ πλανηθῇ... Νὰ μὴ τοῦ ἐπιτρέψουμε νὰ ἀλητεύσῃ.... Νὰ τὸ ζεστάνουμε, νὰ τὸ γεμίσουμε χαμόγελα ἀγάπης...

Νὰ τὸ ὁδηγήσουμε στὸ Χριστό... Τὸ θέλει, τὸ ζητάει, τ' ἀγάπησε μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς ἅγιας καρδιᾶς Του... Τὸ φώναξε κάποτε στὴν ἐπίγεια ζωή του: «'Αφίστε τὰ παιδιὰ νἄρθρουν κοντά μου. Γιατὶ δικιά τους εἶναι ἡ βασιλεία Μου, ἡ ὁλοφώτεινη βασιλεία τῶν Οὐρανῶν... Καὶ ἂν δὲν στραφῆτε καὶ δὲν γίνετε σὰν αὐτά, δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ κερδίσετε τὴν αἰώνια ζωή...».

Ναί, φίλοι μου... Ναί, καλοί μου φίλοι... Τὰ παιδιά μας... τ' ἀθῶα αὐτὰ ἀγγελούδια ποὺ στολίζουν τὴ ζωή μας καὶ ἀπαλύνουν τὴ σκληρότητα τῆς βιοπάλης, ἂς σταθοῦν ἀνάμεσά μας σὰν ὁδηγοί, σὰν σκοπὸς τῆς ζωῆς μας...

Ἄς κοπιάσουμε γι' αὐτά... Ἄς τὰ φροντίσουμε... Ἄς τ' ἀγαπήσουμε ἀκόμα περισσότερο... Ἄς τὰ προστατεύσουμε... Ἄς τὰ βοηθήσουμε... Γιατί : **«ὅποιος βοηθεῖ τὸ παιδί, βοηθεῖ τὸ Ἔθνος κατὰ τρόπον ἄμεσον, διαρκῆ καὶ ἀσφαλῆ».**

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀντιοχείας.

Ἀπὸ Πιπίνου 58, στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα Ἀχαρνῶν.

Τὴν ὀνομασίαν αὐτήν, εἶχον 16 πόλεις τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖες κτίσθηκαν ἀπὸ τὸν Σέλευκον Α' Νικάτορα πρὸς τιμὴν τοῦ πατέρα του Ἀντιόχου. Ἡ πιὸ σπουδαία ἀπ' αὐτὲς εἶναι ἡ Ἀντιόχεια, ἡ ὁποία σὰν πρωτεύουσα τῆς Συρίας, διεδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλον στὴν Χριστιανικὴ καὶ πολιτικὴ ἱστορία. Θεωρεῖται ὡς πατρίδα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, μήτηρ τῶν ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀντιπάρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τήνου 44, στὴν Κυψέλη.

Ἡ Ἀντίπαρος, μιὰ ἀπὸ τὶς μικροκατῳκημένες νήσους τῶν Κυκλάδων, βρίσκεται δυτικὰ τῆς Πάρου. Πρὸς τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς νήσου βρίσκεται τὸ παγκόσμια γνωστὸ «σπήλαιον τῆς Ἀντιπάρου» τὸ ὁποῖον, φαίνεται, πὼς ἦτο γνωστὸ καὶ στὴν ἀρχαιότητα. Παρουσιάζει θέαμα φαντασμαγορικό. Ἕνας ἀπὸ τοὺς σταλακτίτες τοῦ σπηλαίου, σχήματος κουλουροκωνικοῦ, ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς κατοίκους «Ἁγια Τράπεζα» γιατὶ πάνω σ' αὐτὸν τὸ 1673, ἔκανε λειτουργία ὁ Γάλλος μαρκήσιος Ντὲ Νοναντέλ, πρέσβυς στὴν Κωνσταντινούπολι.

Ἀντιπάτρου.

Ἀπὸ Πανδώρου 3, στὰ Κάτω Πετράλωνα.

Μὲ τ' ὄνομα αὐτό, ἀναφέρεται στὴν ἱστορία τῆς Μακεδονίας, ὁ γυιὸς τοῦ Ἰόλα, ἕνας τῶν πιὸ διαπρεπῶν στρατηγῶν τῆς Μακεδονίας. Γεννήθηκε κατὰ τὸ 400 π.Χ. καὶ πέθανε τὸ 319 π.Χ. Μὲ τὸ ἴδιο ὅμως ὄνομα, συναντῶνται στὴν ἱστορία τῆς Μακεδονίας καὶ ἄλλοι στρατηγοὶ ἢ βασιλεῖς.

Ἀντισθένους.

Πάροδος Θ. Βρεσθένους 72, στοῦ ΦΙΞ.

Ὁ Ἀντισθένης, Ἕλλην φιλόσοφος καὶ ἱδρυτὴς τῆς Σχολῆς τῶν Κυνικῶν, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 444 π.Χ. πέθανε δὲ τὸ 370 π.Χ. Μαθητὴς τοῦ Γοργίου, φιλονίκησε ἀργότερα μὲ τὸν διδάσκαλό του καθὼς καὶ τὸν Ἰσοκράτη. Μὲ τὴν ἐμφάνισι τοῦ Σωκράτη, γίνεται μαθητής του, ὕστερα δὲ ἀπὸ τὸ θάνατο αὐτοῦ, ἵδρυσε

σχολὴ κοντὰ στὸ Γυμνάσιο Κυνοσάργους. Μαθηταί του ἦσαν ὁ Διογένης ὁ Σινωπεὺς καὶ ὁ Κράτης ὁ Θηβαῖος. Ὠνομάσθησαν κυνικοί, ἐξ αἰτίας τῆς λιτῆς καὶ ἀφρόντιδος ζωῆς καθὼς καὶ γιὰ τὴν αὐθάδη παρρησία των. Ὁ Ἀντισθένης, ἦτο δεινὸς ρήτωρ, ἰσάξιος τοῦ Ἰσοκράτους.

Ἀντιστράτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κειριαδῶν 140, στὰ Κάτω Πετράλωνα.

Ὁ Ἀντίστρατος, Ἀθηναῖος ἀρχιτέκτων, μαζὶ μὲ τοὺς Ἀλλαίσχρον, Ἀντιμαχίδη καὶ Πωρίνον, ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ «Ὀλυμπιείου» τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἐποχὴ τοῦ Πεισιστράτου.

Ἀντιφάνους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δράμας 11, στὸ Κολωνό.

Ὁ Ἀντιφάνης, ποιητὴς καὶ κωμικὸς τῆς μέσης Ἀττικῆς κωμῳδίας, κατήγετο ἀπὸ τὴν Ρόδο ἢ τὴν Σμύρνη, ἀλλὰ πολιτογραφήθηκε στὴν Ἀθήνα κατόπιν προτάσεως τοῦ Δημοσθένη. Ἔγραψε περὶ τὶς 300 κωμῳδίες. Τὶς ὑποθέσεις τῶν κωμῳδιῶν του, ἐλάμβανε κυρίως ἀπὸ τὰ συμπόσια.

Ἀντιφίλου.

Ἀπὸ Ἀλκαίου 9, στὰ Κουπόνια.

Ὁ Ἀντίφιλος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, διαδέχθηκε τὸ 323 π.Χ. τὸν φονευθέντα Λεωσθένη, στὴν ἀρχηγία τῶν συμμάχων κατὰ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον καὶ ἐνίκησε τὸν Λεοννάτον τῆς Μακεδονίας.

Ἀντιφῶντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρχιμήδους 10 στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἀντιφῶν, εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν 10 ρητόρων τοῦ Ἀττικοῦ κανόνος. Γυιὸς τοῦ Σοφίλου, κατήγετο ἀπὸ τὸ Δῆμο Ραμνοῦντος. Δίδασκε ρητορική, ἀμειβόμενος ἀδρά. Ὑπῆρξεν, ἐνδεχομένως, διδάσκαλος τοῦ Θουκυδίδη. Εἶναι ὁ πρῶτος ἀντιπρόσωπος τῆς ἐντέχνου ρητορείας, στὴν Ἀθήνα. Ἀνεμίχθη στὴ πολιτικὴ καὶ συνετέλεσε στὴν ἐγκατάστασι τῆς Βουλῆς τῶν 400 (410 π.Χ.). Ὅταν ὅμως κατελύθη ἡ δυναστεία τῶν 400, κατηγορήθηκε γιὰ προδοσία καὶ καταδικάσθηκε σὲ θάνατο. Ἡ περιουσία του δημεύθηκε, τὸ δὲ γένος του κηρύχθηκε «ἄτιμον».

Ἀντωνιάδου Ἐμμανουήλ.

Ἀπὸ Πατησίων 72, στὸ Μουσεῖο.

Ὁ Ἀντωνιάδης Ἐμμανουήλ, πολιτικὸς καὶ δημοσιογράφος γεννήθηκε στὴ Χαλέπα τῆς Κρήτης τὸ 1791 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν 1ην Αὐγούστου τοῦ 1863. Ὑπῆρξε ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐνθουσιώδη μέλη τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, γιὰ τὸ λόγο δὲ αὐτὸ καταδιωκόμενος ἀπὸ τὶς Τουρκικὲς ἀρχές, ἦρθε στὴν Ἀθήνα, τὴν ἡμέρα τῆς ἁλώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ὅταν ἐπαναστάτησε ἡ Κρήτη ἔγινε γραμματεὺς τοῦ Ἐπάρχου Μιχαὴλ Ἀφεντούλιεφ, μαζὶ δὲ μέ αὐτὸν ὠργάνωσαν τὴν ἐπανάστασι τῆς Κρήτης. Συνέβαλε σημαντικὰ στὴν ψήφισι τοῦ πρώτου Συντάγματος τῆς Τροιζῆνος. Ἐξ αἰτίας τῶν Φιλελευθέρων ἀρχῶν του, ἦλθε σὲ ρῆξι μὲ τὸν Καποδίστρια, τὸν ὁποῖον καταπολέμησε μὲ τὴν ἐφημερίδα του «Ἠώ». Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου ἀκολούθησε τὴν πολιτικὴ τοῦ Κωλέττη καὶ ἐξέδωκε στὰ Μέγαρα τὴν «Ἀθηνᾶ», ἡ ὁποία διεδραμάτισε σπουδαῖο ρόλο στὴν νεώτερη ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Ἐκδίδοντας τὴν «Ἀθηνᾶ» στὴν Ἀθήνα, μετὰ τὸ 1835, συνετέλεσε στὴν μεταπολίτευσι τοῦ 1843 ὡς καὶ στὴν ἐκθρόνισι τοῦ Ὄθωνος.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

.....

Κι' ὅμως στὴν ὕστατη ἐτούτη στιγμὴ ὁ Ταρζὰν ξεσήκωσε τὴν παιδικὴ φαντασία του σὲ μιὰ κωμικὴ προσπάθεια νὰ φανῇ σπουδαῖος... Νὰ δείξῃ στ' ἄλλα παιδιὰ τὴν ἀξία του... Νὰ μεγαλώσῃ ἀπότομα, γιὰ νὰ διηγηθῇ ἐντυπωσιακὰ ψέμματα...

Ἦταν νὰ γελάσῃ κανεὶς μ' ἐτοῦτα τὰ καμώματα; ἢ νὰ ξεσπάσῃ σ' ἕνα σπαρακτικὸ κλάμμα γιὰ τὸ ἄμοιρο ἀγοράκι, τὸ ἀδύνατο, τὸ ἀπροστάτευτο καὶ περιφρονημένο;;;

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ καθότανε κοντὰ του σιωπηλός... Γύρισε ὁ Ὀλὰφ πρὸς αὐτόν, πῆρε ἕνα ἐπίσημο ὕφος καὶ τοῦ εἶπε:

—«Ξέρεις... παρὰ λίγο νάχω ἀγωνία... Νὰ τὸ πῇς καὶ στοὺς ἄλλους...».

—«Ἀγωνία;... Τί εἶναι αὐτό;..».

—«Ἡ μεγάλη ἀγωνία ποὺ ἔρχεται πέντε λεπτὰ πρὶν νὰ πεθάνῃ κανείς...».

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ τὸν ζήλεψε... Τὸν κύτταξε σὰν ἥρωα... Ἔσκυψε τὸ κεφάλι μὲ σεβασμό...

—«Κύτταξε!» εἶπε πάλι ὁ Ὀλάφ...

Μισάνοιξε τὸ γκριζωτὸ πουκάμισό του καὶ ἔδειξε τὸ κατακόκκινο στῆθος του...

—«Αἷμα;» ρώτησεν ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ ἀναστατωμένος...

—«Σσσσ!!! Ναί! Αἷμα!.. Τὸ αἷμα μου!!! Νὰ τὸ πῇς κι' αὐτὸ στοὺς ἄλλους... Νὰ τοὺς τὰ πῇς ὅλα...».

... Αὐτὴ ἦταν ἡ μοναδική του ἐπιθυμία αὐτὴ τὴ στιγμή... Νὰ ξαφνιάσῃ τὸν Ἀλὲν Ρομπέρ, ὥστε νὰ διηγηθῇ στὰ ἄλλα τὰ παιδιὰ ὅσα εἶδε... Ἔτσι θὰ μάθαιναν ἐπὶ τέλους οἱ ἄλλοι τὶς περιπτέτειες τοῦ Ὀλάφ, καὶ σὰν γύριζε ὅλοι θὰ τὸν ἐθαύμαζαν καὶ θὰ τὸν ἔβλεπαν πιὰ σάν... «μεγάλο»...

Αὐτὴ ἦταν ἡ μοναδική του ἐπιθυμία... Καὶ γι' αὐτὸ ἀράδειαζε τόσα ψέμματα... Γιατί; ἁπλούστατα, τὸ κόκκινο στίγμα στὴ γάζα τοῦ στήθους του δὲν ἦτανε αἷμα, ἀλλὰ... χρωμικὸς ὑδράργυρος...

—«Γιατί τόσκασες ἀπὸ τὸ στρατόπεδο;» τὸν ρώτησεν ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ...

—«Ἡ Ἐλευθερία μὲ ἔσπρωξε... Ἡ Ἐλευθερία!!! Δὲν μπορεῖς νὰ μὲ καταλάβῃς ἴσως...».

—«Πῶς! Μπορῶ! Ἡ Ἐλευθερία... Τὸ ξέρω ὅτι...».

—«Ὤωχ!!! Ὤχ!..».

Ὁ Ὀλαφ ἄξαφνα ἔπεσε σὲ ἔκταση... Μά, ἕνας παροξυσμός βήχα, τὸν ἅρπαξε σὰν ἕνας ἀετός... Τὸν τράνταξε, τὸν σύντριψε μέσα στὰ νύχια του...

«Θὰ φτύσῃ αἷμα!» συλλογίστηκε τρομοκρατημένος ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ... Ἀλλὰ ὁ μικρὸς κρύφθηκεν ἀπότομα κάτω ἀπὸ τὰ σκεπάσματα του, γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσῃ

τὸν Κλεμανσώ, ποὺ κουνιότανε, ἀνεβαίνοντας σιγά—σιγὰ ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ὕπνου του. Ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ, μὲ ζαρωμένα τὰ φρύδια, παρατηροῦσε τὸν ἀόρατον Ὀλάφ—αὐτὸ τὸ λευκὸ σωρό—ποὺ συστρεφότανε, ποὺ ταραζότανε σύγκορμος, κάτω ἀπὸ τὰ σκεπάσματά του... Ἔμοιαζε μὲ τὸ Κιλιμάντζαρο, σὲ ἡφαιστειακὴ ἔκρηξη...

Κάποτε ἐπὶ τέλους ξαναβγῆκε κατακόκκινος, ἔστρεψε τὰ θολωμένα μάτια του κατὰ τὸν Ἀλὲν Ρομπέρ, καὶ ψιθύρισε μὲ κόπο:

—«Σὰν θὰ ξαναγυρίσῃς ἐκεῖ κάτω, στὸ Τερνεραί, νά...».

—«Ποτέ! Ποτέ!» τὸν διέκοψεν ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀγριεμμένος «ποτὲ δὲν θὰ ξαναπάω ἐκεῖ!!! ΤΕΡΝΕΡΑΙ!!! Μιὰ φυλακὴ στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου... Ὅταν γνωρίσῃ κανεὶς τὴν ἐλευθερία δὲν μπορεῖ νὰ θέλῃ νὰ ξαναγυρίσῃ ἐκεῖ...».

Ὁ Ὀλὰφ ξανάβηξε πάλι... Τὰ μάτια του βγῆκαν ἀπὸ τὶς κόγχες τους... Ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ αἰστάνθηκε ναυτία... Κύτταξε ἀπ' τὸ παράθυρο καί, ἄθελά του, ἀντάμωσε τὴν ἐλευθερία ἐνσαρκωμένη στοὺς διαβάτες ποὺ περνοῦσαν στὸ δρόμο...

... Ἕνας παρατήρησε μιὰ βιτρίνα... δίστασε... μά, μπῆκε στὸ τέλος μέσα στὸ κατάστημα, γιὰ νὰ ψωνίσῃ...

... Ἕνας ἄλλος κάθισε πάνω σ' ἕνα πάγκο, καὶ τράβηξεν ἀπὸ τὴν τσέπη του μίαν ἐφημερίδα...

... Ἕνας τρίτος πῆγε νὰ διασχίσῃ τὸ δρόμο... ἄλλαξε γνώμη... καὶ ξαναγύρισε πίσω...

Νὰ ἡ ἐλευθερία!!! ἐκεῖ κάτω!!!

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔνοιωσε τὴν ἐπιθυμία νὰ σπάσῃ τὸ τζάμι, καὶ νὰ πηδήξῃ κάτω...

Νὰ ἡ Ἐλευθερία!!! Συντροφεύει ἐκείνους ἐκεῖ τοὺς δυὸ μαθητάς, ποὺ ἄφισαν τοὺς χαρτοφύλακές τους στὴ ρίζα ἑνὸς δένδρου καὶ κυνηγιῶνται, ἐνῷ τὰ περιλαίμιά τους πετοῦν στὸν ἀέρα...

Κι' ἀκόμα ἡ ἐλευθερία τῶν πουλιῶν ποὺ πετοῦν ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρί, δίχως περιορισμούς...

Μόνο αὐτὸ τὸ τζάμι τὸν χώριζε ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τοῦ δρόμου...

Σὲ λίγο ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ θὰ ξαναγύριζε νὰ τὸν ὁδηγήσῃ τὴν καθωρισμένη ὥρα στὸ Τερνεραί...

Θὰ ξανάβρισκε ἐκεῖ τὸ κάθε κιγκλίδωμα κι' ὅλες τὶς πόρτες ἀνοικτές... Ἀσφαλῶς!!! Ἀλλά, τὸ ρολόϊ δὲν σταματοῦσε ποτὲς ἐκεῖ... Ἐκεῖ, ὅπως καὶ στὸ σπίτι τῶν θετῶν γονιῶν του, ὅπως παντοῦ ὅπου θυμότανε νὰ εἶχε ζήσει, ἡ ἀληθινὴ φυλακὴ ἦταν ἡ ἀδιάκοπη χρησιμοποίηση τοῦ χρόνου...

Ἀλλὰ γι' αὐτὰ τὰ δύο ἀγόρια ποὺ κυνηγιῶνται στὸ δρόμο καὶ τῶν ὁποίων οἱ εὔθυμες κραυγὲς ἔφθαναν τὸ ἴδιο μακρυνὲς ἴσαμε ἐδῶ, ὅσο καὶ ὁ ἐκρηκτικὸς βήχας τοῦ Ὀλὰφ κάτω ἀπὸ τὰ σκεπάσματα του, γι' αὐτὰ τὰ δύο ἀμέριμνα ἀγόρια, τὸ ρολόϊ εἶχε σταματήσει... Θὰ ξαναγύριζαν στὸ σπίτι τῶν γονιῶν τους... Ἐλεύθερα... Ἐντελῶς ἐλεύθερα... Σὰν ἐκεῖνο τὸ ἄλλο ἀγόρι, ποὺ εἶχε ἰδῆ, τὴν ἡμέρα ποὺ ἦρθε στὸ Παρίσι, νὰ εἶναι ξαπλωμένο στὸ πίσω μέρος μιᾶς μκούνας... Ἄχ! Πόσο τὸ εἶχε μισήσει!!! Καὶ πάλι ἔσφιξε τὶς γροθιές του μὲσα στὰ πολὺ μακρυὰ μανίκια του, ψιθυρίζοντας: «**Ἡ Ἐλευθερία**!!!».

—«Πλησίασε» σιγοψιθύρισεν ὁ Ὀλὰφ «θὰ σοῦ πῶ ἕνα μυστικὸ τοῦ Νοσοκομείου...».

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ πλησίασε, μπαίνοντας πάλι στὴ ζώνη τοῦ πυρετοῦ... Ἡ ἀναπνοὴ τοῦ μικροῦ ἄρρωστου τοῦ ξέσταινε τὸ πρόσωπο... Διέκρινε ἕνα ἐλαφρὸ ρόγχο, ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐκπνοή, ποὺ μύριζε αἰθέρα...

—«Μέσα σ' αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖο» συνέχισεν ἀργὰ καὶ ψυθιριστὰ ὁ Ὀλὰφ «διατηροῦν φυλακισμένο ἕνα σκύλο, καὶ κάνουν πειράματα... Τὸν ἀκούω νὰ φωνάζῃ.

—«Νὰ φωνάζῃ;» ρώτησε τρομαγμένος ὁ Ρομπὲρ «Μὰ γιατί; Τί τοῦ κάνουνε;».

—«'Εμβολιασμοὺς!!!» εἶπε μὲ κωμικὸ σπαραγμὸ ὁ 'Ολάφ. χωρὶς νὰ ξέρῃ τί σημαίνει αὐτὴ ἡ λέξη, ποὺ τυχαῖα ἄκουσε... Οὔτε ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ κατάλαβε τὴ σημασία της... 'Εν τούτοις ἀνταλλάξανε ἕνα βλέμμα ἀποστροφῆς...

—«Πρέπει νὰ τὸν ἐλευθερώσουμε» εἶπεν ἀποφασιστικὰ ὁ Ρομπὲρ «Ποῦ εἶναι;».

—«"Ακου λοιπὸν...» τοῦ ἀπάντησεν ὁ 'Ολάφ, κι' ἄρχισε νὰ τοῦ ἐξηγῇ πὼς μπορεῖ νὰ φθάσῃ ἴσαμε τὴ φυλακὴ τοῦ σκύλου... Τοῦ καθώρισε ἕνα πολύπλοκο δρομολόγιο... Μία αἴθουσα ἀπ' ἐδῶ... Μία πόρτα ἀπέναντι... Στρίβεις... Διάδρομος... καὶ ἄλλη αἴθουσα κ.λ.π.... 'Ο 'Αλὲν Ρομπὲρ ζάρωνε τὰ φρύδια καὶ ἄνοιγε τὸ στόμα, προσπαθῶντας νὰ συγκρατήσῃ καλύτερα τὴ διαδρομή... Σὲ λίγο ἦταν ἕτοιμος νὰ ξεκινήσῃ, ἔσκυψε λοιπὸν πάνω στὸ προσκέφαλο τοῦ 'Ολάφ, καὶ τοῦ ψιθύρισεν:

—«"Αν ἡ 'Αρχηγὸς γυρίσῃ πρὶν ἀπὸ μένα, βρὲς μιὰ δικαιολογία ... Πὲς ὅ,τι θέλεις... Πὲς ὅτι εἶμαι στὸ ἀποχωρητήριο». Καὶ ξεκίνησεν ὕστερα πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ μαρτυρικοῦ σκυλιοῦ...

... Στὸ κατώφλι τῆς πρώτης αἴθουσας, εἴκοσι σκυθρωπὰ βλέμματα, τὸν ἀνάγκασαν νὰ καρφωθῇ ἀπότομα στὴ θέση του... "Οχι εἴκοσι! Λάθος! Δέκα ἐννέα μόνο!.. Γιατὶ ὁ 20ὸς, ἕνας ἄρρωστος, ἦταν σκεπασμένος μὲ τὸ σεντόνι μέχρι πάνω κι' ἀπ' τὰ μαλλιά του... "Ηταν ἀκίνητος... "Ηταν κρύος... "Ηταν...

—«... πεθαμένος!!!» ψιθύρισεν ὁ Ρομπὲρ μὲ τρόμο, καὶ βάδισε στὴ μύτη τῶν ποδιῶν του, περνῶντας κοντὰ ἀπ' τὸ νεκρικὸ κρεβάτι... 'Αλλὰ δὲν τόλμησε νὰ κάνῃ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ γιατὶ οἱ ἄλλοι τὸν κυττοῦσαν σιωπηλά...

"Οταν ἔφθασε στὴν ἄλλη πόρτα, ὁ τελευταῖος ἄρρωστος ἔβγαλε μία σπαρακτικὴ κραυγὴ καὶ, βγάζοντας κάτω ἀπὸ τὰ σκεπάσματα τὰ δύο σκελετωμένα χέρια του, ἐπεχείρησε νὰ διώξῃ ἕνα μαῦρο γάτο, ποὺ εἶχε ἀνεβῇ πάνω στὴν κουβέρτα του... 'Ο γάτος τὸν κύτταξε χωρὶς θυμό, ἀποτραβήχτηκε, χασμουρήθηκε καὶ ἀπομακρύνθηκε μὲ ἀργὰ βήματα...

—«Πᾶρτε τον!» φώναξε ὁ ἄρρωστος στὴ νοσοκόμο ποὺ ἔφθασε... «Γρήγορα! Γρήγορα! Πᾶρτε τον ἀπὸ ἐδῶ!».

—«'Ελᾶτε! 'Ησυχᾶστε!» ἔκαμε ἡ νοσοκόμος, ξαναφτειάχνοντας τὸ κρεβάτι του... «Αὐτὸ τὸ ζῷο δὲν σᾶς ἔκανε τίποτα!..».

—«Τίποτα δὲν ἔκανε;.. Καὶ τὸ 13; καὶ τὸ 17;... Κάθε φορὰ ποὺ κοιμᾶται πάνω σ' ἕνα κρεβάτι μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι σίγουρος ὅτι...».

—«Μὰ ὄχι! μὰ ὄχι!!!» ἐπέμενε ἡ ἀδελφή...

—«Τί συμβαίνει;» τόλμησε νὰ ρωτήσῃ ὁ 'Αλὲν Ρομπέρ...

—«Τὸν φωνάζουν: «ὁ γάτος ἐκείνων ποὺ πεθαίνουν» τοῦ ἀπάντησεν ἡ νοσοκόμα μὲ χαμηλὴ φωνὴ «ἔχουν βάλλει στὸ κεφάλι τους ὅτι αὐτὸ τὸ πτωχὸ ζῷο προαισθάνεται τὸν θάνατο τῶν ἀσθενῶν καὶ ὅτι κάθε φορὰ ποὺ... 'Αλλὰ τί ζητᾶς ἐδῶ μικρέ;» ρώτησε ἄξαφνα ἡ νοσοκόμα προσέχοντας ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸν Ρομπέρ...

—«Τό... τὴν... τὸν... τήν... τὴν ἑπομένη αἴθουσα» εἶπε αὐτὸς σπρώχνοντας γρήγορα τὴν πόρτα... Καί, βγαίνοντας ἔξω, πρόσεξε μήπως τὸν κακολουθοῦσε κανείς... "Οταν βεβαιώθηκε ὅτι ἡ νοσοκόμα δὲν ἦρθε ξοπίσω του, διέσχισε γρήγορα καὶ τὴν ἑπομένη αἴθουσα, ποὺ ἦταν ἥσυχη καὶ ἔρημη, κατέβηκε μιὰ σκάλα κι' ἔπειτα πέρασε ἕνα σκοτεινὸ διάδρομο... Πόση γαλήνη τὸν κύκλωσε!!. τοῦ φάνηκεν ὅτι βυθίστηκεν ἀπότομα σὲ κάποιον ἄλλο κόσμο... "Υστερα ἀπὸ τὸν πόνο, ἡ σιωπή... Τί νὰ σήμαινε αὐτό;.. Τί βρισκότανε λοιπὸν στὸ βάθος τοῦ Νοσοκομείου;..

'Ο διάδρομος φωτιζότανε ἀπὸ ἀριστερὰ ἀπὸ μιὰ τζαμένια πόρτα..."Ερριξε ἐκεῖ μηχανικὰ ἕνα βιαστικὸ βλέμμα, καὶ στάθηκεν ἔκπληκτος. 'Ο σκύλος βρισκότανε μέσα, ἐντελῶς μόνος, ξαπλωμένος πάνω σὲ σκεπάσματα, στὰ πόδια τοῦ καλοριφὲρ... Εἶχε μυρισ-τῆ τὸν νεοφερμένο πρὶν νὰ τὸν δῇ, καὶ φοβότανε...

(Συνεχίζεται)

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 7ης τρέχοντος μηνὸς ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐξουσιοδοτήσεως ἐνέκρινε τὸ ἀπὸ μακροῦ κατατεθειμένον εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου, δι' οὗ συνιστᾶται κλάδος ὑγείας τῶν ἀστυνομικῶν παρὰ τῷ Ε.Τ.Υ.Α.Π. διακοπτομένης τῆς περαιτέρω παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίσεώς των. Τὸ κείμενον τοῦ ψηφισθέντος νόμου, ὅστις ἐστάλη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1018/58 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ διακοπῆς τῆς παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων» καὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Ἄρθρον 1. Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσε ἡ ὑπ' ἀριθ. 1018 τῆς 8-11-58 Πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 203 τῆς 13-11-58 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α) ἀφορῶσα διακοπὴν τῆς παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἔχουσα οὕτω :

ΠΡΑΞΙΣ

Ὑπ' ἀριθ. 1018 τῆς 8/11/1958

«Περὶ διακοπῆς τῆς παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων»

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν: 1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11836/295/1 ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1958 πρότασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς προτείνεται νὰ διακοπῇ ἡ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἀσφάλισις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 26-1-56 Β.Δ. «περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, εἰς τὴν παροχὴν νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, 3) σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀποφασίζει:

1. Ἡ περαιτέρω ἀσφάλισις παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Α.Ν. 1846/951 μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἡ γενομένη βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 13596/Ε. 508 ἀπὸ 2-2-53 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 2698/53 παύει ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ 1ου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Α.Ν. 1846/51.

2. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐνεργηθεῖσαι ἤδη κρατήσεις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ἔ. κατατίθενται, μερίμνῃ τῶν οἰκείων Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ τῆς Ἀστυνομίας εἰς ἔντοκον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. καὶ θέλουσι διατεθῆ ἐν καιρῷ ὑπὲρ σκοποῦ ὁρισθησομένου διὰ μεταγενεστέρας Πράξεώς μας.

Τυχὸν ὀφειλόμεναι πρὸς τὸ Ι.Κ.Α. εἰσφοραὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀναγόμεναι εἰς χρόνον προγενέστερον τοῦ Νοεμβρίου ἐ. ἔ. παρακρατοῦνται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τούτων καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. εἰς μηναίας δόσεις, μέχρις ἐξοφλήσεώς των.

3. Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1018 Πρᾶξιν του κυρωθησομένην νομοθετικῶς μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος *Τὰ Μέλη*

Αἱ ἐν παρ. 2 τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης Πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναφερόμεναι κρατήσεις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, μηνὸς Νοεμβρίου 1958 ὡς καὶ αἱ μετέπειτα γενόμεναι τοιαῦται κατατεθειμέναι ὑπὲρ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., περιέρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 συνιστώμενον Κλάδον Ὑγείας τούτου.

Οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἁρμοδιότητος Ἀστυνομίας Πόλεων, δι' οὓς δὲν ἐγένοντο κρα-

τήσεις, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀναδρομικὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1958.

Ἄρθρον 2.—1. Διὰ τὴν παροχὴν νοσοκομειακῆς καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ νοσοκομειακῆς καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν τακτικῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

2. Ἡ ἐν Νοσοκομείῳ νοσηλεία μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν ἀστυνομικῶν, κατὰ θέσιν, ὁρίζεται ὡς κάτωθι:

α) Διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας ἀστυνομικῶν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ ὙπαστυνόμουἈ' τάξεως, εἰς κλίνας Ββ' θέσεως.

β) Διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας ἀπὸ Ἀστυνόμου Β' τάξεως μέχρι καὶ τοῦ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α' τάξεως, εἰς κλινας Βα' θέσεως.

γ) Διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας Ἀρχηγοῦ, εἰς κλίνας Α' θέσεως.

3. Ὅπου προβλέπεται, κατὰ τὰς κειμένας περὶ νοσηλείας τῶν μελῶν οἰκογενείας τῶν τακτικῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, ὅτι γνωματεύει ἡ Πρωτοβάθμιος Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 1811/51 γνωματεύει ἀντ' αὐτῆς, διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ παρ' ἑκάστῃ Ἀστυν. Δ/νσει Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 3.—1. Παρὰ τῷ Ἐπικουρικῷ Ταμείῳ Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων συνιστᾶται αὐτοτελὴς Κλάδος Ὑγείας, εἰς ὃν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας των.

2. Εἰς τὸν οὕτω συνιστώμενον Κλάδον Ὑγείας δύνανται νὰ μετέχωσιν ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦσι καὶ οἱ καταστάντες ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος καὶ ἐντεῦθεν συνταξιοῦχοι ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι Ἀστυν. Πόλεων, ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς καθιστάμενοι τοιοῦτοι, δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των, ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των διαμένωσιν εἰς ἃς πόλεις λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τοῦ ὅρου «πόλις» ἐνταῦθα δυναμένου νὰ περιλάβῃ καὶ τὰ προάστεια, δι' ἐκδοθησομένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος, Κανονισμοῦ. Οὗτοι ὀφείλουσιν νὰ ὑποβάλωσιν ὑπεύθυνον περὶ τούτου δήλωσιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἀφ' ἧς καταστῶσιν συνταξιοῦχοι προκειμένου περὶ τῶν ἐφεξῆς καθισταμένων.

3. Συνταξιοῦχος διαγραφόμενος, κατόπιν αἰτήσεώς του ἐκ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἐφ' ὅσον ἔχει τοὐλάχιστον ἐτησίαν συμμετοχὴν εἰς τὸν Κλάδον τοῦτον, δικαιοῦται περιθάλψεως δι' ἑαυτὸν καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας του ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς διεγράφη. Οὗτος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ νέου ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κλάδον τοῦτον.

4. Ὁμοίως ἀστυνομικὸς ἢ διοικητικὸς ὑπάλληλος Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπολυθείς τοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας καὶ μὴ συνταξιοδοθηθείς, ἐφ' ὅσον ἔχει τοὐλάχιστον ἐτησίαν συμμετοχὴν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, δικαιοῦται περιθάλψεως ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς διεγράφη δι' ἑαυτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

5. Τὰ κατὰ τὸ ἄθρορν 4 τοῦ παρόντος δικαιούμενα περιθάλψεως μέλη οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχου ἀστυνομικοῦ καὶ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου Ἀστυν. Πόλεων, δικαιοῦνται περιθάλψεως ἐπίσης ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀπὸ τοῦ θανάτου του, ἐφ' ὅσον ὁ ἀποβιώσας εἶχεν ἐτησίαν τοὐλάχιστον συμμετοχὴν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας. Τὰ ἀνωτέρω μέλη, ἐφ' ὅσον δικαιωθῶσι συντάξεως, δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἀσφάλισιν, ἐὰν δύο μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ παρέχεται ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον περίθαλψις, ἤθελον ὑποβάλει σχετικὴν πρὸς τοῦτο δήλωσιν.

6. Τῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας ἐξαιροῦνται οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἠσφαλισμένοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς Ταμεῖον κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.

Ἄρθρον 4.—1. Ὡς μέλη οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται:

α) Ἡ σύζυγος ἢ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος σύζυγος.

β) Τὰ ἄγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα, υἱοθετηθέντα, πρόγονοι) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

γ) Ἄποροι καὶ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν γονεῖς.

δ) Ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἢ ἐν διαζεύξει, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

ε) Ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

2. Τὰ πρόσωπα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' γ' δ' καὶ ε' θεωροῦνται ὡς μέλη οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον συμβιοῦσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ συντήρησις των βαρύνει κυρίως αὐτόν.

3. Δὲν δικαιοῦνται παροχῶν μέλη οἰκογενείας ἠσφαλισμένων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως παρ' ἄλλου Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου ἢ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 5.—1. Οἱ ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας δικαιοῦνται τῶν κάτωθι παροχῶν:

α) Τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ οἱ συνταξιοῦχοι καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., ἐκ τῶν πόρων τοῦ Κλάδου Ὑγείας, τοῦ ποσοῦ συμμετοχῆς αὐτῶν, καθ' ἃς περιπτώσεις προβλέπεται τοῦτο, διὰ τὴν παρεχομένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου νοσοκομειακὴν καὶ ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται εὐθέως εἰς τοὺς δικαιούχους, ἄνευ ἀναμίξεως τοῦ ἠσφαλισμένου.

β) Τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν συνταξιούχων ὡς καὶ τῶν ἀποβιούντων ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 3, νοσοκομειακῆς καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως, εἰς ἣν ἔκτασιν καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ Δημόσιον παρέχει τοιαύτην εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, στηριζομένης εἰς σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Υ.Τ.Α.Π., δύνανται νὰ εὐρύνωνται ἢ νὰ περιορίζωνται αἱ ἀνωτέρω παροχαί, καθὼς καὶ νὰ ἐπιχορηγῶνται αἱ παιδικαὶ ἐξοχαὶ τῶν τέκνων τῶν ἠσφαλισμένων.

3. Τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν συνταξιούχων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων νοσηλεύονται εἰς θέσιν ἀνάλογον πρὸς τὸν βαθμὸν ὃν κατεῖχεν ὁ συνταξιοῦχος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

4. Διὰ Κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος, θέλει καθορισθῆ λεπτομερῶς ὁ τρόπος παροχῆς τῆς νοσοκομειακῆς, ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ ἠσφαλισμένα μέλη, ὁ τρόπος καταβολῆς τοῦ ποσοῦ συμμετοχῆς τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὰς δαπάνας νοσηλείας καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 6.—1. Αἱ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπόμεναι παροχαὶ ἐκ μέρους τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἄρχονται:

α) Διὰ τοὺς κατὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1958 ἠσφαλισμένους παρὰ τῷ Ι.Κ.Α., εὐθὺς ὡς λήξει ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 1846/51 ἀντίστοιχος ὑποχρέωσις τοῦ Ι.Κ.Α.

β) Διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

γ) Διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς διοριζομένους εἰς τὸ Σῶμα, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει ἑξάμηνον συμμετοχὴν εἰς κρατήσεις.

δ) Διὰ τοὺς συνταξιούχους καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει ἑξάμηνον συμμετοχὴν εἰς κρατήσεις.

Ἄρθρον 7.—Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἔχει οὗτος τοὺς κάτωθι πόρους:

1. Κράτησιν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἁρμοδιότητος Ἀστυν. Πόλεων, ὡς ἐπίσης καὶ κράτησιν ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν συνταξιούχων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Ἀστυν. Πόλεων, κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις.

α) Οἱ βαρυνόμενοι μὲ τὴν συντήρησιν μέλους οἰκογενείας ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορὰν 2 %

β) Οἱ μὴ βαρυνόμενοι μὲ τὴν συντήρησιν μέλους οἰκογενείας, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορὰν 1 %.

2. Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, στηριζομένης εἰς σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. καὶ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται κατὰ κατηγορίας ἠσφαλισμένων ἢ κεχωρισμένως διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχους, τὰ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παρ. 1 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ποσοστά.

Διὰ Κανόνισμοῦ, ἐκδιδομένου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος, θέλει καθορισθῆ λεπτομερῶς ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

3. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπονται οἱ πόροι τοῦ Κλάδου Ὑγείας νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἑτέρους, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων σκοπῶν.

4. Ἡ ἐν γένει περιουσία τοῦ Κλάδου Ὑγείας δὲν κατάσχεται οὐδ' ἐκχωρεῖται, εἰμὴ διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ κατόπιν τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 8.—1. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κλάδου Ὑγείας, τὸ Ε.Τ.Υ.Α.Π. δικαιοῦται νὰ χρησιμοποιῇ, ἄνευ ἀποζημιώσεως ἢ ἀμοιβῆς: α) τὰ Ἰατρεῖα τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ Ἰατρεῖα τῶν Ἀστυν. Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ ἰατρικὰ μέσα, ἐπι-

στημονικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἐργαλεῖα, β) τοὺς Ὑγειον. Ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Εἰς τούτους μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ καθορισθῇ χορήγησις ἀποζημιώσεως διὰ τὰς πέραν ὡρισμένου ἀριθμοῦ κατ' οἶκον ἐπισκέψεις.

2. Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι τὰ ἀνωτέρω δὲν εἶναι ἐπαρκῆ ἢ εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ παροχῆς τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένης περιθάλψεως, δύναται ὅπως, ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐξουσίᾳ αὐτοῦ, ἀποφασίζῃ τὴν καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠσφαλισμένων, π.χ. διὰ συμβάσεων μεθ' οἱωνδήποτε Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων, Ἰδιωτικῶν Κλινικῶν, ἰδιωτικῶν ἰατρῶν κλπ.

3. Πᾶσα μὴ συμμόρφωσις τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις καὶ Κανονισμοὺς παροχῆς περιθάλψεως ἐπιφέρει τὴν παντελῆ ἢ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον διακοπὴν πάσης παροχῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Ἄρθρον 9.—1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1494/50 «περὶ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων», ὡς οὗτος ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 1593/50 προβλεπόμενον Διοικ. Συμβούλιον, καθίσταται ἁρμόδιον καὶ διὰ τὸν Κλάδον Ὑγείας.

2. Ὁσάκις συζητοῦνται θέματα τοῦ Κλάδου τούτου τοῦ Συμβουλίου μετέχει ὡς μέλος καὶ εἷς Ὑγειον. Δ/ντὴς Α' ἢ Β' τάξεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ.

3. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ λαμβάνει πάντα τὰ προσήκοντα μέτρα, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος καθοριζομένου σκοποῦ.

4. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δύναται νὰ πραγματοποιῇ τρεῖς (3) τακτικὰς συνεδριάσεις κατὰ μῆνα καὶ ἐκτάκτους, ὁσάκις αἱ ἀνάγκαι τὸ ἐπιβάλλουσι διὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου Ὑγείας. Εἰς τὰ μὴ ἀστυνομικὰ μέλη χορηγεῖται ἀποζημίωσις καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, οὐχὶ πάντως διὰ πλείονας τῶν τριῶν συνεδριάσεων κατὰ μῆνα συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. 1494/50 καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 10.—Ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν λαμβανομένων παρ' αὐτοῦ ἀποφάσεων, τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Λογιστοῦ, τοῦ Γραμματέως, των ὑπαλλήλων, τὴν εὐθύνην τῶν Διοικούντων, τὰ ἔξοδα Διαχειρίσεως καὶ Διοικήσεως, τὴν τοποθέτησιν κεφαλαίων, τὸν Ἰσολογισμὸν καὶ ἔλεγχον δαπανῶν, τὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων, τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν κ.λ.π. τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 16, 17, καὶ 21 τοῦ Α.Ν. 1494/50, ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 1593/50.

Ἄρθρον 11.—1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν πρώτων ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἢ τυχὸν δυσχερειῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του, ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ὑπὸ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. ποσοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ κεφαλαίων τοῦ Κλάδου παροχῆς ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος, ὑπὸ τύπον ἀτόκου δανείου πρὸς τὸν Κλάδον Ὑγείας.

2. Ὁ τρόπος τῆς τμηματικῆς ἀποδόσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δανείου καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Ἄρθρον 12.—1. Πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων Κανονισμῶν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., καταρτίζει καὶ πάντα ἕτερον Κανονισμὸν, πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου προκυπτόντων ζητημάτων. Πάντες οἱ Κανονισμοὶ ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῆς γνώμης του εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἔγκρισιν, ἰσχύουν δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν δύνανται νὰ τροποποιῶνται, συμπληρῶνται καὶ ἀντικαθίστανται οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες: Βαρουξάκης Βελισσάριος, Παγουτζῆς Θεοφάνης, Ζαχαράκης Παναγιώτης, 'Ανδρεόπουλος Νικόλαος, Καβαθᾶς Σπυρίδων, Στεργίου Χρῆστος καὶ Τσουρουπάκης Νικόλαος.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας ὁ ἀρχιφύλαξ Βέρροιος 'Ανδρέας καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Κομνηνέας Γεώργιος.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀστυφύλαξ Δαμαλᾶς Βασίλειος.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 20-9-59, ὁ ἀποθανὼν ἀστυφύλαξ Μπακομῆτρος 'Εμμανουήλ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Ροῦσσον Παναγ. διότι οὗτος χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητικότητα καὶ τὸν ζῆλον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰς τὴν Κεντρικὴν ἀγορὰν τὸν κλέπτην πορτοφολίων Κοντὸν 'Αντ., ὅστις ἐτύγχανε ἄγνωστος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Μπασοῦλον Πέτρον, διότι χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν του παρατηρητικότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπέτυχε κατόπιν παρακολουθήσεως τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν τοῦ κακοποιοῦ Μερτζώνη 'Ελευθερίου, κκθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἐπεχείρει νὰ ἁφαιρέσῃ χρήματα ἐκ τσάντας γυναικὸς ἐντὸς λεωφορείου αὐτοκινήτου.

—Δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Γιώτην Κωνστ., διότι τὴν 9,05' ὥραν τῆς 4/6/59 ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἀντιληφθεὶς ἐντὸς τῆς θαλάσσης γυναῖκα κινδυνεύουσαν νὰ πνιγῇ χωρὶς χρονοτριβὴν καὶ ἀψηφῶν πάντα κίνδυνον τῆς ζωῆς του, διότι ἠγνόει τὸ βάθος τῶν ὑδάτων εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰσῆλθεν εἰς τὴν θάλασσαν χωρὶς νὰ ἀποβάλῃ τὴν στολήν του καὶ κατώρθωσε νὰ διασώσῃ τὴν ἀνωτέρω, προκαλέσας εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Τσοκάκην Βασίλειον, διότι οὗτος ἀναπτύξας ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα ἐπέτυχε τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὴν σύλληψιν τεσσάρων ὁδηγῶν τροχοφόρων, οἵτινες εἶχον παρασύρει καὶ τραυματίσει ἰσάριθμα ἄτομα κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα εἰς διάφορα μέρη τῆς Πρωτευούσης. Οἱ ἐν λόγῳ δράσται ἦσαν ἄγνωστοι, διότι μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἐξηφανίσθησαν χωρὶς νὰ λάβῃ τις τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀχήματός των.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς: Α) 'Υπαρχιφύλακαν Μπέην Γεώργιον, Β) ἀστυφύλακας: Γεωργιάδην Γαβριὴλ, 'Ηλιάκην Νικόλαον καὶ Γιάγκον 'Ιωάννην, διότι ἀποτελοῦντες τὸ ἀστυνομικὸν προσωπικὸν τῆς κατασκηνώσεως εἰργάσθησαν μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ ἐργατικότητα εἰς τὰ εἰδικῶς ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα, συμβάλαντες καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνώσεως.

—Δι' ἄλλης διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἀπενε-

μήθη ἔπαινος εἰς τὸν ἀστυφύλακα Μαγκαφᾶν Ἰωάννην, διότι οὗτος τὴν 21-8-59 διὰ τῆς ἑτοιμότητος πνεύματος, ταχείας καὶ καλῆς ἐνεργείας, ἐπέτυχε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀναχωρήσαντος α/π «ΜΕΝΤΙΤΕΡΑΝΙΑ» πρὸς παραλαβὴν 32 ξένων περιηγητῶν, οἵτινες λόγῳ καθυστερήσεώς των παρέμεινον εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Πειραιῶς, προκαλέσας οὕτω τὰ εὐμενέστατα σχόλια τούτων διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Καὶ στὴν καινούργια της ὥρα (μεσημέρι Παρασκευῆς) ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων σημειώνει τὴν ἴδια, μεγάλη ἐπιτυχία, ὅπως καὶ πρῶτα. Ἡ ἀνθρώπινη πρόζα της, ἡ καλὴ ποιότητα τῶν προγραμμάτων της, ἡ ὠφελιμότητα καὶ ἡ κοινωνικὴ διδαχή της, μαζὶ μὲ τὰ ὄμορφα καὶ καλοδιαλεγμένα τραγούδια της δημιουργοῦν ἕνα διαλεχτὸ ραδιοφωνικὸ σύνολο, ποὺ συγκινεῖ, διδάσκει, ἐμπνέει καὶ ἐνθουσιάζει.

*

—Στὸ συνθέτη καὶ ἐκλεκτὸ μαέστρο Γιάννη Βέλλα ἦταν ἀφιερωμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 25-9-1959, στὸ ὁποῖο μεταδόθηκαν οἱ γνωστὲς κι' οἱ πιὸ ἀγαπημένες συνθέσεις τοῦ Γιάννη Βέλλα. Ἐπίσης μετεδόθη καὶ χαρακτηριστικὴ ραδιοφωνικὴ συνέντευξή του πρὸς τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ἐνθουσίασε ξεχωριστά. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν τέλος καθοδηγητικὰ συνθήματα πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ θέματα τροχαίας κινήσεως, γιὰ τοὺς ὁδηγούς, τοὺς πεζούς, τοὺς μαθητάς, τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους.

*

—Μὲ τὴν Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τῶν Βρυξελλῶν, ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 2-10-1959, στὸ ὁποῖο συνεχίστηκεν ἡ ἀνάπτυξη τῶν μεθόδων καὶ τοῦ τρόπου δράσεως τῶν λωποδυτῶν, ἀνάμεσα σ' ἕνα ποικίλο Ἑλληνικὸ πρόγραμμα, παληῶν καὶ νέων ἐλαφρῶν τραγουδιῶν.

*

—Διδακτική, ἐνδιαφέρουσα, διαφωτιστικὴ ἡ Ἐκπομπὴ τῆς 9-10-1959 παρουσίασε καὶ ὑπογράμμισε στὸ κοινὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ κόλπα τῶν πορτοφολάδων, μὲ βάση τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ν.Ἀρχιμανδρίτου: «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ». Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν τραγούδια τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγαπημένου τοῦ κοινοῦ μαέστρου καὶ συνθέτου Τάκη Μωράκη, καθὼς καὶ ἕνας περιληπτικὸς ἀπολογισμὸς τῆς πλουσίας καλλιτεχνικῆς ζωῆς του. Καὶ πάλιν τὸ πρόγραμμα ἄνοιξεν ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τῶν Βρυξελλῶν.

(Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ δόκιμος Ὑπαστυνόμος κ. Σπῦρος Πηλός).

***

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΝ

Εἰς τὸ τεῦχος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» τῆς 1ης Ὀκτωβρίου, ἐκ τυπογραφικῆς παραλείψεως, εἰς τὸ δημοσίευμα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Πανοπούλου, δὲν ἀνεγράφησαν τὰ ὀνόματα τῆς ἀστυνομικῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτις παρέστη κατὰ τὴν κηδείαν, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦτο ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Τσίπης Κων)νος· ἀπετελεῖτο δὲ ἐκ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν κ.κ. Γρηγορέα Γεωργίου καὶ Νικηφόρου Νικολάου, Ἀστυνόμων Α' κ.κ. Κιτσοπανίδη Ἀθανασίου καὶ Γεωργουλέα Ἀθανασίου, Ἀστυνόμων Β' κ.κ. Κορέση Ἰωάννου, Σπηλιοπούλου Γεωργίου καὶ Οἰκονόμου Δημητρίου.

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 1.30′ - 2 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.